

கொண்டிருந்தது.

ஓவ்வொரு இரவும் மெல்ல மெல்ல அறைய குறுகி நாளாவட்டத்தில் பக்கச்சுவர்கள் தன்னையொருக்கிக் கொண்டுவிடும் என்ற அச்சம் நீர் வளையங்களையெல்லாம் பிரிந்து மறைந்து மீண்டும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது அவனது மனத்தில்.

துக்கத்தின் இழப்புக்கு இசைந்து சற்றுக் கண்ணை மூடவும் இருளின் சாதகமான சமூகத்தை கிரீச்சிட்டு முன்னேறுகிறது சுவர்.

எதிரிகளின் சதிக்கு உடன்பட்டு அவன்கைக் கொண்டுவிடத் துடிக்கிறது சுவர்.

புலன்களைக் கபீரமயமாகி சுவர்களின் திருட்டு நகர்வகை கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். வராந்தா ஊடாக மாரிக் கால தவளையின் தாளையங் களைப்போல கறுட்டையொலிகள் மிதந்து வந்தன.

கொதித்துத் தளம்பிக் கொண்டிருக்கும் அவனது மூளையில் ஒரு எண்ணம் வலுத்தது. எதிரிகள் தன்னகைக் கொல்வதற்கு முன்னர்தான் முன்னேறித் தாக்கி எதிரிகளைக் கொண்டுவிடவேண்டும். ஓவ்வொரு எதிரியாக விழுத்தவணைடும். ஆயுத்ததரேவு பற்றிய சிக்கல் இல்லை. துவக்கத்தான் அவன் பயிற்சிபெற்ற ஆயுதம். மலேமும் துவக்கின் அனுகூலமான எதிரிக்கும் அவனுக்கமான இடவெளிஇ கொலையின் கோரத்தமனதில் மட்டுப்படுத்தும். கபீரவகை கட்சி நரேப் பிராயச்சித்தங் களாக்கும் மன்னிப்புக்கும் துவக்க தலவணங் காது. வெடி விழுந்த மறுகணம் கடதாசி மடங்கி விழுவது போல நிலத்தில் விழும் மனிதஉடல் துடித்தடங் குவதபை பாரக்கத்தவேயில்லை. ஆக எதிரியை ஒழித்துக் கட்ட துவக்கப் போன்ற சிறந்த ஆயுதம் வறையொன்று உலகிலில்லை.

நரேத்தபை பார்த்தான் இரவு இரண்டாமணி. படுக்கையிலிருந்து எழும்பி சுவரில் ஒரு வட்டம் கீற முயன்றான். வளையநிற ஓயில் பெயிண்ட் அடித்திருந்த சுவரில் நகத்தால் அழுத்திக் கீற பெருவிரல் நகம் வளையத்தது. நகம் மடங்க அவனுக்கு கோபம் வந்தது. கோபம் கபீரக்கபீர சுவரில் நிகத்தின் அழுத்தம் கபீரயது. சில நெளிவுகள் நடுக்கங் களுடன் அவன் நினதைத் துருவம் வராவிட்டாலும் நீள் வட்டமாக அது பார்த்தியாயிற்று.

நீள்வட்டமாகி விட்டாலும் பரவாயில்லை. தோராயமாக மனிசக் கண்களும் ஒரு நீள்வட்ட வடிவம் தானே. ஆனால் பெரிய மாமனுக்கு கோழிமுட்டை பருமன் கண்கள். மாமன் போட்டிருக்கும் மொத்தக் கண்ணாடி அவனது கண்களை இன்னும் பெரிதாகி திருட்டுமுளியாக்கி காட்டும். மாமன் யாருடைய கண்களையும் பார்த்துக் கதகைக் கமாட்டான். எதிரே இருப்பவன் மிக இலகுவாக மாமனது திருட்டுப் பார்வை எங்கெல்லாம் ஓடித் திரிகிறது என்று பார்த்து விடலாம். பண்களது இருதயம் அடிப்பது அவனுக்கு தெரிகிற மாதிரி அவர்களது நெஞ்சபை பார்த்துக் கொண்டானுதான் கதபை பான். இதோ அந்தத் திருட்டு முளியை தோட்டா பாய்ந்து சிதறிக் கப் போகிறது.

சுவரிலிருந்து எட்டுத்தரம் காலடிகள் வதைத்தளந்து துடிக்க கணித்து நிமிர்ந்து நிலையெடுத்து நின்றான். வட்டத்தையொருக்கி வலக்கயை நிமித்தினான். ஆட்காட்டிவிரல்தான் துப்பாக்கிக் குழாய். கபீரச்சுவரையொருக்கி நின்ற பெருவிரலுக்கும் வட்டத்தையொருக்கி திருந்த ஆட்காட்டி விரலுக்கும்

வட்டத்துக்குமான பார்வகைக்கோணத்தை நரேக்கோட்டில் இணைத்து கவனத்தகைக் குவிக் க கொலை செய்வ வேண்டிய முகங்கள் நினவையில் வரிசைகட்டி வந்தன. வரிசையின் மத்தியில் சின்னமாமனின் உயர்ந்த உருவம் தெரிந்தது.

நடவிலிருந்து சின்னமாமனதைத் துக்கி வரிசையின் முன்னுக்கு நகர்த்தி வதைத்து மாமனது இடக்கண்ணில் துவக்ககைக்குறிவதைதான். பாவம் பயத்தினால் மிரண்டு போன கண்கள் அவனகைக் கெஞ்சின. கெஞ்சும் விழிகள் அருவரூப்பானவை. அவனால் அந்தக்கோழதைதன விழிகளபை பாரக்க முடியாது. தனது கண்களமை மாமனின் முகத்திலிருந்து நெஞ்சுக்கு இறக்கினான். தகேக்குமரம் போன்ற அகன்ற மார்பு. குறிவகை கவதே தேவையில்லை. துவக்கு வெடிக்கும் போது ஏற்படும் உதபைபுக்கபிட இலக்கை தவறவிடாது இதயத்ததைத் துளதைத்துச் சலெலும். சின்ன மாமனுக்கு இதயம் இருக்கிறதா..? இருந்தால் என்ன ஏமாற்றுவானா..?

நெஞ்சின் இருதயப் பரப்பையும் விட்டு குழாயகைக் கீழே இறக்கினான். பானவையிறு தெரிந்தது. சடேட்டன்கள் தெரித்தது விடுமாப்போல வீங்கிய வயிறு. முப்பத்தயையிரம் டொலர்களவை விழுங்கிய வயிறு. ஆறு தோட்டாக்களையும் ஒருசரே வயிறறில் சலெுத்தினாலும் வெப்பிசாரம் தணியாது.

நித்தியபாவி..!

வண்டாம் இவனகைக் கொல்லக்கபிடாது. முழங்கால் ச்சில்லை வெடிவதைத்து சிததைத்து நொண்டியாக்கி விடவண்டும். இவன் நொண்டித் திரியும் போது நான் பார்த்துப்பாத்து சிரிக்க வண்டும். இவன் போடும் டெனிம் ஐஐன்ஸ் முழங்காலுக்குக்கீழே காலில்லாமல் காற்றில் ஆடவண்டும். வன்மத்துடன் துவக்குக்கயைமை முழங்காலுக்கு இறக்கி குறிவதைதான்.

அதோ.. சின்னமாமனின் மகள் மார்யசோதராவும் பிரியங்காவும் தம் தகப்பனின் காலகைக் கட்டிக்கொண்டு அவனகைக் கெஞ்சலப் பார்வை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அடச...சீ..! அதுகளின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வறே பொலபொல வென்று விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அவனயையறியாமல் அவனது துவக்குக் கீழே இறங்கி விட்டது. வலக்கயைமை முஷ்டிமடக்கிக் கொண்டு ஓடிப்போய் சுவரிலிருந்து வட்டத்திற்கு ஓங்கிக்குத்தினான். "அம்மா" என்ற குரல் வாயிலிருந்து வந்தது. வதேனையில் கயைமை உதறிவிட்டுக் கொண்டான். கை விறுவிறுத்து வலித்தது. ஆக்ரோசத்துடன் சுவரில் விழுந்த குத்து அவனது மொளிகளமை நெரித்து விட்டது. சுவர் உரஞ்சியதால் தோல் வளண்டு இரத்தம் வந்தது. வதேனையில் அழுகை வந்து விட்டது. சுவரில் சாய்ந்து இருந்து கொண்டு முதுக்குலுங்க அழுகுதான். கடவாயிலிருந்து வீணீர் வழிந்து ஓழுகியது. "முப்பத்தயையிரம் டொலர்ஸ் முப்பத்தயையிரம் டொலர்ஸ்" என்று அவனது வாய் மந்திரமாக உச்சரித்தது.

இல்லவை இவனசைச் சூட்டுத்துலகைக் கவண்டும் என கறுவிக் கொண்டு திரும்பவும் எழும்பினான். அப்போதுதான் அவனது காரை சின்னமாமன் வதைத் திரும்புது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. இவனகைக் கொன்றால் காரை தன்னுடயை பெயரூக்கு மாற்ற முடியாது. அது அவனது பிரியமான கார். சொன்ன சொல் கதேக்கும் கறுத்த நாயக்கூட்டி போன்ற டுளளையி - 300ணுஓ. அது எவ்வளவு நாள் அவனகைக் காப்பாற்றி இருக்கிறது. பொலிஸ் கலதைதாலும், வியாபாரப் போட்டி காரணமாக உருவான எதிரிகள் கலதைதாலும் இவனபைப் பத்திரமாக வீட்டுசரேத்து விடும். இவனது ஓவ்வொரு எதிரிகளையும் அதற்கு

தெரியும். ஆனாலும் ஏனோ ஜஸிலின் நடிப்பை அதனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சிலவேளை அவனை மறந்து விட்டு ஜஸிலுடனேயே அது பலநாட்கள் ஓட்டாவா கியப்பெக் சிறு னென்று சூற்றி வந்திருக்கிறது.

கொல்ல வண்டிய எதிரிகளின் வரிசையில் ஏன் ஜஸிலின் முகம் வரவில்லை. அவள்கைக் கொல்ல வண்டாமா..? என்னுடைய கட்டிலில் எனக்குப் பிடித்த எனக்கே எனக்கான ரோஸ்கலர் பெட்சீ ட்டைப் போர்த்துக் கொண்டு அந்த பிரெஞ்சுக் காரன் பட்டுத் திருந்தானே. நான் அவள்கைக் கொல்லத்தானே வேண்டும் ஏன் அவள் வரிசையில் வரவில்லை. என்றாலும் நான் அப்படி உதறத் திருக்கக் கூடாது. காதிக் கால இன்னமும் நொந்து கொண்டிருக்கிறது. நடக்கும் போது காதிக் காலநிலத்தில் பாவமுடியவில்லை. நாளடைக்டர்பைப் பார்க்கும் போது கையுக்கும் காலுக்கும் மருந்து போடவேண்டும்.

முன்னுறா கிலமீ ட்டர் கடந்து மொன்றியலிலிருந்து என்னைப் பார்க்க வந்திருந்தான். எனமீ து அவள்கு அன்பிருந்து ஓடிவர வதைத் திருக்குது என்றுதான், கண்ணாடிச் சுவரக்கு வளையே அவளது முகம் தெரிந்தபோது மனம் குளிரந்தது. அவள்கைக் கட்டி அணைத்து பொன்றித் தலமையிரை கோதிவிடவேண்டும் என்று கதை துருதுருத் தது. அவளது மடியில் தலவைத்துப் படுத்து "என்னை இழந்து விட்டதாக கவலைப் பட்டாயா ஜஸில்..!" என்று கேட்க வேண்டுமென நாக் குதுடித் தது. அவள் சற்றுத் தறே இருந்தான். போதையில் ஓயாது துங் கிவிழும் கண்கள் கட்ட வளையச் சம் விழும் த பைப் போல மினுமினுப்புக் கட்டியிருந்தது. இரப்பையில் நிலைத் திருந்த கருமகைப் ப மறந்துவிட்டது. துள்ள அடிப்பதை விட்டுவிட்டான் போலிருக்கிறது. நான் இங்கிருக்கும் போது அவள்கு துள்ள யார் கொடுப்பார்கள்..?

பாவம். ஜஸில்..!

அன்பே...! துள்ள குடிப்பதை நானும் விட்டுவிட்டனே. வளையே வந்ததும் இருவரும் ஒன்றாக வாழ வோம். நான் வலைகைக் குப் போகிறனே. எனக்குச் சொந்தமென்று இனிமலே யாருமில்லை. பெரியமாமன் திருடன். சின்னமாமன் ஏமாற்றுக்காரன். நீ தான் எனக்கு சொந்தம் நட்பு சூற்றம் எல்லாம்.

அவன் அவளைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். அவன்கைக் கட்டி வந்த சிறகை காவலாளி அறையைப் பட்டிக் கொண்டு சனென்று விட்டான். இப்போது இருவர் மட்டுமே தனிமையாக. இருவரக்குமிடையே கண்ணாடிச் சட்டம் பெரிய சுவராக பிரித் திருந்தது. மிகவும் நாசுக் கான கண்காணியாக இரண்டு கமரொக்கள் அமையாக பார்த்தவாறிருந்தன. ஜஸில் தான் மூதலில் சிரித்தான்.

"எப்படி இருக்கிறாய் நண்பனே" என்ற அவளது குரல் பல பாலவைனங்களதைத் தாண்டி வருவதுபோல கண்ணாடிச் சுவரின் சின்ன ஓட்டகைக் குள்ளால் அவனை அடறத் தது. பதில் சொல்லாமல் மெனமாக அவளைப் பார்த்தவாறிருந்தான். போதம் மிகுந்த அவளது பார்வையைக் கண்ணாடிச் சுவர் வேண்டி அவளிடம் கொடுத்துத் தது.

"ஆந்திரயும் உன்னுடன் வந்தானா?" என்றான். அவளது களே வியில் இருந்த வன்மத் தைப் புரிந்து கொண்டான் ஜஸில். நல்லவேளை ஆந்திரே காருக் குள் பட்டுத் திருக்கிறான்.

Written by - மகைக் கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

"நான் அந்தப் பன்றியைப் பார்க்கவே இல்லை. தனியாக வந்தேன். உன்னுடைய மாமாவிடம் தான் விலாசம் வணைபினனே."

காதல் தடேவதைத் திருக்கிறது. என்னபைப் பற்றிய நினவைகள் அரித்தெடுத்த அவதியில் சின்னமாமனிடம் விசாரித்திருக்கிறாள். ஆனால் இவளுக்கு சின்னமாமனைப் பற்றிச் சொல்லி வகைகவணைடும். அவன் சரியான பொம்பிளகைகள் என். ஏமாற்றும் பரேவழி. என்னபைப்போல இவளையும் ஏமாற்றி விடுவான்.

"ராஜா.. என்னிடம் உனது அப்பாற்றமென்ட் திறப்பு இருக்கிறதல்லவா"

"பரவாயில்லை. நான் அந்த அப்பாற்றமென்ட்டுக்கு ஒரு வருட வாடகையும் கொடுத்துவிட்டனே. நீ படுத்து உறங்கு."

"நான் ஏற்கனவே அங்குதான் தங்கியிருக்கிறேன். அதல்ல விசயம்..." என்று சொல்லியவாறு அவள் மிச்சத்தசைச் சொல்லாமல் தயங்கினாள். சூற்றும்புற்றும் திரும்பிப் பார்த்தவாறிருந்தாள். ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறாள் என்று அவனுக்குப் புரிந்தது. இந்தப் பணைகளே இப்பிடித்தான் காரணமில்லாமல் தயங்குவதும் யோசிக்காமல் அன்பு வபைப்தும் திடீரென்று கோபிப்பதும், விசித்திர ஜீவனங்கள். பெரிய மாமியும் இப்பிடித்தான். நுற்றுகிராம் துள்ளி வற்று வந்த இலாபத்தில் ஜந்து பவண்ண சங்கிலி வணைடிக் கொடுத்துப்போது மரமகனைன்றுகட்ட யோசிக்காமல் நாணிச் சிவந்தாள். அன்று வளெளிக் கிழமை என்று திரிந்தும் இறச்சி பொரித்து சோறு போட்டவள் அடுத்த கிழமையே "வளையால போடா நாயே" என்று விட்டாள்.

அன்று கஞ்சா அடித்தபிறகு குடித்த விஸ்கி வயிற்றில் இசைகடோக முறுகி விட்டதால் பெரிய மாமிபின் பாத்ரபுமுக்குள் சத்தி எடுத்து விட்டான். ஒழுங்காக பாத்ரபுமுக்குள் சத்தி எடுத்தது எப்படி நாய் தனமாகி விட்டது என்று அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பெரியமாமன் ஒவ்வொரு சனிக் கிழமையும் அரைப்போத்தல் டீஜ அண்ட் பி விஸ்கியை விழுங்கிவிட்டு சாரம் விலகினது திரியாமல் சற்றெறியில் விழுகிறான். சினிமாப்பாட்டுக் கொப்பியை திரும்பித் திரும்பிப் போட்டுப் பார்த்து என்னத்தையோ உருவறேறிக் கொள்கிறான். ஏழுவயது வளர்ந்த மகள் வதைத் திருப்பவன் சிலுக்குஸ் மிதாவின் அழகை நினவையில் ஏற்றி மாமியை முயங்குவது சாவான பாவமல்லவா..!

எது சரி எது தப்பு ஒன்றுமே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே. இவள் ஐஸில் என்னதான் சொல்ல வருகிறாள்.

"ராஜா...! போன கிழமை அப்பாற்றமென்ட் துப்பரவா செய்யும்போது நீ மறத்தை வதைத் திருந்த தராசு கண்ணில் பட்டது."

"அதகைக் குப்பையில் எறிந்துவிடு! அது அங்கு இருப்பது உனக்குத் தொந்தரவகைக் கொண்டுவந்துவிடும்."

"அதை உன்னுடைய நண்பன் குமாரிடம் கொண்டுவரக் குடுத்துவிட்டனே" என்றாள் ஜிஸில்.

"அவனுடன் தொடர்பு வதைத்துக் கொள்ளாதே.. தன்னுடைய வியாபாரத்துக்கு

உன்னையும் பாவித்துவிட்டு சக்கையாய் குப்பையில் போட்டுவிடுவான்"

"குமார் எனக்குச் சொன்னான். நீ அந்த அப்பாற்றமென்பில் இருநாறு கிராம் துள்ளி ஓழித்து வதைத் திருக்கிராயாம். அதை எடுத்து தனக்குத் தந்தால் தான் காசு தருவதாக."

"களை ஜிஸில்..! அது பச்சைப்பொய். என்னிடம் கவைசம் எதுவுமில்லை. நான் இப்போது புதிய மனிதன்."

"ராஜா..! அதை என்னிடம் சொல்லு. நான் இப்போது மிகவும் கஸர்ப்படுகிறேன். அதை எடுத்து குமாரிடம் கொடுத்து காசு வண்டி விடுகிறேன். பிளீஸ் சொல்லு..! நீ தான் இனிமலே வளையால் வரவே முடியாதே உனக்குத் தகு அது..?"

"என்னடி சொன்னாய்.. என்ன சொன்னாய்.. நான் வளையே வரமாட்டனோ.. கள்ள வடே..."

காலால் எட்டி உதரைத் தான். கண்ணாடிச்சுவர் அதிரந்து மெளனித்தது. எங்கிருந்தோ இரண்டு காவலாளிகள் ஓடிவந்து அவனைப் பிடித்துக் கட்டி வந்துவிட்டார்கள். அவர்களது பிடயிலிருந்து திமிறித் திமிறி விடுபட முயன்றது தோற்றுப் போனான்.

சுவரில் சாய்ந்திருந்தபடி அண்ணாந்து கரையைப் பார்த்தான். மின்று பக்க சுவர்களையும் பாரவன அளந்து வந்தது. அவன் வளையே வர முடியாது என்று ஜிஸில் சொன்ன வார்த்தைகள் அந்தச் சிறைச்சுவரெங்கும் பரந்திருப்பது போல பிரமதைட்டியது. அந்த நீள்சதுர அறையின் ஓரையொரு ஐன்னலும் கைக்கெட்டாததுரத்தில் இருந்தது. என்னதான் நடக்கிறது வளையே உலகத்தில். அவனுக்கு இப்போது வளையே பார்க்க வண்டிமென்ற வளையே வந்துவிட்டது. எட்டிப் பார்த்தான் ஐன்னலின் வளையே பக்கெட்ட அவனது கைகள் எட்டவில்லை. தாவிக் குதித்து ஐன்னல் சட்டத்ததைத் தொடமுயன்றான். இப்போதே வளையே பார்த்துவிடவண்டிமென்ற ஆவல் கட்டக்கட்ட தாவிக் குதித்தலின் லயம் கட்டிக் கொண்டிப்போனது. தரையில் சப்பாத்து அதிரந்த சத்தம் இரவின் நிசபத்ததைக் கிழித்தது.

சத்தத்தின் திசைநோக்கி வந்த இரவூக் காவலாளி கட்டைபந்தாட்டத்தைப் பார்க்கும் சுவாரசியத்துடன் அவனது குதிப்பைக் குறுஞ்சிரிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு அதட்டினான்.

"ஏ.. மனிதா..! அங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிராய். நித்திரைக்குப் போ..!!"

அவன் தன்னுடைய சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிகிரானா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்கு அங்கயே நின்றான் காவலாளி. ஒழுங்கு முக்கியம். இரவூக்கென விதித்திருக்கும் அமதைக்குள் இடையேறான அவனது தடேல் பற்றிய முனைப்பை அனுமதிக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை சிறைக் காவலாளி.

கண்காணிப்பின் வீச்சு உறுத்தி படுக்கையில் சாய்ந்தான் ராஜா. அவனது மிளகைக்கு உறக்கம் தவேயெற்றுவிட்டது. மாத் திரையின் உதவியினால் கிடைத்து வந்த ஓய்வுகட்டி மாத் திரை உடலில் வீரியமிளந்து வருவதால் பலன்றிப்போய் விட்டது.

அவனது உடம்பு படுக்கையில் வறும்மனடே படுத்திருக்க மனசு நழுவிப் பறந்து ஐன்னல் சட்டத்தில் தொங்கியபடி வளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது ஒரு வளையால்

படோல.

0000000000 - 0000000000000000 20010 0000 21

2

விமானம் தரையிறங்குவதாக அறிவிப்பு செய்தவுடன் அதற்கான முஸ்தீபுகள் ஆரம்பமாகின. பல நாட்களாக வீசிய ஓயாத புயலுக்குப் பின் தரையைக் கண்ட மாலுமியின் மனநிறைவு ஏற்பட்டது. இது அவனது கட்சி நடவடிக் கைக் கான நேரம். பரெய்மாமன் சொல்லியிருந்தான். பிரான்ஸ் சிட்டிலிருந்து விமானம் பறக்கத் தொடங்கிய ஆறுமணித் தியாலங்களின் பின்னர் இலாண்ட்டுப் பேப்ரதைத் தவிர எல்லாவற்றையும் கிழித்தெறிந்துவிட்டு என்று. இப்போது விமானம் பறக்கத் தொடங்கி எட்டுமணித் தியாலமாகி விட்டது. எல்லாம் ஞாபகத்தில் இருந்தும் விதம் விதமான பியர் பிரண்டி வகைகள் சற்று மனதமைக்கி விட்டன. பபேப்ரதை ஒழித்து வகைக் கவணேட்டிய பிரவூசர் பாண்ட்டு இடப்பப்பக்கத்தை பிளேபினால் ஏற்கனவே கிழித்துத் தந்திருந்தான் பரெய்மாமன். லாண்ட்டுப் பேப்ரதை மடித்து பிரவூசர் பாண்ட்டிற்குள் சரூகி பிலெட்டை இறக்கிக் கொண்டு பாஸ்போர்ட்டு அடையாள அட்டைகள் கிரபிற் காட்டுகள் எல்லாவற்றையும் கிழித்து பாத்ரபிமுக்குள் இருந்த குப்பைத் தொட்டிக்குள் போட்டுவிட்டு வளையே வந்து சீட்டில் இருந்தான். சீட்டிலெட்டைப் பட்டசு சொல்லி லறை எரிந்தது. பயணிகள் ஓவ்வொருவரையும் கவனித்துச் சன்னர்கள் பணிப்பணிகள். விமானம் உயரத்தகைக் குறைத்தது. வயிற்றுக்குள் இருந்து நெஞ்சுக்கு மலேழெழும்பியது இனம்புரியாத உணர்வு.

ஏழாவது சொர்க்கத்தை அடந்தது கொண்டிருக்கிறான் ராஜா. சொர்க்கம் எப்படி இருக்கும் என்று மயின்றுமாதமாக மெட்ராசில் பரெய்மாமனுடன் ஆட்டோவில் திரியும் போது சொர்க்கப்புரியில் தனது சளகரிய வாழ்வைச் சொல்லிச் சொல்லியே கனவுகளகைக் கட்டி எழுப்பி விட்டான் பரெய்மாமன். சளகம்பளம் விரித்து இருபத்தியொரு மரியாதை வெப்போட்டு இ ஏழாவது சொர்க்கத்தின் வாசல் திறக்க இன்னும் பதினாறு நிமிடம் இருக்கின்றபோதும் ஆவலகைக் கட்டுப்படுத்து முடியாமல் விமான ஐன்னலால் எட்டிப் பார்த்தான். பரந்த வளையலை நிலத்தில் இ இலகைளற்று விரல் விரித்த மரங்களடர்ந்த இ வனாந் தரப்பகுதிக்குள் விமானம் தலசாயத்து இறங்கிக் கொண்டிருந்தது. சடூதியாக மனத்தில் இ தான் பாஸ்போட்டகைக் கிழித்துத் தப்பாகிவிட்டதோ என்ற பயம் வந்துவிட்டது. சீட்டில் நிலகைக் கொள்ளாது மனம் தவித்தது. பம்பாயிலிருந்து கிளம்பிய நேரத்திலிருந்து தற்சமயம் வரகைக் குப்ப போட்டுப் பார்த்தான். பரெய்மாமன் குறிப்பிட்ட காலஅளவு மிகச் சரியாக பொருந்தி வருகிறது. அப்போ இழுவா விழுவந்த பிளனே எங்கே இறங்குகிறது?

அவனது தயக்கத்தை எல்லாம் அள்ளிக் கட்டிக் கொண்டு, விமானம் மொன்றியல் மிராபெல் நிலையத்தில் இறங்கியது. மீண்டும்பொரு முறை சொல்லவேண்டிய பொய்யை எல்லாம் மீள்பார்த்துக் கொண்டு இமிக் கிரசேன் வரிசையில் நின்றான். அவன் நின்ற வரிசை வகைமாகக் குறுகுவதைத் தெரிந்து அடுத்து நீளமாக நின்ற வரிசையில் மாறி நின்றபோது, வள்ளைச்சேட் அணிந்து இகப்பல் கப்டன் மாதிரி தபிபி போட்ட அதிகாரி அருகே வந்தான். அதிகாரி அவனை நெருங்கவும், "ஜயாம் றபெஐஐ" என்று, பெரியமாமன் சொல்லித் தந்ததை கிளிப்பிள்ளை மாதிரி ஓப்புவித்தான். அதன்பின் காரியங்கள் ஒழுங்காக நடந்தன. அவனை ஒரு அறகைக் குள் கட்டி வந்து இருக்கவிட்டனர். அங்கு ஏற்கனவே இரண்டு வள்ளைத்தோல் ஆண்களும், வங்காளி இளஞர் மிவரும், கப்டவே ஒரு வங்காளிப் பெண்ணும் இருந்தனர். எல்லோருடைய முகங்களிலும் அச்சமும், வறும்பையும் பிசியிருந்தது. இவனுக்கு இன்னும் பததை இறங்கவில்லை. கதிரையில் சாயந்து இருந்தபடி உறங்கிவிட்டான். ஏறத்தாழ மின்று மணித்தியாலங்களின் பின்னர் தான், கரைகேபைப் பதிவுகள், கதைமாதிரி ததே விபரப் பலகையை நெஞ்சுக்கு நரே பிபித்தபடிக் குடுத்த போட்டோக்கள் இவிசாரணைகள், என்று எல்லாம் முபிந்து வளியே வந்தான். விமானநிலையத்தின் வாசல் கடக்கவும் எங்கோ மறவைக நின்றும்பிட்டு அவனை நோக்கி வந்தான் சின்னமாமன்.

சின்னமாமன் கைகுலுக்கிக் கட்டித் தழுவினான். மாமனது பெரிய உடம்புக்குள் ஒரு கோழிக் குஞ்சைப் போல நெருங்கும் போது அன்பின் வாஞ்சை கண்ணீராக விழுந்தது.

"எங்களுக்கு நீ வந்து சரேவாய் என்று தெரியும். சின்னமாமி நீ வருவாய் என்ற நம்பிக்கையில் வடிவாச்சுமசைச்சு வறே வச்சிருக்கிறா"

கார்பாக் கிங்கு ஒவ்வொரு தளமாக லிப்பில் இறங்கி வரும் போது, பட்டிக் குள் அடதைத் சமெம் மறி ஆட்கள் படுத்திருப்பது போல, பல வடிவங்களில் ஓய் யாரமாக நின்ற கார்களைப் பாரக்க, ஏழாவது சொர்க்கத்தின் பிரமிப்பு இன்னும் கப்டியது.

"நாளகைக் கே உனக்கு கட்டில் வண்பித்தாறன்." என்று தங்குமிடம் பற்றி அன்பாக சின்னமாமன் கப்டியதைக் கேட்டு, அவன் சந்தோசம் அடந்தான். தமிழ் நாட்டில் எத்தனை நாள் பரதசேயாக அலநை திருக்கிறான். நறே இருந்த வாழ்வை நினகைக், மிகவிரவில் சினோவாக்குள் ள நின்றும் ஒரு போட்டோ எடுத்து நண்பர்களுக்கு அனுப்ப வண்புமென்ற ஆசை வந்துவிட்டது.

நிலம், வீடும் மரம் எங்கும் பபிந்திருந்த வண்பனியைப் பார்த்தவாறு காரில் சல்லும் போது அவன் ஏழாவது சொர்க்கத்தின் கதவுகளைத் திறந்து விட்ட பெரியமாமனை நன்றியுடன் நினதை துப் பார்த்தான். மாமனை நினதை தபதோதுதான் அவர்திரும்பத் திரும்ப சொல்லிவிட்டது ஞாபகத்தில் வந்தது. "போய்ச் சரேந்ததும் ராக் டு பிபித்து நரே வீட்டுக்குப் போ. ! அங்கயிருந்து உன் ரை ரலெபபோன் வரும் வரகைக் குள் எனக்கு நிம்மதி இருக்காது. மறக்காம உடன் ரலெபபோன் பண்ணு. அடுத்தகிழமையே நான் வந்திடுவன். வந்து எல்லா இமிக் கிரசேன் வலையைமும் பாப்பன். சின்னமாமாவோடே திரிஞ்சு காரியத்தகைக் கடுத்துப் போடாதை. கஸே சரியாக் குட்குக் காட்டா திருப்பி அனுப்பிப் போடும்பாங்கள்."

அவனது நிலை தரம்சங்கடமாகிவிட்டது. நரே பெரியமாமியின் வீட்டுக்குப் போவதுதான் நியாயம். பிரான்சிஸ்டில் இருந்து சின்னமாமனுக்கு ரலெபபோன் பண்ணி யாப்போட்டுக்கு வரச் சொல்லி அலகைக் கழித்து விட்டு அவனது சொல்லையும்

ககேக் காமல் இருக்க முடியாது.

"அதுசரி எவ்வளவு முடிஞ்சுது? நான்தான் முதல்ல உன்னகைக் கப்பிட வணைமணை வளிக் கிட்டனான். உன் ரமைமிக் கு இடையில் சுவமில்லாமப் போச்சு. அண்ணர் கப்பிட வந்த ஆள் ஏதோ காசுப்பிரச்சனையில் சறுக்கிப் போச்சு. அதான் உன்னை அதிலை இழுத்திட்டார். இப்ப என்ன ஒருவரியத்திலை நீ உழைச்சுக் காசகைக் குடுத்திட்டா கதலை முடிஞ்சுது. உடன ஒரு வேலையில் உன்னகைக் கொண்டே கொழுவியப் போடவணைம்."

நுறுகிலலோ மீட்டர் வகைத்தில் காரை ஓடிக் கொண்டே இன்னும் நிறையச் சொல்லிக் கொண்டே வந்தான் சின்னமாமன். கிட்டத்தட்ட ஜம்பு தடவலை இந்தியாவிலிருந்து சின்னமாமனுக்கு அவன் ரலிப்போன் எடுத்திருப்பான். கலகைக் கோல் எடுத்தால் அக்சபற் பண்ணுகிறான் இல்லையென்று நண்பர்களிடம் காசு தண்டி இமீன்று நிமிசத்திற்கு புக்பண்ணி பலதடவலை எடுத்திருக்கிறான். அப்போதெல்லாம் சின்னமாமா நித்திரையில் இருப்பான். அல்லது வேலகைக் குப் போயிருப்பான். வறும்மே மாமியிடம் சுகம் விசாரித்து விட்டு வகைக் வேண்டியிருக்கும். இப்போது அவனகைக் கப்பிட இந்தியா வளிக் கிட்டதாகச் சொல்கிறான். இனிமலே எதையும் பசீப் பிரயோசனம் இல்லை.

"மாமா.. நீங்க ரண்டுபரேம் பக்கத்தில் பக்கத்தில்தானே இருக்கிறியள்..?"

"ஆர். உன் ரை பெரியமாமியடையோ..? அந்தக் கம்பிளியிரவரோட ஒரு மனிசன் இருக்கலாமே. போகப்போக உனக்குத் தெரியும்."

"இல்ல... பெரியமாமா தன் ரை வீட்டப் போகச் சொன்னவர். முதல்ல அங்கப் போய்ச் சொல்லீட்டு, பிறகு உங்கடவீட்டுக்குப் போவம்."

"உனக்கென்ன விசரே.. அதெல்லாம் அண்ணர் வந்தோண்ணப் போகலாம். உன்னைப் பக்ககோணுமெண்டு சின்னமாமி அங்க காவல் இருக்குது."

இதற்குப் பிறகும் பிடிவாதம் பிடிப்பது சரியல்ல என்பதால் வறே விசயத்திற்கு கதையை மாற்றினான்.

"வரியம் முழுக்க இந்தச் சினோ இப்பிடிக் கிடந்தா புல்லுப் பிண்டலே முளகைக் காது. பிறகு வளள்ளாமலை எப்பிடிக் செய் யிறது?"

காலநிலை பற்றிய மாற்றங்களுக்கும் சின்னமாமனுக்கும் பாதிப்பு இல்லைப் போல இருக்கிறது. நதெதிசு சூழி நாம்பனை மசேசலுக்கு சின்னமாமன் இழுத்துக் கொண்டு போக, அவனுக்குப் பின்னால் கழிசானலை வரிஞ்சு கட்பிக் கொண்டு ஓடிய ஞாபகங்களால் புரட்பிக் கொண்டிருக்க, பனையடிவளவில் பிறந்தவன் என்ற நினைவலே அற்றவனாக சின்னமாமன் மறுமொழி சொன்னான்.

"நாங்கள் இஞ்ச மீண்டு விசயத்தலை நம்பிறலேல்லை. வதெர் வேலை பெம்பிளையள். நீ இதுக்கதே தமாதிரி வாழப் பழகலோணும்."

சின்னமாமன் வாழப் பழகிக் கொண்டானா? அல்லது இங்கயே பிறந்தானோ என்ற

ஐமிச்சம் அவனுக்கு வந்துவிட்டது. சின்னமாமன் காரைபார்க் பண்ணும் யத்தனத்தில் இருந்தான். வண்பனி குவிந்திருந்த வீ திக் கரையில் இ கார் மாமனது சொல்லுக்கு கீ ழ்படியாமல் வழக்கிக் கொண்டிருந்தது.

சின்னமாமாவின் வீ ட்பிலிருந்து பெரியமாமிக் கு ரலெபபோன் எடுத்துப்போது மாமியின் சூசுக் கமான பதில் கள் வழவழா விசாரிப்பு களிலிருந்தே தன் தப் பான தரையிறக்கத்தபை புரிந்து கொண்டான். இந் தியாவிலிருந்து எடுத்துக் கலகைக் கோல்களுக்கு சம்மதம் தெரிவிக்காத சின்னமாமன் தாராள மனதுடன் இங்கிருந்து இந்தியாவுக்கு ரலெபபோன் எடுத்து வந்த சரேந்த விபரம் சொல்ல ரலெபபோனபை பாவிக்கவிட்டான். ஏக தடல் புடலான வரவறே பு சின்னமாமியிடமிருந்து கிடதை தது. இன்னும் கொஞ்சம் நெருங்க விட்டால் கதிரையில் ஏறிநின்றாவது கட்டிப்பிடித்து நெற்றியில் மத்தம் கொஞ்சி விடவாளோ என்ற மாதிரிக் கு அன்பு சொரிந்தாள்.

அவனது மூதல் பார்வைக்கே பிரமிப்பு ஊட்டியது வரவறே பறையில் இருந்த ரபேச் ஹெர். இதவிட உருவம் சிறுத்த பொக்சுகளும் அம்பிளிபயரும் வதைத்துத்தான் ஸ்பீக் கர் ஆனந்தன் கல்யாணவீ டு இ க கோவில் களுக்குப் பாட்டுப் போட்டு பெரிய கல்வீ டு கட்டினான். ஆயுபோவன் ருபவாகினி ஒன்றுகூட இல்லாத கிராமத்தின் கொட்டில் வீ ட்டுக்குள் வளர்ந்த சின்னமாமனிடம் ஜம்புத்தியிரண்டு சனல்கள் பாரக் கக்கபிய கலர் ரலெவிசன் இருந்தது. சுவர மறதை து நிப்பாட்டியிருந்த பிரமாண்டமான அலமாரிக் குள் வளர்ந்த தட்டு, வளர்ந்த ளர்கள் இ குத்துவிளக்கு, சின்ன நிறைகுடம் இ கலவைலேபாட்டு சயெத் கண்ணாடிக் கிளாஸ்கள் என இன்னும் பல சாமான்கள் நிறைந்திருந்தன.

சமயவலையில் இருந்து ஓவ்வொரு முறையும் ஹோலுக்கு வந்து, அலமாரிக் குள் சாப்பாட்டுத் தட்டங்கள் எடுக்க வணே டியிருப்பதால் போலும் சின்னமாமி, அலங்காரம் சயெத் நிலையிலேயே வீ ட்பிலும் நின்றார். சந்தோசக் குடி ஒன்றுக்கு மாமன் ஆலாபனை எடுத்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. தன் நண்பர்களுக்கு ரலெபபோன் பண்ணி, மராமகன் வந்த விடம் தெரிவித்து வீ ட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டிருந்தான். "நிக்கிறாரோ..! இறங்கி ட்டாரோ..!!" என்ற சொற்பிரயோகம் தமிழாக இருந்தாலும் உண்மையில் அவனுக்கு விளங்கவில்லை. எங்கேயிருந்து எல்லோரும் இறங்கி வருகிறார்கள் என்று அறிந்து கொள்ள அவனுக்கு இரண்டு நாட்களாகின.

மாமனது நண்பர்களின் குடிமுறையில் ஒரு நாசுக்கும், நளினமும் இருந்தது. சமெ மஞ்சள் தண்ணியை எந்தவித முகச்சுட்டையையும் இல்லாமல் உள்ளே வார்த்தார்கள். மிக்சரகைக் கூட கரண்பியால் எடுத்துக் கையில் கொட்டி பின்னர்தான் வாயில் எறிந்தார்கள். இந் தியாவில் வறும் பச்சதை தண்ணிபோல இருக்கும் பட்டசை சாராயத்தகைக் குடிக் க எவ்வளவு உபகரணங்கள் தவே. ஊறுகாய் மிக்சர் ஆம் லெட் என்று பகுதிக் கருவிகள் இல்லாமல் அதை உள்ளே அனுப்புவது பிரம்மயத்தனம்.

நடமைமுறை உலகின் கிளித்தட்டு வாழ்க்கையில் தாம் சகேரித்து வதைத்திருந்த அனுபவ ஞானங்களை மாமனது நண்பர்கள் ராஜாவுக்கு அள்ளித் தளித்தார்கள்.

பின்னர் எதிர்ப்புகளை வளென்று வந்து பாசறையில் அலுப்புத்தீர் மதுவருந்திவிட்டு தாங்கள் விழுத்திய தலைகளும் நடத்திய யுகதிகளும் பற்றி கதைபேசும் போர்வீரர்களையே போல மாமனது நண்பர்கள் இத்தாலி பிரான்ஸ், ஜெர்மனி என்று தாம் வளென்று வந்த நாட்களில் நடத்திய வீரப் பிரதாபங்களை சொல்லத் தொடங்க அவனுக்கு நேரமாற்றம் காரணமாக நித்திரை துக்கி அடித்தது.

சின்னமாமி மாபெரும் தியாகமொன்று செய்தாள். அவனை அவர்களது படுக்கையில் படுக்கச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்தி படுக்கவிட்டாள். அது ராஜகட்டில்! படுத்ததும் உடம்பை அணைத்துக்கொள்ளும் அருமையான கட்டில். மதுலில் வேற்றுக்கட்டிலில் படுத்த கப்சம் இரூந்தாலும், அலுப்பும், நித்திரையும் எல்லாவற்றையும் துரத்தி அடித்துவிட்டன.

அடுத்த கிழமையே பெரிய மாமன் வந்து சேர்ந்தது சற்று நிம்மதியாக இரூந்தது. இமிக் கிரேசன் அலுவல்கள் எல்லாவற்றையும் அவனே முன்னின்று செய்தான். களே எழுதும் இராமதாஸ் இழுத்த இழுப்புக்கும் அடித்த பெருமகைக்கும் சிறிதும் குறையாமல் பெரியமாமனும் வளநைது கொடுத்து காரியம் ஆக்கினான். வலெ பெயர் பதிவதற்கு மட்டும் சில சிக்கல்கள் வந்தன. பெரியமாமன் குடும்பமாக வலெ பெயர் எடுப்பதால் இ அவனது முகவரியை மாமனுடன் பதியமுடியவில்லை. அவர்களுடன் சேர்த்துப் பதிந்தால் பெரியமாமனது வலெ பெயர் பணத்தில் நுழைந்து டொலர் வட்டி விடுவார்கள். சின்னமாமனுக்கும் இதே நிலைமைதான் என்றாலும் அவன் தன்னுடன் பதிய மனமுவந்து சம்மதித்தான்.

பெரியமாமி தன் தம்பியாரை தன்னுடன் வதை திருப்பதால் தங்குமிடமும் சின்னமாமனுடன் என்றாகிவிட்டது. ஹோலில் விரித்திருந்த வண்ணக்கார்ப்பெட்டின் மீது ஒரு பெட்டை விரித்து மூடங்கிக் கொண்டாலும் அவன் மனச் சாந்தியடந்தான். கனவுகளை அறுத்துக் கொண்டு காலகைகள் வந்தன.

அலுக்காமல் சலிக்காமல் ஒருவாரமாக ஊர்க்காரர், உறவுகாரர் தங்கள் வீடுகளுக்குக் கப்பிட்டு, சாப்பாடு தந்தனர். சிலபேர் காரில் வந்து ஏற்றிக் கொண்டு போய் சாப்பாடு தந்து இ காரிலயே கொண்டுவந்து விட்டிடும் போனார்கள். என்ன, தமது காரம் மறவனது காரைவிட இன்னின்ன வியங்களில் உசத்தி. இவ்வளவு டொலர்ஸ் கொடுத்து இறக்கியிருக்கிறேன். அவன் ரை நுஓஇ இது டுஓ என பன போன்ற சம்பாணகைகளைத் தாங்கவணே பியிருக்கும். இதைவிட ஓரடி மலே போய் சிலபேர் இ சம்பாணகைகள் வலிந்து இழுத்து நுழைத்துக் கொண்ட, ஆங்கில, பிரெஞ்சு வார்த்தைகளைப் பாவித்துக் கொண்டார்கள். பாங்கில் காசு அடித்தார்கள். வீட்டில் பீசாவுக்கு அடித்தார்கள். சினோவில் சறுக்கி விழுந்துவிட்டு சவா என்றார்கள். நாலுபக்கமும் கண்ணாடி பட்டிய காரைகள் இரூந்து கொண்டு, முன்னுக்குப் போகும் காரைகாரனை ஆங்கில துச்சணத்தால் பசிக் கொண்டு, தங்கள் நடுவிரலை உயர்த்தி வானத்தை ஓட்டையாக கினார்கள்.

இப்படி மறவர்களின் கலாச்சார உயர்வைப் பார்க்கையில் இ சின்னமாமன் தலகீழான மாற்றத்தில் இரூந்தான். காலகைக்கும் மதியத்தும் இடையாக, பத்து பதினொருமணிக் கு, படுக்கையை விட்டு எழும் பினான் என்றால், குளிப்பு முடித்து அவனது பெரிய வயிறறில் துவாயசை சூறறிக் கொண்டு, சின்னராக்கையைத் திறந்து, வரிசையில் வதை திருக்கும் சர்வமத சாமிப் படங்களுக்கும் சாம் பிராணி கொழுத்தி வீடு முழுக்க சாம் பிராணிப் புகையின் சுகந்தத்தைப் பரவவிட்டு சாமி கும்பிட்டு, சாரம் மாத் திஇ

அவன் சிறெற்றியில் வந்து இருக்க, கையில் பால்தேத்தண்ணியுடன் சின்னமாமி வருவாள். அப்போது பகல் பன்னிரண்டு மணியாகி இருக்கும்.

அதன்பின், அடூத்தடூத்துக் குடிக் கும்கு சிகரெட்டின் மணம், சாம்பிராணியின் சுகந்தத்தை துக்கி வீசிவிடும். ரெலிபோனை எடுத்து ஒவ்வொரு நண்பர்களையும் பள்ளியெழுப்பிப் பசேத்தொடங்குவான். பசேச்சு பெரும்பாலும் இப்படி இருக்கும்:-

"ஓராள அஞ்சு கட்டை நாலாவது குடூத்தால் பறவாயில்லை. ச்சீ ச்சீ ... காசுக்கு நான் பொறுப்பு."

"ஓம்..ஓம்.. ரிட்டெல்லாம் இப்ப கிளியர். மூதல் கொஞ்சக் காசு குடூக்கோணும். அதுக்குப் பயப்பிடாதை. அவன் தங்கமான பெடியன். ஏன்.. லோகன் ரை பெஞ்சாதியையும் அவன் தானே கொண்டந்தவன்."

"கறப்போ..! அது இப்ப ஒரு தரூம் ககேக்கிறேல்லை. பபேபரூம் புத்தமும் எண்டா நல்லாப்போகுது. தாவன் பாப்பம். ஆரூம் கட்டை குடூத்துத்தாறன். அதுசரி நான் கட்டை விடும் எனன்மாதிரி..? ஒரு நாலாவது குடப்பா. மண்டி மாசத்தில பிரட்டிக்கிரட்டி திரும்பித்தாறன். ஊரூக்கு அவசரமா அனுப்போணும். மரூமோள் ஒருத்திக் கு கலியாணம் சரிவந்திட்டூது. அதுக்குத்தான்"

ஊரில் இருந்து எந்தவிதமான கடிதத் தொடர்போ இரெலிபோன் தொடர்போ இசின்னமாமன் வதைத் திரும்புபதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தும் உறவுகளைச் சாட்டிஇ காசு பிரட்டினான். வட்டிக் குக் கொடுத்தான். மிகமுக கியமாகஇ நாள்பிராக வலேகைக் குப் போகும் சுவடே அற்றுஇ சிறெற்றியில் கல்லுப்பிள்ளையார் மாதிரி வீற்றிருந்த மாமனதைத் தேடிவந்த ரெலிபோனூக் கு இ மாமி வடிகட்டிப் பார்த்து புதிலளித்தாள். கடன் காரன் அல்லது தவிரக் கவணேடியவன் ரெலிபோனில் கப்பிட்டால் இ மாமன் ரொரண்டோ போயிரும்பான். ஓட்டாவா போயிரும்பான். இப்பத்தான் இறங்கியிரும்பான். காசு கொடுக்கவணேடிய ஆட்கள் ரெலிபோனில் கப்பிட்டால் இ மாமியே சுகம் விசாரித்து விட்டூத்தான் மாமனூக் கு ரெலிபோனை மாற்றுவாள். பசே சின் ஊடேஇ கண்கள் இ கசை சகைகைகள் மடிலம் எதிராளி யாரென்ற விபரம் பரிமாறப்படும். விரலால் ரீல் சூற்றுவதுபோலக் காட்டினாள் என்றால் இ அது புளூக் குமட்டை பென்ஸ் ராணாக இருக்கும். பிள்ளைத் தாச்சி மாதிரி வண்டியதைத் தடவினால் இ வட்டிக் கார அந்தோனிதாசன். தலையைத் தடவிக் காட்டினால் இ ஏஜன் சிக் கார கணசேலிங்கம். இப்படியாகஇ ஒரு அற்புதவாழ்வில் நாளான ஓட்டினான் சின்னமாமன்.

பெரியமாமனது வாழ்க்கையோ, வளெளவைடேட்டி கட்டிய கண்ணியத் திரூட்டு வாழ்க்கை. பெரியமாமன் வட்டிக் கெல்லாம் கொடுத்தது, முப்பது முப்பதாக சரேத்து, பெட்டியை நிறைப்பவன் அல்ல. மாறாக, விழூந்து விழூந்து பரோபகாரம் செய்வான். அவன் யாராவது ஒருவனூக் கு புத்தாயிரம் கடன் கொடுக்கிறான் என்றால், எண்ணி மட்டுமா தங்களுக்கூள் மறேபடிநபர் இருபதினாயிரம் டொலர்ஸ் மாமனிடம் இழந்துவிடுவார். ஆனால் அப்படி ஏமாற்றப்பட்டவன் கட்ட மாமன்கைக் குறை சொல்லமாட்டான். "அது என்ற தலவைதி. இல்லாட்டா பாவம் அந்த மனுசன் தன்னை கைக் காசையும் இழந்துபோகும்..!" என்று அறிந்தவர் தெரிந்தவர் களிடம் நொம்பலம் சொல்லும்போதே, அவனையறியாமல் மாமனது புகழ் பாடி முடிப்பான்.

ராஜுவூக் கு வீட்டிலிருந்து அலுத்துப்போயிற்று. மறேபடி நாடகத்தின் ஒவ்வொரு

காட்சியும் திடீ ர்திடீ ரென மாறும் போது, வளையே இறங்கி சிகரெட் குடித்து ஆசுவாசமடந்த ஒருவாரத்திற் குள் ளும் , கைக் காசு சலவழிந்து சிகரெட்டிற்கும் வழியில்லாமல் போய் விட்டது. நடத்தை துரத்தில் குடியிருந்த, ஒன்றிரண்டு நண்பர்களும் வலையை வலையை என்று ஓடித்திரிந்தார்கள் . அவர்களும் வட்டி, சீ ட்டு என்ற தொந்தரவுகள் இருந்தன . பசுவதற்கு ஒதுக்கும் நேரத்தை வலையில் சலவழித்தால் இன்னொரு சீ ட்டுப் போடலாம் என்ற பொருளியல் வறியிடித்தாட்டியது.

கனடாவில் தரையிறங்கிய இருபத்தியொரு நாட்களில் மாதம் முடிந்தது. முதலாம் திகதி காலையே எட்டாமணி போல பெரியமாமன் ரெலிபோன் பண்ணி வீ ட்டுக்கு வரச் சொன்னான் . அவனும் ஏதோ கலே விசயமாக இருக்கும் என, பலைதத்துக்கிக் கொண்டு விழுந்தடித்து ஓடிப்போக, பெரியமாமன் அவன்கை காரில் ஏற்றிக் கொண்டு டீன்தலோன் மார்க்கெட்டுக்குப் போனான் . சமையண்ட் லோரண்ட் இறசை சிக் கடையில் அரவாசி ஆடு வணை, காசு குறைந்ததில் மிகவும் கவலைபட்டு விட்டது இருந்த காசுக்கு அளவாக இறச்சி வணை டிக் கொண்டு வீ ட்டு திரும்பும் போது, காசுக்கு பெற்றோல் குறைந்து போவதைக் காட்டும் லடை எரிந்ததை சுட்டிக் காட்டி, இவனுக்கு விளங்கப் படுத்துதினான் . அவனுக்கு பெரியமாமனின் நிலையை நின்கைக் பாவமாக இருந்தது. மத்தியானம் சாப்பிடும் போது, வாடகைக்கு சிக் கொடுக்க வணை மனைபதை மாமனுக்கு ஞாபகப்படுத்துதினான் பெரியமாமன் . அன்று பெரியமாமன் சற்றெறியில் கட்ட சரியாமல் தபால் காரணைப் பார்த்தபடி இருந்தான் . நீ லுட்ப்புகாரர் அந்த வீ தியகைக் கடந்து போகவும் , அவனும் மாமனுமாக, சின்னமாமனின் வீ ட்டுக்கு வந்தார்கள் . பெரியமாமன் கீ ழ வாசலில் நிற்க, அவன் மலேபோய் சின்னமாமியிடம் தனது வலையெயர் சிகை வணை டி வந்து, கையெழுத்துப் போட்டு மாமனிடம் கொடுத்தான் . அன்றுபிராவும் சின்னமாமியின் முகம் கறுத்துக் கனத்துப் போய் கிடந்தது. அவன் வழம்போல சிகரெட்டுக்காக நண்பர்களைத் தேடித்தொடங்கினான் .

00000000 - 000000000 2001 0000 22

3

பத்தொன்பது வயதின் கட்டுறுதிக் கறேப காற்றைப் போல இயங்கியது உடம்பு. நாற்பதுகிலோ மாமிட்டகைளையி க இலாவகமுடன் துக்கி மெடீனில் போட்டுக் குழகைக் கும்தோது நாட்டு விடுதலகைக் கென கொல்லிமலையில் எடுத்த இராணுவப் பயிற்சி பத்திரோனின் வீ ட்டு விடிவாக்கு உபயோகப் படுவதை எண்ணிச் சிரித்துக் கொள்வான் .

சின்னமாமன் தந்த வாக் குறுதியகைக் காப்பாற்ற தனக்கு நேரங்கிடகைக் கும்த

படோதலெல்லாம் பலபரோகக் குரலிப்போன் அடித்து இவனுக்காக வலையை விசாரித்தான். அவனது சிகரெட் பெட்டியிலிருந்து ஒன்றிரண்டு சிகரெட் காணாமல் போனதும் மயன்றாவது நபரின் இருப்பு தன் தொழில் தகிடுத் தங்களுக்கு இடஞ்சலாகவும் இருந்ததுதான் மாமனது முன் முயற்சிக்கு காரணமாக இருந்திருக்கும். கடசியில் அவனை பகேக்ரி ஒன்றில் துக்கிக் கொழுவி விட்டான் ஒரு பழஞ்சட்டையைப் போல. வலெப் பெரலை நிப்பாட்டாமல் வலையும் சயெ வதற்கு வசதியாக பெரியமாயின்தம் பியாரிடம் சரோசல நம்பரலை வணைபித் தந்தான் பெரியமாமன்.

ராஜ்முதன் முதலாக பகேக்ரிக் குள் நுழைந்தபடோது இ பகேக்ரிப் பத்திரோன் மரியோ இவனது கையைப் பற்றிக் குலுக் கிவிட்டு தனது அடுத் த கையால் இவனது புஜத்தலை அழுத்தி தசவைலிமை பார்த்தான். ஆபிரிக்க அடிமை வியாபாரமோ இறச்சிக் கு வணைக் கிடாயலை எடபடோதுகிறானோ என்று எரிச்சல் வந்தது ராஜ்வுக்கு. இரண்டு மயன்றுநாளின் பின்பு புரிந்தது அந்த வலையில் தாக்குப் பிபிக் க மனவலிமை மட்டும் படோதாது உடல் வலிமையும் தவேலை என்று. காலலை ஏழுமணிக் கு ஆரம்பமாகும் மாக் குழதைத் தல் மாலலை ஆறுமணிக் குத்தான் முடியும். அதற்கிடையில் ஏறக் குறையை நுற்றியிருபத்தழே மட்டலை மாகுழதைத் துத் தள எவணைடும். குழதைத் த மாவலை வடெபி வறேரொரு மெடீனில் படோட்டு இ அது உரூண்டுவர வகேமாகப் பொறுக்கி அலுமினியத் தட்டில் அடுக்கி அடுக்கிய தட்டைக் களலை தள எவணைபியில் ஏற்றி அவற்றலை ஸ்ரீ முக்கு அனுப்பிவிட்டபின்னர் மறுமட்டலை துக்கிப் படோட்டுக் குழதைத் து என கபிகார ஓட்டத்திற்கு இணையான வலையைத் தொடர்ச்சி.

பகேக்ரியில் ஆரம்பத்திலிருந்தே வலையை சயெயும் தமிழ்ச் சகோதரர்கள் சயெத் சீர்திருத்தத்தால் இந்தப் பதினொரு மணித் தியால வலையைநேரத்தில் பிறகேக்ரில்லை. நின்றநிலையில் சாப்பிடும் படோது விக் கல் எடுத்தால் சாப்பாட்டுப் பெட்டியலை மெடீனில் வதைத் துவிட்டு தண்ணீர் குபிக் க பபைப் பை நோக்கி ஓடவணைடும். ஆனால் அப்படோதும் மெடீன் மாவலைக் குழதைத் துக் கொண்டிருக்க வணைடும். இந்த சங்கடம் பற்றி சீனியர் காந்தனலை இவன் கடைபடோது-

"சீ சீ ... அந்த வழக்கமெல்லாம் இஞ்சில்லை. எங்கட திறமலை நாங்க காட்டோணும். இல்லாட்டி பத்திரோன் தமிழாக் களலைப் பற்றி என்ன நினபைபான். முந்தி வலையை சயெத் படோலந்துக் காரர் நுற்று மட்டலைதான் குழலைச் சவங்கள். பிறகு நாங்க இதுக்கலை (உ)ந்தபிறகுதான் நுத்தி இருபத்தழே ஆக்கினனாங்கள்."

"அப்ப படோலந்துக் காறும் பிறகேக்ரில்லைலையோ..?"

"அவங்கள் எடுக்கிறவங்கள். ஆனால் அந்த நாலுபரேயும் நாங்க வந்த அடுத் த கிழமலையே பத்திரோன் பயர் பண்ணிப்படோட்டான்."

அது சாதனலைதான். சாதனலை இதுணிகரங்களின் பின்னால் ஓடுவதுதான் வளர்ச்சிக் கு இவற்றிக் கும் நமெபுகலால் படோலும். அதுவும் இன்னொருவன் தலையில் மிதித்து உன்னி உயரம் பாய்ந்து இது தனதிடத்தலை தக்க வதைத் துக் கொள்வது வற்றியல்லாமல் வறேனென்னவாம்..?

பசேசுவாக்கில் அந்த சீனியர் மாரே ஒன்றலைக் குறிப்பிட்டனர். தாங்கள் வலையைக் கு சரேந்தபடோது பத்திரோன் வறும் பீத்தல் அமெரிக் கன் காரலை ஓடித்திரிந்தவன் இப்படோது. டீ. ஆ. று. வில் திரிகிறான் என்று. இதலைச் சொன்ன சீனியர் காந்தன்

இவனுடன் வந்து மெட்ரோ எடுத்து வீட்டுக்குப் போகிறார்.

கொல்லிமலையில் அவனும் ஒரு சாதனை செய்திருக்கிறான். யு.மு-47ஐக் கழட்டிப் பட்ட எடுத்த எட்டு நிமிச நேரளவை ஆறு நிமிசத்தில் கழட்டிப் பட்டியிருக்கிறான். ஒன்பது சக்களில் வெடிக் கும் கையறிகுண்டை இநாலு சக்கள தாமதித்து எறிந்து விழுந்தவுடன் அந்த இடத்திலேயே வெடிக் க வதை திருக்கிறான். ஆனால் மாமட்டைகளின் தொகையை எடுத்துக் கொண்டால் அவனது சாதனைகள் எல்லாம் நாலுபக்கமும் மலகைக் கண்கள் சமீபந்த பயிற்சிக் களத்தில் மனித அழிவுகள் சம்பந்தமாகக் கிடத்த வற்றிகள். ஆகவே அதை எங்குமே பசேமுடியாது.

ஒரு வாரத்திற்கான சம்பளம் இருநாற்றி முப்பத்தியெட்டு டொலருக்கு சக்க கொடுத்துார்கள். கண்டாவில் முதல் சம்பளம் பெற்ற அன்று சந்தோசம் முக்குளித்தது. பெரியமாமனது கடன் கொடுக்கும் வரதைது வீட்டுக்கு ஒன்றும் அனுப்பப் போவதில்லை என்றும் பெரியமாமனுக்கு நூறு டொலசகைக் கொடுத்து சின்னமாமனுக்கு சாப்பாட்டுக் காசாக ஜம்பத்தைக் கொடுத்து மீதியை தான் எடுத்துக் கொள்வது என்ற திட்டத்துடன் ஊத்தை உடம்புடனயே வேலையிலிருந்து நேரே பெரியமாமனது வீட்டுக்குச் சன்றான்.

பெரியமாமியின் தம்பி அன்று வீட்டில் இல்லாததால் மாமனிடம் சக்ககைக் கொடுத்து மாற்றச் சொல்லிவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தான். அடுத்தநாள் காசைப் பெற்றுக் கொண்டால் ஞாயிறுலீ வு மகத்தானதாக இருக்கும் என்ற கனவுடன் அன்று நித்திரை வந்தது.

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதல் வேலையாக உடம்புகளை அலம்பிப் போட்டுவிட்டு பெரியமாமனது வீட்டுக்குப் போனான். மாமியின் தம்பியின் அறகைக் குப்பாய் எட்டிப் பார்க்கக் குப்பா அடித்துக் கிடந்தான் ஆனந்தன். கிருணனின் கால் மாட்டில் இருந்து தோற்றுப் போன துரியோதனனை நினைத்துக் கொண்டு தலமைட்டில் இருக்காமல் இ ஆனந்தனைத் தட்டி எழுப்பினான். ஆனந்தன் ரெஸ்ரோரண்ட் வேலைகாரன். ஞாயிறுலீ வு அவனுக்கில்லை. தலையைத் துக்கி எழுப்பியது யாரென்று பார்த்துவிட்டு-

"விடியத்தான் வந்து படுத்துதான். உங்கட சக்க மாத்தி அத்தானிட்டக் காசு குடுத்துிட்டன்."

என்று சொல்லிக்கொண்டு தலையைணையில் முகத்தைப் புத்தைது மிச்ச நித்திரையைப் பிபிக்கப் போய் விட்டான். அவனுக்கு சப்பென்று போய் விட்டது. திரும்பி ஹோலுக்கு வந்து சன்றியில் இருந்தபோது கண்ணாடி போடாத பெரியமாமனது முழியைப் பார்க்க வறும்பு வந்தது.

"ததே தண்ணி குடிச் சிட் பியே..? சிவராசா ஒரு சீ ட்டுத் துடங் குதாம். பத்தாயிரம் டொலர் ஸ். ராத் திரி ரலெிபோன் அடிச் சது. நான் உன்னையும் சதே துவிட பிட் டன். கட்டுக் காசு அறுநுறு. ஞாயித் துக் கிழமை வலேலை ஓண்டு இருக்கிது. கயைலகாசாம். போய்ச் சய்யன். மாமி தனக் கு மடெ ர்ரோப் பாஸ் எடுகக் கேக் உனக் கும் எடுத் துத் தரூவா."

இப்படியாக.. மாமன் சிகெ் காசபைப் பற்றிய எந்தவிதக் கதையும் இல்லாமல் தனக் கு வரவணே டிய தகையை விவரவிலயே கறந் துவிடும் தன் எண்ணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போனான்.

ஞாயிற்றுக் கிழமை வலேலை இருக்கும் ரலெ் ர்ரோரண்பின் விலாசத்தை பெரியமாமனிடம் வணே டிக் கொண்டு வளையே வந்தபோது வீ ட்டுக் குப் போக மனம் ஒன்றவில்லை. வீ ட்டுக் குப் போயும் என்ன செய்வது..? சின்னமாமியிடமிருந்து ரீ .வி ரிமடோட் கொன்றாலையும் கபைப் பற்ற முடியாது. சவப் பெட் பியிலக் ட அதை வதைத் து மாமியை இறுதி வழியனுப்பினால் தான் அவளது ஆத்மா சாந்தியடையும் போலஇ சமயைல் நரேத்ததைத் தவிர ரலெிவினே கதி என்று கிடக்கிறாள். அதுவும் இ ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் ரலெிவினகைக் குடநைத் து குடநைத் து மல் யுத் த நிகழ்ச்சி தடேப் பார்ப்பாள். திரண்டு முறுகிய சதகைளின் பொருதலில் ஏதாவது மனக்கிளர்ச்சி அவளாக் குக் கிடகைக் கக் டும். அதையேன் என்று இருப்பு தடசைய்ய வணே டும் என்று நினதைத் தபிஇ நரே நண்பன் ஒருவனின் வீ ட்டை நோக்கி நடந்தான்.

பத்துப் பதினநைத் து தடவலை பெல்லை அமுக் கியும் நண்பன் கதவூ திறக் கவில்லை. வடிக் கார அந்தோனிதாசனின் தடேதல் வடே டயையில் நண்பனும் சிக்கியிருப்பது ஞாபகம் வந்ததும் வாசலை விட்டு ர்ரோ ட்டுக் கு வந்தான். நாக் குக் கசப்படித் து நிகடோடினுக் காக மனம் ஏங்கியது. இருபத்தநைத் துசதம் இருந்தால் க் ட சிகரடெ லுசாக விற்கும் கடையில் ஒன்று வணே டிப் பத்தலாம். பொக் கற்றுக் குள் காசு இல்லை என்று திரிந்தும் கயைலை உள்ளே விட்டுத் தடேினான். வறெுப்பு - எல்லாவற்றின் மீ தும் ஒரு கொலைகாரனாக் குரிய சினம் மடளையில் கிளம்பியது.

இந்த நாட்டைவிட இந்திய வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒரு சுகம் இருந்ததுபோல பட்டது. அதுதான் அக் கரபைப் சயையோ திரியவில்லை. சாப்பாட்டுக் கு வழியில்லாத பொழுதுகளிலும் நண்பர்களின் உறவு வலுத்து உண்மையானதாக இருந்தது. இங்கு எவ்வளவுதான் நசேமாக நட்பாக பசேினாலும் உள்ளுக் குள் ஒரு ஓட்டின் மனை நண்பர்களில் ஊடூருவியிருப்பது திரிகிறது. நல்ல சினிமாவிலிருந்து அல்லதுஇ வடிவான பெட்டயிலிருந்து தொடங்கிய உரையாடல் க் ட இவர்களிடம் ஓடிமுடியும் போது காசுப் பிரச்சனையில் முற்றுப்புள்ளி வகை கிறது. ஓடாத நதியைப் போல ஆகிவிட்டது இவர்களின் மனது. நல்லகாற்று வீ சினாலும் அந்த நதியைக் கடக் கும் போது தூர் நாற்றம் வீ சுகிறது.

மனசில் விரிந்த கசப்பு எண்ணங்களுடன் எந்தக் குறிக் கோளும்ற்று வீ தியில் நடந்தபடி இருந்தான். இந்தியாவில் வணே டிய லதெர் சப்பாத்துத் தோணி மாதிரி வளநைத் து விட்டது. அதுவும் பம்பாயில் பயணம் வளிக் கிடும் போது பெரியமாமன் கடகைக் குக் க் ட பிச் சனென்று இவனது ரப்பர் சரெுப்பைத் துரவீ சச் சொல்லிவிட்டு இதபைப் புதிதாக வணே டிக் கொடுத்தான். வலேகைக் கும் வளையிடத் திறக்கும் அதையே பாவித்துக் கொள்வது சிறிது வடெக் மாக இருந்தாலும் மாற்று இல்லை.

Written by - மகை கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

சின்னமாமன் இந்த வயசிலும் அபிடாஸ் ஸ்போர்ட்ஸ் சப்பாத்துப் பாவிக்கிறான். வீட்டில் சப்பாத்துகள் வகைகும் றாக்கையில் மின்று விதமான ஸ்போர்ட்ஸ் சப்பாத்துச் சோடிகளும் ஒரு சோடி விலையுயர்ந்த லதெர் சப்பாத்தும் அடக்கி வதை திருக்கிறான். ஒரு சோடி சப்பாத்துக் கட்டால் தராமல் இருக்க மாட்டான் ஆனால் சின்னமாமியின் முகம் அஸ்டகோணலாகி விடும். ஆரம்பத்தில் அவள் காட்டிய அன்பான உபசரிப்பை எல்லாம் மூதல் மாசம் வந்த வலெப் பெயர் சகெ இடம் மாறியதும் வாபஸ் வணைபி விட்டாள்.

கனடா வந்து சரேந்த இரண்டு கிழமையும் தான் பலலுத்தீட்டாமல் முகம் கழுவாமலயே அவனுக்கு ததே தண்ணி போட்டுக் குடுத்துள். இப்போது அவன் விடிய வலேகைக்கு எழும்பிப்போகும் நரேத்தில் மட்டும் நல்ல உறக்கம் அவளுக்கு வந்து விடுகிறது. அவளும் பாவம்..! இரவிரவாக இருந்து தமிழ்ப்படம் பார்த்துவிட்டு நித்திரகைக்குப் போகிறவள் எப்படி காலையில் எழும்ப முடியும்..?

சுரியன் சோம்பல் முறித்து எழும்பி விட்டது. கோடகாலக் காலகைபுழுக்கம் தந்தது. உலகம் சூறுசூறுப்படயைத் தொடங்கிய அறிகுறியாக இசைமூக்கங்களுடன் ஐன்னல்கண்ணாடி திறந்த வாகனங்கள் வீதியில் சீறிப் பாய்ந்து சனெறன். அவன் டிப்பிங் சனெடருக்குப் போகும் பாதகைக்கு நடயை மாற்றினான். றொகலாண்ட் சனெடருக்குள் நுழைந்தபோது கடகைளதை திறந்து வகைக் அழைப்பிதழ் அனுப்பியது போல காலநடைகை கிழவர்களும் கிழவிகளும் அங்க ஆக வந்து சரேந்த திருந்தனர். கோப்பிக்கடை ஏறகனவதே திறந்த திருந்தது. மற்றக் கடகைகள் திறக்கும் ஆயத்தங்களில் ஊழியர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். அங்கிருந்த சீ மநெதுபடுஞ்சில் போய் இருந்து கொண்டுவந்து வரும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

தனிமை கொன்றது. மிளயையும் சிகரெட்டின் தவேயிலயே சூற்றிச்சூற்றி அலநைத்தது. தனக்குப்பதை தியம் பிடித்துவிடப் போகிறதோ என்ற பயம் அவனுக்கு வந்தது. ஞாயிற்றுக் கிழமையும் பகே கரியில் வலேகை இருந்த திருந்தால் இந்தத் தனிமைச் சித்திரவதை இருந்திருக்காது. பெரியமாமன் தந்த ரஸெ ரோரண்ட் முகவரியை எடுத்துப் பார்த்தான். அது இருக்கும் ரோட் ரவூண்டவூணில் இருந்தது. மெட்ரோ பிடித்து அங்குபோய் வலேகை விசாரிப்பதுதான் நல்லது என்ற முடிவுடன் டிப்பிங் சனெடரை விட்டு வலெயே வந்தான். வரவும் அவனகைக் கடந்து ஒரு வலெள்ளை இளைஞன் சிகரெட் பிடித்தபடி உள்ளே செல்ல இவனது மிளகைக்குள் ஏதோ ஒன்று திடீர் ரெனபுரண்ட்டு எழுந்தது.

"எக்ஸ்கியூஸிமி சரே...!"

வலெள்ளை இளைஞன் நின்று திரும்பி முகத்தால் என்ன என்று வினவினான்.

"வண் சிகரெட் பிளீஸ்...!!"

இளைஞன் வணைடாவறெப்பாக சிகரெட் ஒன்றை உருவி இவனிடம் நீட்டினான். தானம் பெறும் பவயத்துடன் ஓடிப்போய் வணைபிடி அவனிடமே பத்தவதை துக்கொண்டு திரும்பி நடந்தான். தான் நன்றி சொல்ல மறந்துவிட்டதை நினைத்துத் திரும்பிப் பார்க்க வலெள்ளை இளைஞன் கடந்து தொலவில சனென்றுவிட்டது தரெந்தது. கொஞ்சப் புகயையும் வீணாகக் கட்டாதனெற ஐத்தனத்தில் நடுஞ்சுக்குள் நிறுத்தி நிறுத்தி ஊதியபடி மெட்ரோவை அடநைத்தபோது மனதும் தவிப்பும் சாந்தமாகிவிட்டிருந்தது.

இரண்டு மடெர்ரோ மாறிப்போய் ரஸெர்ரோரண்டிற்குள் நுழைந்து விசாரித்தபோது அங்கும் பி-வோசிங் பகுதியை தமிழர்கள் கைப்பற்றியிருந்தது புரிந்தது. சீட்டுக்கார சிவராசாதான் தலமை பி-வோசராக சிங்கோல் கிரீடம் எனப் பன தாங்கியிருந்தார். அவரிடம் பெரியமாமனின் பெயரைச் சொன்னதும் அன்றே வலையைத் தொடங்கலாம் என்று ஏபர்னும் தொடப்பியும் எடுத்துத் தந்து வலையிபரம் எல்லாவற்றையும் ஒரு புரபசராக குரிய நுணுக கததுடன் விபரித்தார். பஸ்போய் கொண்டுவந்து வகைகும் சாப்பாட்டுப் பிளறேறுக களை பிளாஸ்டிக் கட்டையில் அடக்கி தண்ணீர் ஸ்பிறே பண்ணி மலேலோட்டமாக கழுவிவிட்டு மெ'னுக குள் தள்ளி மட்டி சுவிட்சைப் போடவதுதான் வலையை நுணுக கம். உலகமொழிகள் சிலவற்றைக் கலந்து வழங்கும் சமயைல் பாத்திரங்களின் பெயர்களை மாதிரி நினைவில் வைத்திருப்பது கஸ்ரமாக இருந்தது. அதுவும் அடுத்த அடுத்த ஞாயிறுகளில் பழகிவிடும்.

மத்தியானச் சாப்பாட்டு நேரம் பிளறேறுகள் வகைமாகக் குவிந்தவண்ணம் இருந்தன. கழுவி அடக்கிய பிளறேறுகள் உடனுக குடன் காணாமல் போய் எச்சில் பிளறேறுக களாக திரும்பிவந்து கொண்டிருந்தன. கட்ட வலையை செய்து கொண்டிருந்த சிவராசா அண்ணர் கிச்சின் ஹலெப் பராக பதவி உயர்ந்து கிச்சினுக குள் சின்று விட அவன் தனியாகக் கழுவித் தள்ளிக் கொண்டிருந்தான். காலையிலிருந்தே வறும்மையாக இருக்கும் வயிறு கிண்டத் தொடங்கியிருந்தது. அத்துடன் சோப் மணமும் ஸ்ரீ ம் வகை கையும் சரேந்து சுவாசத்துடன் உள்ளபேயைத் தலையிடி தொடங்கியிருந்தது.

வலையை முடியும் வரை தலையிடி நிற்கவில்லை. கிச்சினகைக் கட்டி மொப்பண்ணி பி-வோசிங் பகுதியையும் துப்பரவா செய்து மெ'னையை நிப்பாட்டி நிமிர்ந்தபோது நாரியும் சரேந்து வலித்தது.

சிவராசா அண்ணர் சமநண்பனைப் போல பழகியது சிகரெட் பிரச்சனகைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. ஆரம்பத்தில் அவரே பெட்டியை நீட்டி எடுக்கச் சொன்னார். பின்னர் பி-வோசிங் மெ'னுக கு அருகேயிருந்த தட்டில் சிகரெட் பெட்டியை வைத்துவிட்டு எடுத்துப் பத்தச் சொல்லிவிட்டார். அதுவும் ஒருவகைக் கடன்போல மனதில் தயக்கம் இருந்தாலும் பழக்கதோசத்துக்கு அடிமைப்பட்ட மடிகைக்கு சங்கோசம் பற்றிய எண்ணம் இருக்கவில்லை.

இரவா அவ்வளவாக பிளி இருக்கவில்லை. இரண்டுபேரும் கததைத்துக் கததைத்து வலையை செய்தார்கள். கடசை மடெர்ரோ பிடித்து பாரக் ஸ்ரேசனில் இறங்கி வீட்டுக்கு நடக்க வலையைக் களைப்பில் அவனது உடம்பு அந்தரத்தில் மிதந்து போவதுபோல இருந்தது.

கதவதைத்திறந்து தோணியகைக் கழட்டிப் போட்டபோது நாள் முழுக க ஈரமாகியிருந்த சுகை ஸ்புளித்து நாறியது. ஹாலில் சின்னமாமனும் மாமியும் படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"எங்கயடா ராசா சூத்திப்போட்டு வாறாய்..? சாப்பாட்டையும் மறந்து திரியிறது நல்லதுக்கில்லை சொல்லுறன். இஞ்சு வந்த கடனை அடச்சுட்டு வீட்டைப் பாப்பமெண்டில்லாம இப்பவே சூத்தத்துடங்கினா உவன் சிறியபைப் போலத்தான் கடசையா திரியோணும்."

"மாமா..! நான் ரஸெர்ரோரண்ட் வலையைக் குப்போட்டு வாறன்." அவனது பதிலில்

Written by - மகை கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

கோபமும் அழுகையும் இணைந்து கிளம்பியது. சின்னமாமன் தன் தவறை உணர்ந்ததும் பார்த்துக் கொண்டிருந்த படத்தலைச் சுவாசில் விட்டுவிட்டு ஆறுதல் வார்த்தை கற்றமுயன்றான்.

"ஆ... சரி.. சரி... மாமி மத்தியானம் சாப்பாட்டைப் போட்டிட்டு காவல் இருந்தா. அதுதான் எனக்குக் கோவம் வந்திட்டுது. குளிச்சிட்டுப் போய்ச் சாப்பிடு..!"

"ஆர் வலை எடுத்துத் தந்தது..? பெரியமாமாவோ..?"

"ஓம். சிவராசா அண்ணாரோட ரெஸ்ட்ரோரண்டிலை வலை சய்தனான்."

அவன் பதில் சொல்லியபடி துவாயை எடுத்துத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு பாத்ரூமுக்குள் நுழைந்தான். மாமனது இந்தக் களேவி முறைப்பாடுகள் அவனது உள்ளத்தில் உடனடியாகக் கோபம் உண்டாக்கினாலும் ஐந்து வருச அனாதை வாழ்க்கை மாறி தன்னதைத் தடிக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உறவுகள் இருப்பதை உணர் ஆறுதல் வந்தது.

சாப்பிட்டுவிட்டு தலையிடுக்குளிசையும் போட்டுக் கொண்டு படுக்க ஆயத்தமாகும் போது சின்னமாமன் வந்து அறைவாசல் நிலையை தன் பெருத்த உடம்பால் நிறைத்துக் கொண்டு நின்றான். அவன் என்ன என்பதுபோல நிமிர்ந்து பார்க்க

"ராசா.. பிலக்கனடா றெட்பில் அனுப்பியிருக்கிறான். நாளகைக்குக் கட்டாட்டா லனை வடெட்பிப் போடுவாங்கள். கையில் இப்ப காசுவறே இல்லை. ஒரு நுற்றுடொலஸ் தா. நான் பிறகு தாறன்."

"என்னட்டை எங்கால மாமா காசு..? சம்பளச்செக்கத்தைத் தான் பெரியமாமாட்டைக் குடுத்துிட்டனே"

"அவன் முழுக்காசையும் எடுத்துிட்டானே..?"

"ஓம்"

"கைச்சலெவாக்கு கொஞ்சமும் தரலேலையை அறுவான்."

அவன் இல்லை என்று தலையாட்டினான். சின்னமாமனது முகம் கோபத்தாலோ ஏமாற்றத்தாலோ தெரியவில்லை இறுகி முறுகியது. சற்றுநேரம் அப்படியே நின்றாவிட்டு பதிலதேயும் சொல்லாமல் நகர்ந்து போனான்.

அவன் அலாமை ஐந்தகோலுக்கு ஒன் பண்ணிவிட்டு படுக்கையில் சாய்ந்தான். இடக்கையை துக்கி நெற்றியில் அழுத்தி வைத்துக் கொண்டு கண்களமை மட்ட தலையிடு சற்றுக் குறைந்ததுபோல பிரமை தட்பியது. நித்திரையும் மெல்லமெல்ல அவனை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது.

000000000 - 0000000000 2001 0000 23 -

4

காலையில் வறேறொரு தலையிடி மாமியின் ருபத்தில் முளதை திருந்தது. வலேகைக்குச் சலெல்லும் அவசரத்தில் இயங்கும் அத்தனை மாமலான சயெற்பாடுகளையும் அது தடசையெதது. அவன் பிபன்பொக்சை கழுவிக் கொண்டு சாப்பாடும் போடும்வதற்கு சாப்பாட்டதைத் தேடினான். அத்தனை உணவுப்பாத் திரங்களும் சமயைலறையில் கழுவி அடக்கப்பட்டிருந்தது. சமயைலறையை சல்லடையாக கியும் இஓன்றும் கிடகைகவில்லை. ஓவ்வொரு அலமாரிகளாக திறந்து மடிபினான். 'பிரிக்ஐத் திறந்து பார்த்தான் அங்கும் ஓன்றும் கிடகைகவில்லை. ஆனால் கடந்த வாரம் வணேடி தின்னாமல் காயந்து போயிருந்த இரண்டு ஆப்பிள்தான் முளித்துக் கொண்டு கிடந்தது.

ஆரம்பத்தில் அர்த்தம் புரியாமல் அவனுக்கு அழுகை முட்டிக் கொண்டு வந்தது. சின்னமாமியின் மொக்குப்புத்தியை நினதைது சிரிப்பதா.. அழுவதா..? அவனிடம் காசிருந்தால் கொடுக்காமல் விடுவானா. பதினொரு மணித்தியாலம் பாரம்துக்கி வலேசைய்யும் உடம்பு பசி தாங்குமா..?

அவனையறியாமல் தாயின் நினவை கிளம்பியது. தனக்கு இல்லாவிட்டாலும் மடித்தவனுக்கு என்று ஓளித்து வதைத்துக் கொடுக்கும் அன்பயேருவான அம்மா. அந்த பிரியமான அம்மாவின் தம்பியான சின்னமாமனது பண்டாட்டியின் மனசு என்ன சாக்கடையா..? தன் சொந்தப் பிள்ளையாக இருந்தால் இப்படிப்பட்ட பிணி போட்டு பழிவாங்குவாளா. கண்ணிலிருந்து நீர் பனித்து விழ யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

வலேகைக்கு சலெல்ல நரேம் பிந்திக் கொண்டு இருந்தது. 5.50 மடெர்ரோவை விட்டால் சரியான நரேத்திற்கு பகேகரிக் குச்சு போய்ச் சரேமுடியாது. ஜந்துபத்து நிமிசம் பிந்திக் காட்பஞ்சு பண்ணினால் கபிட அரமைணித்தியாலம் கழித்து விடுவார்கள். கடன் கொடுத்துத் தொலையவணேடிய வளேயில் பசியையும் பகயையும் யோசித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது என்ற அவசியத்தால் அந்த காயந்த இரண்டு அப்பிள்களையும் துக்கி பையில் வதைத்துக் கொண்டு இறங்கி ஓடினான்.

இராணுவத்தில் உடலரீ தியான கடமையான பயிற்சிக்காலத்தில் இடையிடையே உள்ளத்திற்கும் ஒரு பயிற்சி வபைப்பார்கள். தினசரி காலபைப்பயிற்சிக் கு எழுப்பும் நரேத்தில் ஒருநாள் எந்த முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் திடீரென ஒரு அறிவிப்பு வரும். அன்று முழுக்கிச்சின் சீல் வகைகப்பட்டுள்ளது என. எல்லாநாட்களையும் போல அன்றும் அத்தனை மாமலான பயிற்சிகளும் நடமைறகைகளும் இருக்கும். ஆனால் மின்னுவளேயையும் சாப்பாடும் இருக்காது. ஒரு பாண்துண்டுகபிட பொறுக்கி எடுக்க முடியாதபடிக்கு அத்தனை உணவுகளும் காணாமல் போயிருக்கும். பசியில் சூருண்டு விழுவவனுக்கும் கருணை

காட்டமாட்டார்கள். தாக்குதலுக்குப் போய் தற்செயலாக முற்றுக்கையிடப்பட்டால் இந்தப் பயிற்சி உதவும். அந்தப் பட்டினிப்பயிற்சி நாளடைப்டோல இன்று எடுத்துக் கொள்ள வண்டியதுதான் என நினதைதுக் கொண்டான்.

ராஜு நினதைதுக் கொண்டமாதிரி அவ்வளவு இலசோக மாமியின் வக்கிரச் செயலை மறந்து விட்டு வலை செய்யமுடியவில்லை. ஓவ்வொரு மாமபட்டை துக்கி மெனில போடும் போதும் மாமியினது பழிவாங்கும் படலத்தை எப்படி நிப்பாட்டலாம் என்ற சிந்தனையே ஓடியது. சின்னமாமனுடன் தங்கத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து இன்றுவரையான சாப்பாட்டுக்காசை எப்படியும் கொடுத்துவிடவண்டும். ஆனால் எப்பிக் கொடுப்பது..? என்றே வறொங்கையால் முழம் போட்டபடி வலை செய்து கொண்டிருந்தான்.

அறுபத்துநாலு மட்டமைவாவு குழதைது முடியும் போது கைநடங்கத்தொடங்கியது. நற்றி குளிரந்த வியர்வையால் நனைத்தது. பலதவகைகள் கட்டவலை செய்யும் ரஞ்சனவைறே சினந்து கோவித்துக் கொண்டான். மாவை வடெட்டி உருட்டும் மெனில போடும் போது கதைவறி இரண்டு தவலை நிலத்தில் விழுந்து விட்டது. பத்திரோன் பார்த்திருந்தால் இத்தாலிய மொழியில் கட்ட துச்சணத்தால் பச்சைக் கொடுத்து திரும்பான். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடம்பு பட்டமடவைது திரிந்தது. பசோமல் லீவு எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போய் விடலாமா என்று கட்ட யசோசித்தான். வீட்டுக்குப் போனால் மாமியின் முகத்தைப் பார்க்க முடியாது. திரிசங்கு நிலையில் மனம் கிடந்து ஆடியது.

பைப்பில் தண்ணியை எடுத்துக் குடித்துவிட்டு அடுத்த மட்டையை துக்கி மிஷினில் போட்டு இகலவைகளை அளவாக சேர்த்து விட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது அவன்கை கடந்து சின்ற சீனியர் காந்தன் மதுகில் லசோகத் தட்டியதும் கோவம் குதித்துக் கொண்டுவர திரும்பி முறாய்த்துப் பார்த்தான். அவருக்கு சங்கடமாகப் போய் விட்டது. மனைமாக நின்ற அவனைப் பார்த்தார். பின்னர் தனது அடப்பை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார்.

எப்போதும் கலகலப்பாகவும் தன்னில் நசோமாகவும் பழகும் காந்தனைக் கோவித்தது பெரும் பிழை என உணர்ந்ததும் அவருக்குப் பின்னால் சின்ற வழிமறித்தான். அவனது முகவாட்டத்தைக் கவனித்த காந்தன்

"என்ன ராசா..! முகமெல்லாம் காய்ஞ்சு போய்க் கிடக்கு சுவமில்லையே"

"இல்லையண்ணை மனசுக்குத்தான் சுவமில்லை" என்று சொன்னான்.

சுடூதண்ணியில் அவித்த பகேளை வலைக் கரண்டியால் எடுத்து எள்ளுப்பிரட்டி தடியில் அடக்கியபடிக் காந்தன் கட்டார்.

"ஏதும் சொல்லக்கூடிய பிரச்சனையைண்டா சொல்லும்."

சுடும்பத்திலுள்ள சிறுமகைக் குணத்தை அவருக்குச் சொல்லி சந்தியில் ஏற்றுவது அவனுக்கு விருப்பமில்லையாதலால் அன்றகைக்குள்ள தனது சிக் கலை காந்தனுக்குச் சொன்னான்.

"வறையென்ன பிரச்சனை வருமண்ணை. காசுப்பிரச்சனையைத் தான் அவசரமா ஒரு நுற்றுடலால் தவையா இருக்கிறது அதான் குளம்பிக் கொண்டிருக்கிறன்."

"மிஷினோடே வலையைச் செய்கிறீர் மிஷினை எங்காலும் விட்டாகையதைக் காலத்தான் பறிகுடக்கோணும். இன்சுரன்சும் இந்த அறுந்த பக்கிரியிலை இல்லலை. பின்னரேம் வலையை மூடிஞ்சு போகக்கே கை பாங்கில அபிச்சுத்தானன் சம்பளம் எடுத்துதோண்ணை தாராமன். யோசிக்காமப் போய் வலையைப் பாரும்."

தலையை ஆட்டிக்கொண்டு மாக்குழைக்கும் மிஷினை நோக்கி திரும்பி நடந்த அவனுக்கு சிறிது மனத்தெளிவு ஏற்பட்டது. ஓணானை மடியில் கட்டிக்கொண்டு நிம்மதியாக இருக்கமுடியாது. மாமியிடம் காசைக் கொடுத்து ஒருவாறு வீட்டுநிலையை ஸ்திரப்படுத்தியதே ரவணேடும். இதேநாடகம் தொடர்ந்து நடந்தால் பட்டினியைவிட இவீட்டைவிட்டு வளையறே வணேடிய சிழ்நிலை உருவாகும். இந்த நாட்டிலும் பழைய பரதசேகக் கோலத்தை கொள்ளமுடியாது. அதைவிட பெரியமாமனின் கடனையைக் கொடுத்து ஒப்பறேறாவிட்டால் காலம் முழுகக் அந்தப்பழி தன்னதைத் தொடர்ந்து வரும். இப்போது உள்ளுக்குள் முரண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கும் மாமன்மார் காசை அறவிடுவதற்கு கட்டிச் சேர்ந்துவிடுவார்கள்.

மிகுதிவலையை கொஞ்சம் உசாராக செய்ய முடிந்தது. கட்ட வலையைச் செய்யும் ரஞ்சனையைக் குழைக்க விட்டுவிட்டு அவன் உருட்டும் மிஷினில் வலையைச் செய்தால் களைப்புத் தெரியவில்லை. கலவை போடும்போது மட்டும் ரஞ்சனுக்கு கிட்ட நிண்டு காட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டான். அப்படியும் அன்று வலையை அரமைணித்தியாலம் லட்டைக்கத்தான் முடிந்தது. அதுவரை சீனியர் காந்தன் அவனையைக் கட்டிக் கொண்டபோக காவல் நின்றார்.

காந்தனுடன் சின்று காசை வணேடிக் கொண்டு வீட்டுக்கு வர வரவறேற்றை வறையையாக இருந்தது. ரலிவிஷன் ரபேசெட் எல்லாம் பயங்கர அமையையாக இருந்தது. சின்னமாமன் வளையில எங்கோ சின்று நிறுந்தான். மாமி இந்த வகைகளைத்தெரிந்து திலும் இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு படுத்து திரும்புகிறாள் போலும். முப்பதுடிகிரி அனல் அடித்து உடம்பு வறேத்துக் கசக்கக் கும் போது எப்பி மாமிக்கு நித்திரை வருகிறது என்று தெரியவில்லை. சமயைல் முடிந்த பிறகாவது வளையில பாரக் கட்டைதெரு என்று போய்ச் சூற்றி வருவது மாமிக்குப் பிடிக் காத பழக்கம். அப்படிச் சூற்றித் திரியும் பெரியமாமியை ஆட்டக் காறி என்று பசேசும் ஓரே காரணத்துக் காக சிலவேளை தான் போகாமல் அடக்கைக்கிறாளோ தெரியவில்லை.

அவன் வலையை உட்ப்பகைக் களைந்து சாரம் மாற்றிக்கொண்டு குளிக்கப் போனான். அவன் வந்த சத்தம் கேட்டதும் மாமி எழும்பிவந்து சிறையில இருந்து ரலிவிசன் பாரக்கத் தொடங்கினாள்.

குளித்துவிட்டு பாத்ரபுக்குள்ளால் வளையே வந்ததும் மாமியைக் கட்டிபிட்டு காசைக் கொடுத்து தான். முகமெல்லாம் பல்லாக பிரகாசமாகிய மாமியைப் பாரக்க வறையுப் புவந்தது. இப்படியும் ஒருபிறவியா..? தடுக்கி விழுந்து விடுபவள் போல ஓடிவந்து காசை வணேடிவிட்டு சமயைலறையைக் குள்குட்குடவென்று போய் சாப்பாடும் போட்டாள். ஆனால் மத்தியானம் என்ன சாப்பிட்டாய் என்று தவறிக் கட்ட கேட்கவில்லை. அவன் ஆண்பிக் குக் கிடைத்த கோவில் தளியல் போல அவசரம் அவசரமாகச் சாப்பிட்டு முடித்தான். பெரும்பாலும் சின்னமாமியுடன் அவ்வளவாக கத்தத்துக் கொள்ளும்

Written by - மகைக் கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

பழக்கமில்லாததால் நரேரே தனது கபட்டுக்குள் போய் படுக்கையில் விழுந்தான்.

மாமன் கதவூ திறந்து வீட்டுக்குள் வரும் சத்தம் கேட்டது. எதையும் அமையாத ஆறுதலாக செய்யும் குணம் மாமனுக்குக் கிடையாது. கதவூ திறந்தாலும் பட்டினாலும் இகுளிக்கப் போனாலும் சண்டகைக்குப் போகும் கதியில் களபேரப்படுத்தித்தான் காரியம் முடிப்பான்.

அறகைக்குள் உட்ப்பு மாத்ப்போன மாமனை "இஞ்சுருங்கோ" என்று சின்னமாமி கபட்டிடும் சத்தம் ராஜுவூக்குக் கேட்டது. பின்னர் ஒலியின் உருத்திரியாமல் குசுகுசுவனெ அவர்கள் பசுவது காதில் விழுந்தது. சற்றகைக் கெல்லாம் சடாரனெறும் கதவதைத் திறந்து கொண்டு சின்னமாமன் பிரசன்னமானான். சின்னமாமனின் தோற்றத்திலிருந்தே ஆள் நன்றாகக் குடித்திருப்பது தெரிந்தது.

"டயே எங்கை இந்த சூத்துமாத்ப்பு பழகின்னி.. ராத்திரி காசு இல்லையெண்டாய். இண்டகைக்கு எப்பிடிக் காசு வந்துது..? என்னை என்ன மடையெண்டெ நீயும் உன்ரெ பெரியமாமாவும் நினசைச்சியளரோ..?"

ராஜுவூக்கு என்ன பதில் சொல்லுவதென்று தோன்றவில்லை. சிக்கலே வேண்டாம் என்று வெளியானிடம் தண்டிக் கொண்டு வந்த காசாலையே சிக்கல் பிறந்துவிட்டதே என நொந்து கொண்டான்.

"மாமா ஏன் இப்பிடிக் கத்திறியள். நான் வலேசை செய்யிற இடத்திலை கடன் வேண்டிக் கொண்டு வந்துதானே காசு குடுத்துன்."

"ஓமடா ஓமடா எனக்குத் தெரியாதே உன்னபெற்றி. ஊத்தை மக்கிக்கிடங்கான்ரெ மனே தானே நீ ..!"

"இதென்ன பிரளயம். குடிச்சுட்டு வந்து இப்ப என்னத்துக்கு சதெத்துப்போன அப்பாவை இழக்கிறியள்."

"ஆரடா வடுவா குடிச்சிட்டு நிக்கிறது. இப்ப இந்த நிமிசமே உன்ரெ கொம்மான் வீட்டுக்கு போய்த் துலகைஞ்சிடு. எல்லாம் கள்ள வடுவாக்கள்."

"இஞ்சுரப்பா..! பசோமல் இஞ்சாலவை வாங்கோ. மரியாதை தெரியாததுகளோடெ என்ன கதை உங்களுக்கு."

என்று சின்னமாமி மாமனை அடக்கிக் கபட்டிக் கொண்டு போனாள். ராஜுவூக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. மாமியும் குடிச்சிருக்கிறாளே என்ற சந்தகேம் வந்தது. என்னவானாலும் இனிமலே இங்கு இருக்கக் கபடாது என்ற முடிவுடன் உடதுணிகளை எடுத்து பாக்கிற குள் அடசிக் கொண்டு அறையை விட்டு வெளியே வந்தான். சும்மா சமாதானத்துக்குக் கபட போகவேண்டாம் என்று சொல்லாத மாமியிடம் திறப்பகைக் கொடுத்துவிட்டு கதவதைச் சாத்தி இறங்கிப் போனான்.

நரேரே பெரியமாமனது வீட்டுக்குப் போய் அழுகை முட்ட முட்ட நடந்ததைச் சொன்னான்.

எவ்வித ரியாக்சனும் காட்டாமல் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு நின்று பின் சிறிதும் மௌனமாகிப் போன பெரியமாமன் வரவறே பானா இல்லை அவனும் வளையறேறிவிடுவானா என்று புரியாமல் முளித்தான் ராஜி.

ராஜிவகை கனடா கஃபிபிடுவதற்கு சிலைவா செய்த காசை வட்டியும் மூதலுமாக அறவிடும்படி அலுவலர் அவனை வளையறேறி மாமன் என்ன அவ்வளவு கல்நஞ்சுக்காரனா..?

"சரியடா ராசா.! அவனரே குணந்தான் எங்களுக்கு மூதலையே தெரியாமே. அதுவும் உன்னால வலெல் பெயரிலை நுற்றுடலொலர்ஸ் வட்டிப் போட்டாங்கள் எண்டு ஊரலெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு திரியுறான். நீ தானே அவனோடலை ஓட்டிக் கொண்டு போனீ இப்ப அழுது என்ன பிரயோசனம். பாக்கதைத் துக்கிக் கொண்டுபோய் ஆனந்தனரே நுழிமிலை வை."

பெரியமாமன் அத்தாடன் பசேச்சுக்கு முற்றுப் புள்ளி வதைத்தான்.

000000000 - 0000000000 20010 00000 24 -

5

பத்துமாதமாக நிலதை திருந்த பகேக்ரி வலையை துரதிரூஷ்ட்டவசமாக ஏற்பட்ட ஒரு சிறுசண்டையில் இழந்துபோனான். தனது பொலிசனைக் கைப்பற்றும் நோக்கம் ரஞ்சனுக்கு இருப்பதை அறிந்து மூதலில் அவனுடன் சிறுசிறு உரசல்கள் வந்தன. பத்திரோனின் அடிப்பாதம் தாங்கி ரஞ்சன் நடக்க வளிக் கிட்டப்போது அவனை நோக்கி அடிக் கடி நக்கலை எறியத் தொடங்கினான் ராஜி. அவனது நக்கல்கள் நகையாடல்களையெல்லாம் பொருட்படாத தாது ஓவ்வொரு படியாக ரஞ்சன் முன்னறேத் தொடங்கிய பிறகுதான் வலையை இழந்து போவதற்கான அபாயம் தன் காலகைக் கடிப்பதை உணர்ந்தான்.

இவனைவிட இளமையும் துடிப்பும் நரேவே விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த வயலிலிருந்து சற்றேறாக காலுடன் கனடா வந்திறங்கியது போல இருந்த ரஞ்சனின் கிராமப்புறத்தோற்றமும் பத்திரோனின் கவனிப்பில் நம்பிக்கையாக விழத் தொடங்கியது. விசயம் தெரிந்த வலையகாரன் ஒரு எசமானனுக்கு எப்போதும்மே வில்லங்கங்களகைக் கொண்டு வரக்கூடியவன். ரஞ்சனைப்போன்ற வகெஸியும் மாடும்மாதிரி வலையை செய்பவனும் பத்திரோனின் பணப்பெட்டியை நிறைப்பதற்கு உபயோகமானவர்கள். பத்திரோன் ரஞ்சனில் நம்பிக்கையும் அக்கறையும் வைப்பதன் அறிகுறிகள் தோற்றம் காட்டத் தொடங்கிய இரண்டு மாதங்களின் பின்னர்தான் அந்த விபத்து நடந்தது.

வாரத்திற்குத் தவேயான மா சீ னி மலோல்ட் பனெற பபொருட்களாகுக் கு ஓடர் கொடபுபதற்கு அவனிடமே எவ்வளவு கொள்வனவு செய்வவனென்று கடைபான பத்திரனென். இவன் கவைசமுள்ள இருப்பகை கணக்கெடுத்து மறுவாரத்திற்குத் தவேயான மாமிட்டகைகள் மற்றும் இதர பபொருட்களின் அளவு குறித்துக் கொடபுபான. இது ஒன்றுதான் மாகக் குழகைக் கும் பகுதிக் கு அப்போது யார் தலமை என்று காட்டும் குறிப்பு. மற்றும் பபி எல்லோரமே உழவாமாது மாதிரி வலலை செய்வனென் பியதில் எந்த மாற்றமும் இருக்காது. அத்துடன் தலவைனுகுக் கும் இகயாளாகுக் கும் ஓரே சம்பளம்தான் கொடபுக் கபப்டும்.

அரசாங்கவிடமுறை நாட்களில் நுற்று இருபத்தழை மிட்டயிலிருந்து பத்திருபது மிட்டகைகள் குறைத்துக் குழகைக் கவனென் பியதிராகுக் கும். அப்படியான நாட்களில் ஓரசில மணித்தியாலங்கள் முன்னர் வலலை முடிந்தால் பகேக் கரி முழுவதும் கபிட்டிக் கழுவப் பணிப்பான பத்திரனென். ஆனால் மாகக் குழகைக் கும் தலமைப் பிரகிருதி மட்டும் விரும்பினால் வீட்டாகுக் கு சில்லலாம். இந்த ஓரையெரூ சலுகயை ராஜ்ஜ் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. வீட்டு என்பது உடல் உள ஆறுதலாக் காக ஒதுங்கிக் கொள்ளும் மகத்தான தரிப்பு. அவனுகுக் கு இதற்கு நேர்மாறாக் சிங்கத்தின் குகை மாதிரி அமைதிக்காட்டி பத்தசைச் சொரியும் பிரதசேம் அது. பெரியமாமா பெரியமாமி என்ற கண்ணிவெடிப் பிரதசேங்களைக் கடந்துபடைய ஆறுதல்ப் படமுடியுமா? ஆகவே அவனும் சகவலலைகாரர்களின் சரேந்து கபிட்டிக் கழுவி

வழமயான நரேத்திற்கு வலையை முடிப்பான.

அன்று பகேக் கரியில் மிகவும் கலகலப்பாக் இருந்தது. பத்திரனென் தானே வீட்டில் வடிக் கும் புதிய வனைக் கொண்டுவந்திருந்தான். பெரியசாடியில் கொண்டுவந்திருந்த வனைப் பாண்பணுஸ் உருட்டும் பாரிய மசேயில் வதைத்து அதற்குக் கருகே பிளாஸ்டிக் கப்புகளும் வதைத்து எல்லோரயும் எடுத்துக் குடிக் கசச் சொல்லி தானும் நிறைவெறியில் நின்றான். அடுத்துநாள் கிறிஸ் தவர்களின் அதுவும் இ இத்தாலிக் கத்தலிக் கர்கள சிறப்பாகக் கொண்டாடும் பாஸ்காப் பண்டிகை நாள். இந்தப் பகேக் கரியில் பாண்பணுஸ் அயிட்டங்கள் கொள்வனவு செய்யும் கணிசமான சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள் பாஸ்காவாக் கு மிட்டப் பட்டிருக்கும் ஆதலால் எல்லோராகுக் குமே வலலை குறைந்திருந்து வனைக் குடித்துக் கலகலப்பாக் இருந்தார்கள்.

மெ'னென் மிடலம் மாகக் குழகைக் கும் இவனது பகுதிக் கு இ மத்தியானம் இரண்டாமணிக் கவே வலலை முடிந்துவிட்டது. ஓரகப் வனை ஊத்திக் கொண்டுவந்து குடித்துக் குடித்து மாகக் குழகைக் கும் மெ'னெனதுப் பரவா செய்துக் கொண்டிருந்தான். வாரத்தில் ஓராதவலை மெ'னெனை மிகவும் வடிவாக் துப் பரவா செய்து அதன் உட்பகுதிக் கு எண்ணெய் பபிசி |ஐ|லிக் கவிடுவது வழமை. அன்று வாரக் கடசை இல்லாவிட்டாலும் நாளவை விடமுறை ஆதலால் எண்ணெய் பபிசிவிடும் எண்ணத்துடன் மெ'னெனதுப் பரவாக் கிக் கொண்டிருந்தான். பத்திரனென் வடித்தது நல்ல காரம் கபிடிய வனை இ இரண்டாவது கப் குடித்தபிறகு அது தன் வலையைத் தொடங்கிவிட்டது. கடந்த காலங்களைப் போதையில் இருக்கும் போது மீட்டிப் பார்ப்பதில் உள்ள சுகமே தனி. எவ்வளவுதான் அந்தக் காலங்களில் துன்பச் சுகம்தாளாது தவண்டு திரிந்து பரதசேயாய் அலாந்து கபின் வாழ்க்கயைக் கழித்திருந்தாலும் இப்போது சிவனின் கழுத்தசைச் சூத்திக் கொண்டா பாதுகாப்பான இடத்திலிருந்து திரும்பிப் பாரக் கும் போது புகார்படர்ந்த அந்த வாழ்வு நிறயை சதேிகள் சொன்னது. சந்தோசம் தந்தது.

இந்தியாவில் இயக்கத்தில் இருந்தபோது குடிபழகிய அந்த வள்ளலோட்டநாள் ஒரு துணிகரம் செய் ததுபோல மனதில் ஊறிப் போய் கிடந்தது. நானுற்றுபரே களாகு சமயைல் செய்யும் பெரிய சமயைல் க்கொட்டகைக்குள் ரொட்டிக் கு மாக் குழைத்துக் கொண்டிருந்தபோது தினஸே சொன்னான் தனக்குப் பாண் போடத்தெரியும் என்று. அன்றிலிருந்து வாரத்திற்கு ஒருமுறை தினசீன் தலமையில் முகாமிலுள்ள போராளிகள் எல்லோரினதும் காலசை சாப்பாட்டிற்கு பாண் போடத் தொடங்கினார்கள். மாக் குழைத்து போறணையில் சூட்டு பாணாகி வந்துவர விடிகாலநாலுமணியாகி விடும். வரே க்க விருவிருக்க பாண் பகே பண்ணி எடுத்து அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் போதுதான் ஒருநாள் கிராமத்துக் கசிப்பு வணை டிவந்து இரகசியமாகக் குடித்தார்கள். அதுவும் நீண்டநேரம் போதலை நிலைக்கவணை டும் என்பதற்காக சூட்சூட பாணும் தின்று கசிப்பும் குடித்த நாளன்று பயிற்சியை கனவில் செய்ததுபோல செய்தான். பாணில் ஊறிப் போய் வகெருநேரமாக நிலைத்திருந்த வறியில் ஓடும்வதும் சாடும்வதும் இநிலத்தில் ஊர்ந்து தப்பிப் போவதற்கான பயிற்சி செய்த போதும் உடல்நோவோ சிரமமோ தெரியவில்லை. அதுதான் எழும்பி நடக்கக்கூட முடியாதவாறு உடம்பு வதேனை கண்டது.

பழைய நினவின் போதையுடன் மெனதைத் துப்பரவாக் கிவிட்டு அளவாமக்கில் எண்ணெய் எடுத்துவந்து மெனதுக்குப் பசிக்கு கொண்டிருந்தபோது பத்திரோன் "ரஞ்சா..! ரஞ்சா..!!" எனக் கூப்பிட்டதுக் கொண்டுவரும் சத்தம் கேட்டது.

ராஜு வலை செய் துகொண்டே திரும்பிப் பார்த்தான். பாண் அடக்கும் தள்ளு வண்டிலை மல்லாக் காக்கப் புரட்டி தண்ணி அடித்துக் கழுவிக் கொண்டிருந்த ரஞ்சன் பத்திரோன் கூப்பிடும் சத்தத்தைக் கேட்டதும் செய்த வலையை விட்டுவிட்டு நாய்க்குட்டி போல ஓடிவந்தான்.

"ரஞ்சா உனக்கு என்ன வணை டும்.. எத்தனை மட்டமை? எத்தனை மட்டசீனி வணை டும் சொல்" என்று பத்திரோன் ரஞ்சனிடம் மிகப்பலமாக அதுவும் ராஜுவக்கு கேட்கவணை டும் என்ற குறிப்புடன் கேட்டான்.

மா 140பாக் இசீனி 8பாக் இமலோட் 3பாக் என்று ஒருவித பெருமிதத் தோரணையுடன் கூறிக் கொண்டிருந்தான் ரஞ்சன். இவனுக்கு ரஞ்சன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் சாமான்களின் அளவாதொகை ஏற்கனவே மாமலான நாட்களில் தான் குறிப்பிடும் தொகைதான் என விளங்கியது. நாளகை கு விடும்முறை என்பதும் இன்று இருபத்தேழு மட்டை குறைத்துக் குழைத்துத் தும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அதைவிட குடித்த வனை வயிற்றிற்குள் போய் மள்ளகை கு ஏறி சில வில்லங்கங்களதைத் தோற்றுவித்திருந்தது.

"டயே ..! நாளகை கு லீ வல்லே.. என்ன மயிருக்கு இவ்வளவு கட்டச் சொல்லுறாய்". என்றான் ராஜு.

ராஜு தன்னதைத் துச்சணத்தால் பசியதும் ரஞ்சனும் வனை குடித்து ஏற்கனவே உருவநீரி இருந்ததும் அவனுக்கு சூள்ளென்று ஏறியது. ராஜு அப்பிக் கூப்பிட்டது இவனது மரமஸ்தானத்தில் பீரென்று கத்தும்விட்டது போல வலித்தது. ஏற்கனவே ரஞ்சன் எதிர்பார்த்திருந்ததும் இப்போது பத்திரோனே ஏற்படுத்தித் தந்த அருமையான சமீழ்நிலையை அவன் கோட்டைவிடத் தயாராக இருக்கவில்லை. அவனும் சட்டாகப் பதில் கொடுத்துத் தான்.

Written by - மகை கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

"பத்திரோன் என்னட்டகைக் ககேக்கிறான் நான் பதில் சொல்லுறன். இடையில் உமக்கென்ன விசர்ப்.....ஞாயம். வாய்ப் பொத்திக்கொண்டு நீர் உம்மடவலையைப் பாரும்." என்றான் ராஜுவைநோக்கி.

தான் வலையை பழக்கின சின்னப் பெடியன் அதுவும் நேற்று முளதைத் பயல் தன்னை மிஞ்சிவிட்டதைக் கண்ட மனிசப் பழிவாங்கும் குணம் ரஞ்சனது பதிலால் சப்டநேஇ கயிலிருந்த எண்ணெய் மக்குடன் ஓடிப்போய் ரஞ்சனின் தலையில் முளாக வார்த்துவிட்டு அவனைப் பிடித்து குப்போசாகத் தள்ளிவிட்டான் ராஜி.

பிடரி அடிபட விழுந்த ரஞ்சன் சூதாசரித்துக் கொண்டு எழும்பி மசேயில் இருந்த கத்தியைத் துக்கினான். நடுவிலே நின்ற பத்திரோனுக்கு முதலில் என்ன நடக்கிறதென்று விளங்காமலயே பயத்தில் வறெறி முறிந்துவிட்டது. பதைத்தியக் காரணைப் போல "பாலா.. பாலா.. காந்தன் காந்தன்" என்று கபுவியபடி ஸ்ரீசுநாதர் மாதிரி கயை விரித்து நின்று இருவருக்குமிடையில் சதிராபிக் கொண்டிருந்தான். போறணையில் நின்று மும்முரமாக பகே சயத்துக்கொண்டிருந்த பாலனும் காந்தனும் தடியைத் துக்கி வீசியறெந்துவிட்டு இவர்களையெந்நோக்கி ஓடிவந்து இரண்டு பரேயும் பிடித்துக் கொண்டார்கள்.

ராஜுவைக் கட்டிப்பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு பகே கரிக் கு வளையே கொண்டு வந்தான் பாலன். பாலனுக்கு ஏறகனவதே திரெந்தது ராஜுவுக்கும் ரஞ்சனுக்குமிடையே தலையைப் போட்டி உருவாகியிருக்கிறதும் இப்பத்திரோன் ரஞ்சன் பக்கம் சாயந்திருப்பதும். இப்படியான போட்டிகள் கடசையில் யாராவது ஒருவருடைய வலையை இழப்பதுடன் முடிவு பெறும். "தன் பின்னர் பகே கரி ஒருவரையும் ஞாபகம் வைத்திருக்காது மாமலான வலையில் மழ்கிவிடும்."

"ஏன் ராசா பதைத்தியக் கார வலையை சய்தனீர் அவன்தான் முட்டாளெண்டா உமக்கும் என்ன புத்தி மாறிப்போச்சே"

"கொஞ்சநாளாய் பாதத்துக்கொண்டு வாறெண்ணை அவனரையெருக்கு ஏறிப்போச்சு"

"உங்களுக்கை அடிச்சுக்குத்தினா பத்திரோன் எல்லாத் தமிழாக்களையும் கழுத்தைப் பிடிச்சு வளையால் விட்டிடுவான். உங்களுக்கென்ன இநீங்கள் ரண்டுபெரும் வறெறுங்குண்டி. நாங்கள் தான் குடும்பங்குட்டி எண்டு வலையில் லாமல் கஸ்ரப்படோணும்."

"இல்லையெண்ணை.. இவனரையெ பல்லதைத் தட்டிக் கையில் குடுத்தாததான் எனரையெ கோவம் ஆறும்."

"கசேமம் முடியலேலலை ஒரு மயிரும் முடியலேலலை பல்லதைத் தட்டப் போறாராம்."

என்று புறப்புறுத்தபடி பாலன் இழுத்துக்கொண்டு வீதிக்கு வந்து ராஜுவுக்கு நிறையப் புத்திமதிகள் சொன்னார். அவன் கோபத்திலும் வறெறியிலும் பாலனை திரும்ப இழுத்துக் கொண்டு பகே கரிக் குள் பாயமுயல சீனியர் காந்தன் ராஜுவின் 'சோல்டர்பாக'கதைத் துக்கிக் கொண்டு இவர்களையெந்நோக்கி வந்தார்.

"பாலா போறணையில் பாண் கருகப்போகுது போய்ப் பாருங்கோ நான் இப்ப வாறன்"

என்று சொல்லி பாலனை பகேக்ரிக் குள் அனுப்பிவிட்டு இவனிடம் பாக்கைக் கொடுத்துார் .

"ராசா நரே வீ ட்டுக்கு உடன போம் . உம்மட அவசரப் புத்தியால அரூமந்த வலேகைக்கு உலவை வசைச்சுப் போட்டீ ர் . நான் மலெல்லப் பத்திரோனிட் டக் கதசைச்சுப் பாத்திட்டும் பிறகு உமக்கு ரலெபபோன் எடுக்கிறன் ."

சீ னியர் காந்தனில் எப்போதும் இவனுக்கு மரியாதை இருந்து வந்திருக்கிறது . லீ வுநாட்களில் சிலபோழ்துகளில் ரலெபபோன் பண்ணி ராஜுவை தன் வீ ட்டுக்குக் கப்பிட்டு பியர் குடித்து நல்ல சாப்பாடும் போட்டு உபசரித்திருக்கிறார் . இவனும் சீ னியர் காந்தனின் குட்டிமகளுக்கு அவ்வப்போது விளையாட்டுச் சாமான்கள் வணைபிக் கொடுத்து அது "மாமா..! மாமா..!!" என்று மழலையில் கப்பிட்டுப் போது சொந்தக் குடும்பத்தின் நெருக்கத்தை உணர்வான் . இருவரும் பரஸ்பரம் அண்ணன் தம்பிமாதிரி பழகிக் கொண்டார்கள் . அவர் போகச் சொன்னதும் இவன் சமீபமறியாது தலையைக் குத்திக் கொண்டு நடப்பது போல விருவிறுவென்று மெட்ரோவை நோக்கி நடந்து சனெறான் .

தனிமையில் யோசிக்கும் போதுதான் அவனுக்கு வலையைப் பற்றிய பயம் வந்தது . இப்படி நாள் முழுவதும் கஸ்ரப்பட்டும் வலையைச் செய்தும் எடுக்கும் சம்பளம் சீ ட்டுக் கட்டி பெரியமாமனுக்கு மாதாமாதம் நானுற்று டொலர்ஸ் கொடுத்து இமலேதிகமாக சாப்பாட்டுக் காசு கொடுத்து இமெட்ரோப்பாஸ் வணைபி அவ்வப்போது பெரியமாமன் திருப்பித்தருகிறனே என்று ஏமாற்றிவணைட்டும் தகைகைகள் என்று கயையும் கணக்கும் சரியாக இருக்கிறது . இதில் சீ ட்டு முடிய இன்னமும் றுமாதங்கள் இருக்கிறது . சீ ட்டைப் பெரியமாமன் முழுவதும் எடுத்துவிட்டான் என்றதல் இருந்தும் கட்டிமுடிக் காசு வணைட்டும் சிவராசா வறே இவனது நண்பராகிவிட்டார் . அவருடன் வலையைச் செய்தும் ஓர்நாள் சம்பளக் காசுதான் சிகரெட்டுக்கும் பியரூக்கும் அவ்வப்போது நண்பர்களுடன் சனெற்று பாரக்கும் படத்திற்கும் உபயோகமாகிறது . அதுவும் இவனது இரண்டே இரண்டு நண்பர்களும் தொழுவநாய் வந்து விரல் அழுகிப்போனவர்கள் . படத்திற்கு ரிக் கறெ எடுக்கும் போது பியர் வணைபிவிட்டு காசு கொடுக்க வரிசையில் நிற்கும் போது நண்பர்கள் இருவரது கைகளும் அவர்களது ஐஃன் ஸ்பொக் கட்டைக்கூள் மறந்துவிடும் எவ்வளவுதான் பகீ ரதப்பிரயத்தனம் செய்தாலும் காஸ்கவாண்டரகை கட்டக்கூம் வரவை அவர்களது கைகளை வளையியல் இழந்துவிடமுடியாது . கடையைவிட்டு வளையியே வந்ததும் பியர்க்கசேதை துக்கவதற்கு மட்டும் ஆளாளுக்கு உதவிக் கு வருவார்கள் . என்ன செய்வது இந்த இயந்திரவாழ்க்கையை இனிமையானதாகக் கவரும் ஓர் சின்னப்பொழுதை அவர்களுடன் தான் கழிக்க வணைபியிருக்கிறது .

மெட்ரோ ஸ்ரேசனுக்குக் கிட்ட வரத்தான் அவனுக்கு இப்போது எங்கே போவதென்ற சிக்கல் வந்தது . இவ்வளவு வளையியல் வீ ட்டுக்குப் போய் என்ன செய்வது..? பெரியமாமன் வீ ட்டில் இருந்தால் நாய்போல மோப்பம் பிடித்துக் குடித்ததை அறிந்துவிடுவான் . குடிப்பதைப் பற்றி பெரியமாமனுக்கு பெரிதாக ஏதும் வருத்தம் இருக்கா என்றாலும் வலையைக் குப்போகாமல் குடித்துவிட்டு வருகிறான் என்ற தப்பெண்ணத்தில் இக்களே விக் குமலே களே விகடே பான் .

பெரியமாமி வறே கர்ப்பமாக இருக்கிறாள் . பெரியமாமி சத்தி எடுக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து வலையால் வந்தபிறகு இரவூச்சமயைல் இவன்தான் செய்கிறான் . இவனது

Written by - மகை கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

சமயையலிலுள்ள துபுக்கலான உறபைபும் ருசியும் பரியமாமனுக்குப் பிடித்துவிட்டது. பரூம்பாலும் இப்போது இரவூசுசாப்பாட்டிற்கு முன்னர் இரண்டுகிளாஸ் விஸ்கி குபித்தபிறகுதான் பரியமாமன் சாப்பிடவடே உட்காருகிறான் .

ராஜு இப்போது வீட்டிற்கு போகும் எண்ணத்தகைக் கவைட்டிவிட்டிட்டு மடெர்ரோ ஂடூத்து ஐறிபாரக் குக்கு வந்தான் . வரூம் வழியில் ஓரூ கடயில் 350"ட பியர்ரின் வணேபி கடதாசி பாக்கிற குள் போட்டி. தன் சலோல்டர் பாக்குக்குள் வதைத்துக் கலாண்டான் .

பார்க்கில் இன்னமும் ஆட்கள் நிறயைவில்லை. உதிரியாக ஓரூவர மரநிழலில் இரூந்தாரக்ள் . அடர்த்தியான பற்றகைக் குள் ஓன்றிரண்டு காதலர்களின் அசவைகலும் தரெந்தன் . அவன் ஓரிடத்தில் ஓதுக்கமாக இரூந்த கதிரயில் இரூந்துஇ சலோல்டர் பாக்கை திறந்து மடியில் வதைத்துக் கலாண்டு பியரல உடதைத்து குபிக் கத் தலாடங் கினான் .

பியர் உள்ளடே இறங்க இறங்க ரஞ்சனின் மபிக் கை உடதைத்து ரத்தம் பார்க்க வணேட்டுமனெற வறெ பிறந்தது .

பகேக்ரி வலேயை இழந்து ஆறுமாங்கலாகி விட்டது. அவ்வப்போது கிடகைக்கும் மகவரிகலபைப் பறாறுக் கிக் கலாண்டு வலேதைடேபி அலரைத்ததுதான் மிசுசம் . ஞாயிறுவலேதைலாடர்ந்தபோதும் இவலெப்பெரூம் ஞாயிறுவலேகைக் காசுமாகசு சரேத்துத்தான் சிவராசாவிற்கு சீட்டக்காசு கட்பிவந்தான் . இந்த ஆறுமாதங்கலும் வாககயைம் சாப்பாட்டுக் காசும் கலாடக்காமல் பரியமாமனுடன் இரூப்பதில் உள்ள இடர்கள் மலெல்ல மலெல்ல அவனதைத் தாக்கத் தலாடங் கின .

பரியமாமிக் கு சத்தி நினறு மாதங்க் கடந்து இதலோ பறூகாலமும் வரப்பலாகிறது. நாள் நரூங் கநரூங் க பரியமாமனின் மகம் சந்தலோசத்தவை வலெவிடுவதற்கு பதில் ராஜு மீது உணத்தவை வாரித் தலெிக் கத் தலாடங் கியது . ஂதறெ கடுததாலும் மாமன் சீறிவிழத் தலாடங் கினான் . ராஜு உடபைப்தலெல்லாம் பலான்பகூடமாக பரியமாமனுக்கும் பரியமாமிக் கும் தரெந்தது .

"டயே ..! வலேதை வலெட்டியில்லை... வீட்டுவலேகைபட சயெயாம ஂங்க சூத்தித் திரியிறாய் ..?"

"மாமிக் கு கலாஞ்சம் பாலக் காய்ச்சிக் குடூ..!"

"பரிடஐக்கவை ஂல்லாததயைம் வழிச்சூத்துடசைச்சுப் போட்டாய் . மாரக் கடுடக்குப் போய் மரக் கறி வணேட்டிவா..!"

பரியமாமன் ஏவும் ஂல்லா வலேகைகலயைம் மபிச்சுக்காட்டாமல் சயெ்தான் ராஜு . இரண்டுவலேசை சமயைலயைம் அவனடே சயெ்துமுபித்தான் . ஂல்லா சிரமங்கலயைம் அவனது தலாஸில் ஏற்றிவிட்டு ஆனந்தனுக்கு மட்டும் மாமா ராசமரியாதவை சயெ்தார் . அவன்தானடே சுலயைக வாககவை கலாடூப்பவன் .

சீட்டின் கடசை மாதக் காசு கட்பிமுபித்தபோதுஇ சறறு நிம்மதியாக இரூந்தது . னாலும் அடூத்த மாசம் மூதலாம்திகதி வலெப்பெரூ சகெ வந்தபோது பழக் கதலோசத்தால் பரியமாமனது கை நீண்டது . அந்தமாதம் மாமிக் கு பிரசவநரேம் தலால் வலெப்பெரல

Written by - மகைக் கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

மாற்றி அப்படியே பெரியமாமனிடம் கொடுத்துத் தான். காசை மூழுவதும் வணைப்பிவிட்டுத் தான் மாமன் பெரிய குண்டொன்றைத் துக்கி ராஜிவின் தலையில்ப் போட்டான்.

"ராசா..! பிள்ளை பிறந்தால் வீட்டிலை இடம் புத்தாதுபோகும். நீ இந்த மாசத்தோட வறேடு எங்காவது இடம் பார்..!"

"நான் எங்க மாமா உடன வீட்டு எடுக்கிறது. கையில் காசும் இல்லாம..." என்று தயங்கித் தயங்கிச் சொன்னான் ராஜி.

"அதுக்கு நான் என்ன செய்யிறது இவ்வளவுநாளும் சாப்பாடும் போட்டுட்டு காசும் தந்து உனக்கு வீட்டு எடுத்துத் தாறுதுக்கு நான் என்ன பெரிய இலச்சாதிபதியே..!"

மலேகே கதைப்பதற்கு எந்தச் சந்தர்ப்பமும் தராமல் மாமன் இடத்தவிட்டு நகர்ந்துவிட்டான்.

மாமி வயிற்றைத் தள்ளிக்கொண்டு பார்வையால் பிரியாவிடை தந்தாள்.

மாமனது வணைடாத பசேச்சு இராஜிவின் மனதில் வரைக்கியத்தைப் பாச்சியது. அந்தக் கிழமையே வீட்டைவிட்டு வளையறேவிட வணைடும் என்று தீர்மானித்தான். அன்று பின்னரேம் சிவராசா வலையைச் செய்யும் ரெஸ்ரோரண்டிற்குப் போய் அவரிடம் நான்கு வீத வட்டிக்கு ஆயிரம் டொலர்ஸ் வணைப்பினான். வலையை இல்லாத ஒருவனுக்கு வட்டிக்கு காசு கொடுப்பதற்கு அவர் தயங்கினாலும் அவனது நிலமையை மூழுவதும் கட்டிநிந்துவிட்டு வட்டிக்கு ஈந்தார்.

சொந்த பந்தங்களின் பக்கமே தலகைட்டக் கட்டாதென்ற வன்ம உணர்வில் மொன்றியல்நோர்த் பகுதியில் ஒருசிறு அறையுடன் கட்டிய அப்பார்ட்மெண்ட்டை வாடகைக்கு எடுத்து அடுத்தகிழமையே குடிபோனான்.

ராஜி வளையறேய ஆறாவதுநாள் இ மாமனுக்கு பணைக்குழந்தை பிறந்தது. ஒன்றுமில்லாத ண்டிக்கு அந்த சந்தோசச் செய்தியை அவர்கள் திரிவிக் கவில்லை.

000000000 - 000000 2002 00000 25-

6

திசகைகளைச் சூரூட்டி தன் கக்கத்தில் அடக்கிக் கொண்டு பிரளயம் காணவீ சும் பூயற காற்றுக்குள் ஒரு சின்ன இறகூத்துவல் போல பரியமாமன் வீ ட்டிலிருந்துத் துக்கி எறியப்பட்டான் ராஜி.

இரண்டு வருடங்களாக மர்மப் பகையும் மாமா மாமியின் வக்கிரநடத்தையும் அவனது மனதில் கிடந்து ஊறிப்போய் நாறத்தொடங்கி விட்டது. மாமனையும் மாமியையும் பொறுத்தவரை காரகைத் தரியாத சவலநாயக்குட்டிக்கு சோறூ வபைபதுமாதிரித்தான் அவனை இந்த இரண்டு வருடங்களும் பணிக் கொண்டனர்.

வலைகைகன்றூ போன இடங்களிலெல்லாம் சண்டையும் சள்ளையும் வலைபோல அமுக்கியதே தவிர ராஜிவூக்கு எங்கயூம் நிம்மதி கிடகைகவில்லை. வலை 'பயெர்' ஓழூங்காக வந்து கொண்டிருந்தது. வலை 'பயெர்' கிடதைத் மாதத்தொடக்கத்திலிருந்து பதினாந்து நாட்கள் அவனூக்கு மழை சொரிந்து வயல் நிறையும். பியரூம் அலதைலுமாக காசூ கரையும் வரை கடடாக காலி. மாதக கடசை வாரம் மட்டும் கையில் காசில்லாமலாகி வீ ட்டோடு கிடந்து சொந்தங்களகை கறூவிக் கொட்டுவான்.

ஓடும் நதியில் கிளிஞ்சல்களின் பயணம். ஓவ்வொரு தூறகைக்கும் புதிய புதிய கஞ்சல்கள் சேர்ந்து இணைந்து ஓடுவது போல இந்த வறெறூவாழ்க்கையில் நிறைய சினகேதங்கள் பிடிபட்டன. அப்படி வந்தவன்தான் குமார். ராஜிவபை பொறுத்தவரை குமார் சினகேதனல்ல தூரியதானனூக்கு தோள் கொடுத்து தரணன் மாதிரி.

ஆரம்பத்தில் குமாரின் பின்னால் அலாந்து அவனது நிழலில் எல்லாவற்றையும் பழகிக் கொண்டான். கசினூ நிர்வாணநடனம் லதெர் ஐக்கிடென் னன்று வலை 'பயெர்' காசூ கரந்து போனது. காசில்லாத நாட்களில் எங்கும் போகாமல் வீ ட்டில் அடந்து கிடக்கூம் போது தரூவில் குமாரின் காரகோர்ண் அடித்து இவனை குமாரூடன் தொற்றவதைத் துவிடும்.

ஆரம்பத்தில் ராஜிவதை தனது காரூக்குள் இரூக்கவிட்டு குமார் இறங்கிப்போய் தனது வாடிககை காரர்களூடன் கதைத்து அவர்களூக்குத் தவேயான ஹரேரூயின் பொட்டலங்களை விநியூகித்து வருவான். அப்படி அவன் தனியனாக வந்து வியாபாரம் செய்வதிலுள்ள அபாயத்தகை கரூதித்தான் தன்னகை இணைசேர்த்து கங்காரூ மாதிரி காவித்திரிகிறான் னன்று அறியாமலே ராஜி நாட்கள் பல இருந்தான்.

பதினாறு தூள்ப் பொட்டலம் விறற ஒரு சந்தூசநாளில் குமார் ராஜிவூக்கு "பார்" ஓன்றில் விஸ்கி வணேடிக் கொடுத்துத் தான். சந்தூசமாக விஸ்கி அடித்து மிதபோதயின் வீ ச்சில் நகிழ்ந்துபோன குமார் ராஜிவின் தூளில் கயைபைப் போட்டு அணதைத் தபடி:-

"ராசா நீ மட்டும் என்னதூ சநேந்து நிண்டா உன்னகை எண்ணிப் பத்து மாசத்தில் பணக காரனாக கிக் காட்டுவன். உன் ரை மாமாமார் எல்லாம் பாத்து பொறாமபைப் பட வபைபன்."

னன்று சொல்லி மிக நூணூக்கமாக ராஜிவின் பலவீ னமான பகூதியில் தட்டி அதிர்வறேபடூத்தினான்.

யாரூக்குத்தான் பணக காரனாகும் ஆசகை இல்லகை. அதுவூம் மாமன் மாரின் பந்தாட்டத்தில் சிக்கி மனம் நறந்துபோன ராஜி வகூசீ க்கிரத்தில் குமாரின் வலையில்

விழுந்து போனான். ஆனாலும் எடுத்த எடுப்பிலேயே அவன் ராஜிவரை நம்பத் தயாரில்லை. மாசக் கணக்காக காரில் கொண்டுவந்து இந்நம்பகமான வாடிககைகாரரை அறிமுகப் படுத்துவதுமாக துர்ப்பை நகர்த்தினான்.

இறுதியில் குமாருக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ராஜிவில் நம்பிக்கை வரவும் சிறு சிறு ஹரேரோயின் பொட்டலங்களைக் கொடுத்து தனது வாடிககையாளரிடம் விற்றுவர அனுப்பினான். நாளடைவில் ஒரு திறமையான விநியோகி என்று தளையாடும் வியாபாரத்தில் அவனை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி இலாபத்தில் சிறுபங்கு கொடுத்தான்.

ஒரு இரவு நித்திரை முழித்து ஒரு மாத வலி பெயர்க் காசை உழைத்து விடமுடிந்ததைத் தெரிந்ததும் மெல்ல அந்தப் பக்கம் சாயத் தொடங்கினான் ராஜி.

சோவனெப் பெய்யும் மழைதான் இந்தத் துள்ளக் காசு. துள்ள அடிப்பவர்களின் தலை போதையேறித் தொங்கித் துவள வியாபாரிகளின் பொக்கட் நிரம்பி வழியும். மாதத் தொடக்கத்தில் வலி பெயர்க் காசு வரும் நாளிலும் அதைத் தொடர்ந்த ஒரு வாரமும் அழைப்புக்கு மலே அழைப்பு பஜேரில் வரும். ஒரு வாடிககையாளனே இரண்டு மீன்று தரம் கப்பிடுவான். போதையேறி அவன் முகத்தி பறும் வரை ராஜிவின் பஜேர் நம்பரே அவன் நனைவுகளில் எழுந்த வண்ணம் இருக்கும்.

வாடிககையாளர்களின் வட்டத்தில் குமாரின் முகம் மறைந்து போக நீ ரிலிருந்து கிளம்பும் புதிய அலைபோல ராஜிவின் முகமும் இளமை வகேமும் ஏற்கனவே பயிற்சி பெற்றிருந்த தந்திர முறைகளும் வளையவேந்தது. குமாரிடம் சிறு பொட்டலங்கள் வண்டுவதைத் தவிர்த்துவிட்டு நுழுகிராம் இருநாறுகிராம் ஹரேரோயினை ஒரு விலைபேசி வண்டி தானே பொட்டலமடித்து விக்கத் தொடங்கினான்.

புதிய கார் வந்தது.

கோவித்துக் கொண்டு விலத்திய சின்னமாமன் அடிக் கடி ரலெலிபோன் அடித்து சாப்பிடக் கப்பிட்டான். பெரியமாமி மதுவந்தியின் மதுலாவது பிறந்தநாளுக்கு அழைப்புத் தந்தான். தம்பதி சகிதம் வீட்டுதேடி வந்து அவனைக் கண்டிப்பாக வரவண்டும் என்று அன்புமழை பொழிந்து விடப்பெறும் போது கமைற்றாக ஆயிரம் டொலர்ஸ் வண்டிச் சன்றான் பெரியமாமன்.

திரும்பவும் உறவுகள் தன்னில் அக்கறையெடுத்து ஓட்டிக்கொள்ள அவனது மனத்தில் ஒரு வன்மம் புரண்டு நிமிர்ந்து வளர்ந்தது. இன்னுமின்னும் காசு வண்டும். கனடாவில் வீட்டு வண்டும்.

பல வசதிகள் வண்டும். இவர்களின் முன்னால் நான் ஒரு கோபுரத்தில் உட்கார்ந்து குனிந்து பார்க்க வண்டும்.

நித்திரையைத் துறந்த இரவுகளில் அபாயங்களுக்குள் சூழியோடி அள்ளிச் சேர்த்த பணம் நிறைந்து வர நிறைவும் கட்டியது. அவன் தனது கிளகைகளைப் பரப்பி வரேன் நியபோது குனிந்து பார்க்க முடிந்தது. தான் வரேன்றிக் கொண்ட மண்ணின் குணம் அறியாத வகையில் ஐஃஸில் அவனுடன் இணைந்து கொண்டான்.

மிதமிஞ்சிய மலேதைத் தேச நளினமும் நீலக்கண்களும் சிறுகுடுவாகான மனியும்

தாங்கிய பிரிஞ்சுப் பண்ணை ஐடீஸில் ராஜிவின் அன்புக்குப் பதில் அவனிடமுள்ள ஹரேரோயினுக்கு ஏங்கினான். ஒரு கொம்பனியில் நல்ல வேலையொன்றில் இருந்து துள்ளுக்குப் பழக்கப்பட்ட பின்னர் அந்த வேலையை இழந்து தனது காதலனை இழந்து எல்லாவற்றையும் இழந்து போனாலும் இந்த துள்ளு தரும் கனவுப்போதை அவளுக்கு எப்போதும் தேவையாக இருந்தது. கையில் காசில்லாத நேரத்தில் கடனுக்குத் துள்ளு கொடுத்து ராஜிவின் தயாளகணம் அவளது நெஞ்சில் காதலாக மாற ஒரு ஷோல்டர் பாக்கிற்குள் அடசிய அவளது உட்துணிகளுடன் வீட்டுமாறி ராஜிவிடம் வந்து சேர்ந்தாள்.

வியாபாரக் காசு முழுவதையும் வீட்டில் வைத்துக் காக்க முடியாத சிக்கல் வந்தபோது சின்னமாமன் வீட்டில் கொண்டு போய்க் கொடுத்தான். நுற்று நுற்று டொலர்ஸ் கட்டுக்களைக் கண்டதும் சின்னமாமி அந்தரத்தில் மிதந்தாள். அபிக்கடி கப்பிட்டு விருந்து வைத்தாள். அடுத்த மாதமே சின்னமாமன் ஒரு நக்கைக் கடை திறந்தான். திறப்புவிழாவுக்கு மிக எச்சரிக்கையாக ராஜிவதைத் தவிர்த்து விட்டான்.

பகல் உறக்கமும் இரவு வியாபாரமும் தொடர்ந்த நாளில் சிறுகச் சிறுக ராஜிவும் துள்ளுக்கு அடிமையாகி விட்டான். போதையுடன் காதல் புரிவதில் உள்ள கவர்ச்சியை ஐடீஸில் அறிமுகப்படுத்திய நாளில் இருந்து துள்ளு போதை இல்லாத காதலும் ஐடீஸிலும் இல்லாத என்ற ராஜிவின் மடையையில் பதிவாகிவிட்டது.

சீனியர் காந்தன் தனது மகனின் பிறந்தநாளுக்கு அழைப்புக் கொடுத்தார். வரும் பரிசுகளிலேயே தனதுதான் பெறுமதியான பரிசாக இருக்கவேண்டும் என்ற மிதப்பில் மடிந்துபவாண் சங்கிலியும் கசைச் செயினும் கழந்தகைக்குப் பரிசாக வணைபிச்சென்றான்.

தலையாட்டும் நாய்க்குட்டிப் பொம்மையுடன் வந்திருந்த தனது பழைய எதிரி ரஞ்சனை அன்றுதான் சந்திக்க முடிந்தது. ரஞ்சன் இருந்த மசேயில் தனது அலாம் பிட்டிய புதுக் காரின் சாவியை ஸ்ரலாக எறிந்து விட்டு இரஞ்சனுக்கு அருகே இருந்து "ஹலோ" என்றான்.

அவனது மனத்தில் இன்னும் பழைய கோபம் மிச்சமிருந்தது. இருவரையும் அருகருகே பார்த்ததும் இசிறுண்டு பரிமாறிக் கொண்டிருந்த சீனியர் காந்தன் உடனடியாக ஒரு விஸ்கிப்போத தலையும் இரண்டு கிளாஸ்களையும் எடுத்து வந்து அந்த மசேயில் வைத்தார்.

பிறந்தநாள் விருந்து முடிந்து ஆட்கள் விடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது மூக்கால் வாசி முடிந்த விஸ்கிப்போத தல் மசேயில் இருந்த மட்டன் ரோலை எடுத்து இரஞ்சனுக்கு அன்பாக ஊட்டிக் கொண்டிருந்தான் ராஜி. அந்த உறவு பின்பு எந்த விரிசலுமற்று பல வருடங்களாகத் தொடர்ந்தது. நட்பின் எல்லைக் குள் என்றும் தனது வியாபாரல் லையை உள்நுழைத்து விடாமல் மிகக் கவனமாக காப்பாற்றினான் ராஜி.

கத்தியில் நடப்பது போன்ற கவனம் வணைபிய இந்த நிழல் வியாபாரத்தில் ஹரேரோயின் போதையால் சரியான நேரத்திற்கு உடனுக்குடன் வினியகோம் செய்யப் போக முடியாமல் போய் வாடிக் கையாளர்களிடம் தொந்தரவு ஏற்பட்டு சில சரிவுகளை அடந்தான் ராஜி. வியாபாரத்தை விட தானும் ஐடீஸிலும் துள்ளு அடித்து போதையில் மிதப்பதே வழமையாகி விட்டதில் வரவுக் குறைந்தது.

இடகைக் கிடகை அவனது விளிப்பு எச்சரிக்கை தந்தும் இச்சுறுக்கல்களே சில நாட்களில் சம்பாதிப்பாக இருந்தது. ஓரிரும் மாதங்கள் வியாபாரத்தை இடநிறுத்திவிட்டு பின்னர் தொடர்வோமென்று முடிவெடுத்தபோது வாடிக் கையாளர்கள் கைமாறிப்போய் விடுவார்கள் என்ற அச்சம் வருட்டியது.

ஏற்கனவே கொள்முதல் செய்த ஹரேயின் வறும் அப்பார்ட்மெண்டில் ஒளித்து வதை திருந்து காரம் குறைந்து போய்க் கொண்டிருந்தது.

வியாபாரத்தை அடியோடும் விடவதா? தொடர்வதா? ஏன்று புலிவாலடைப்பிடித்தவன் நிலையில் இருந்த ராஜ்வுக்கு திரும்பத் திரும்பத் துள்ளி அடித்து ஏறும் போதையே நிம்மதியைத் தந்து கொண்டிருந்தது.

00000000 - 0000000000 2002 0000 26-

7

அச்சம் தருகிற அமதி சமீபந்த பிரதேசம் அவனது தொழிலுக்கு வசதியும் பாதுகாப்பும் கொண்டது. பகலில் நிறைந்திருந்த ஜனசந்தடியின் பாரத்தை அகற்றி விசாரத்தியான தவத்தில் தனித்து ஓடும் சயிண்ட் லோரண்ட் வீதியின் பஸ்தரிப்பு ஒன்றில் குமாரின் வரவாக காக காவல் நிற்கிறான் ராஜ்.

கசினோவுக்கு எதிரே இருக்கும் இந்த பஸ்தரிப்பில் விடிகாலகை இரண்டு மணிக் கு வந்து தன்னசை சந்திக்கச் சொல்லி குமாரின் ஏற்பாடும்.

மனைஸ் இருபதுபிகிரி குளிரையும் பாராது பஸ்தரிப்புக்கு சரியான நேரத்திற்கு வந்துசேர்ந்து மலேதிகமாக அரமைத்தியாலம் கழிந்து விட்டது. குமார் இன்னமும் வந்துசேரவில்லை. குமாரினது கார் எங்காவது பாரக் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா எனத் தடிக் கண்கள் அலுத்துவிட்டது. எதிரே கும்மாளம் போட்ட கசினோவும் அலுத்துச் சலித்த குழந்தை போல உறங்கி வழிகிறது. வாழ்வின் சுகங்களை உறிஞ்சிக் குடித்த களபையில் கசினோவை விட்டு மலெல்ல மலெல்ல அகல்கின்றனர் மனிதர்கள். விடிகாலகை மஹின்றுமணிக் கு கசினோவைப் பட்டிவிடுவார்கள். அதன் பிறகு தனியனாக பஸ்தரிப்பில் நிற்பது ஆபத்தை விலகைக்கு வண்டுவதாகிவிடும்.

ராஜ்விடம் இருக்கும் கடசிக் கையிருப்பான ஜம்பதுகிராம் துள்ளையும் ஒரு பார்ட்டியிடம் ரொக்கமாக விற்றுத் தருவதற்காக குமார் ஒழுங்கு செய்திருந்தான். அவனது அப்பார்ட்மெண்டில் ஒளித்து வகைக்கும் கண்ணுக்குத் தெரியாத இடக்குகளையெல்லாம் மோப்பம் பிடித்து ஐடிஸில் துள்ளை எடுத்து புகைத்துவிட்டு

ஒன்றுமே அறியாத பின்னை மாதிரி தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு போதையில் துங்கி வழிகிறாள். காதலின் அந்நியனோன் னியம் காரணமாக அவள்கை கடிந்து கொள்ளவும் முடிவதில்லை.

துள்ளை கையில் வதைத் திருக்க வதைத் திருக்க நிறை கரண்து போகிறது. அதைவிட கடந்த மாதம் பொலிசில் பிடிபட்டு மீண்டதிலிருந்து எப்போது வீட்டுக்குப் பாய்வார்களோ என்ற பயம் அலகைக் கிறது. தற்செயலாக வீட்டில் பாய்ந்து மொத்தமாக துள்ளைக் கைப்பற்றிவிட்டார்கள் என்றால் கண்ணை மூடிக் கொண்டு எட்டுவருடம் தீட்டி விடுவார்கள். சிறகைக் குள் கம்பி எண்ணுவதைக் கட்ட தாங்கிவிடலாம். இந்த ஒரு விசயத்தலை வதைத் தேமாமன் மார் ஊரில் உறவுகள் அயலவர்களிடம் அவனபைப் பற்றி எள்ளி நகையாடி நாறடித்து விடுவார்கள். அதுதான் ராஜுவை குற்றைத் தவிலகை காவது இதலை விற்றுவிடத் துண்டியது. அதுவும் நாலில் ஒரு பங்கு இலாபத்தலை குமாருக்கு கொமிசனாக வறே குொடுக்க வணேடும். ஏற்கனவே காசுப்பிரச சனையில் இரண்டுபரேம துவக்குத் துக்கு குமளவுக கு சண்டலை பிடித்தார்கள். ஆனாலும் மொன்றியல் நோர்த் பகுதி நிழல் வியாபாரத்தலை தனது கையில் வதைத் திருக்கும் குமாரசை பகதை துக் கொண்டு ராஜுவால் சில்லறலை வியாபாரம் செய்யமுடியாது. இப்போதுள்ள ராஜுவின் கஸ்ரமர்கள் பரேம பாலோரூம் குமார் மலமே ராஜுவை கு பழக் குமானவர்கள். குமாருடன் மனக் கசப்பு ஏற்பட்டால் எந்த நிமிசமும் கஸ்ரமர்களலை திசைதிரும்பி விடுவான் என பதால் திரும்பவும் அவனுடன் சமாதானம் செய்து குண்டான்.

என்றாலும் முற்றுமுழுதாக குமாரசை நம் பமுடியாது என்று ராஜுவின் மனம் ஓயாது முறையில் தது. இந்த நிழல் வியாபாரத்தில் யாரிடமும் தொடரந்து நம்பிக்கையையும் நம்பாமலையும் வதைத் திருக்க முடியாது என பதால் வறே குொக் கோக் கோலா ரின்னுக குள் துள்ள பார்சலை அடசி கண்ணுக குப் படக் கட்டிய இடத்தில் துள்ளாக ஒரு குப்பதைத் துொட்டிக் குள் மறதைத் து வதைத் துவிட்டுத் தான் பஸ்தரிப்பில் வந்து குமாருக் காக காவல் இருந்தான்.

கடந்தமாதம் பொலிஸ் தன்னலை அச்சொட்டாகப் பிடித்ததுக்குட குமாரின் சதிவலேயைக் இரூக் குமமே என்ற சந்தகேம் இன்னமும் ராஜுவின் மனதில் இரூக் கிறது. அன்றும் இப்படியொரு சாமவலேலை வழமலையாக கிழமலைக் கு இரண்டுமபின் து தடவலையாவது துள்ள வணேடும் 94 இரண்டு தடவலை ராஜுவின் பஜேரில் துொடர்பு குண்டான். வாடிக் கலைக் காரன என பதால் ராஜுவும் நித்திரதைத் துக்குத் தலையும் பார் க்காது ஒரு பார்சல துள்ளலை எடுத்துத் து தனது சுகை ஸ்குக் குள் வதைத் துக் குண்டு 94 துந்த சங்கதேக் குறிப்பின்படி அவனது இடத்திற கு பிலிவரி செய்ய போகும் போது பொலிஸ் காரன இடையில் வதைத் து ராஜுவின் காரலை மறித்து தானே ஓழித்து வதைத் தலை எடுப்பது மாதிரி ராஜுவின் சுகை ஸ் மடிப்புக் குள் ளிருந்து துள்ளலை எடுத்துத் து அவனலைக் கதையும் செய்து குண்டான். தான் பாவிக் கவனலை வணே டியது என்று ராஜு சுகைலலி அதபேடிக் கு பொலிஸில் கலே பதிவாகியதால் ஒருவாறு வலெளியலேர முடிந்தது. அப்படி இருந்தும் மபின் து நாட்கள் வதைத் திருந்து உருட்டி விசாரித்துவிட்டுத் தான் வலெளியலே விட்டார்கள்.

அவனது கார் அடுத்த வீதியில் பார் க் செய்யப்பட்டிருந்தது. எப்போதும் கலைகாவலுக் காக வதைத் திருக்கும் கிரீ ஸ்கத்திக் குட காருக குள் இருந்தது. அடுத்த துத்து நிறலைய சிகரலெ கலை புகதைத் து துண்டலை கட டிவிட்டது. ஓரநிலையில் நின் து லதெர ஐக் கலெடுக குள் ளால் குளிர ஊடூருவிவிட்டது. இனியும் தாமதிக் கமுடியாதவாறு பலலுக் கிட டி நுடங்கியது. கையில் துள்ளப் பார்சல இருந்திருந்தால் ஒருசிட டிகலை எடுத்துத் து உறிஞ்சியிருப்பான். நாசிக் குள் குப்பனலை

ஹரேரோயின் காரத்தூடன் படர்ந்திருந்தால் காத்திருப்பும் இந்தக்கடும்புகுளிரும் தோற்றாது கனவில் மிதந்திருப்பான். தொடர்ந்து இரண்டாண்டுகளாக விஸ்கி குடித்ததால் வாய்க் கசப்பதே துப்பல் ஊறியபடி இருக்கிறது. தலவையே அம்மிக் கல்லாக பாரிக்கிறது. இந்த அவஸ்தை தந்த அரியண்டத்தால் இன்று துள்ளைபுகைக்கவறொப்பு வருகிறது அதைவிட கையிருப்பில் இருந்த எழுபதுகிராம் துள்ளில் இன்று நிறுத்தப்பார்க்க ஜம்பதூகிராம் தான் இருந்தது. ஐஃஸிலும் அவனும் ஆள்மாறி ஒருத்தர்கிள்ளி எடுத்து இருப்பதூகிராமகை காலிசெய்திருந்தார்கள். கிட்டத்தட்ட எழுபதுகிராம் துள்ளையும் விற்றால் வரும் இலாபக்காசு கரந்தது விட்டிருந்தது.

பொலிசின் கவனத்துக்கு தனது கார் நோண்டியாகிவிட்டது என்பதால் நேற்றுத்தான் சின்னமாமனின் பெருக்கு காரின் உரிமையை மாத் தி விட்டிருந்தான். கொஞ்சநாளகைக்கு இந்தக்காரை மாமனது உபயோகத்திற்கு விட்டுவிட்டு தான் ஒரு ரொஃஜ் ஹா வாகன் வண்டி ஓடும் எண்ணத்தில் இந்தத் துள்ளிக்காசை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

இரவுபஸ் வந்து தரிப்பில் நின்று கதவுகளைத் திறந்தபடி பிரைவர் இவனுக்காக காத்திருக்க ராஜ் பிரைவரை நோக்கி தான் ஏறவில்லை என கையைக் காட்டினான். பிரைவர் கதவை மடிக் கொண்டு வகேமாக இழுத்துச் சென்றான் குளிர்ந்த வறொப்பில்.

நேரம் செல்லச் செல்ல ராஜ் வுக்கு சலிப்பு மீ துள்ளி குமாரகை கண்டபடி துச்சணத்தால் பசேய்ப்பிக்கு பஸ் தரிப்பின் கண்ணாடிச் சுவருக்கு பட்டஸ் காலால் உதறந்து தன் வறொப்பை வளிவிடவும் இகறுப்புநிற சவலெட் கார் ஒன்று வகேமாக வந்து கிரீச்சிட்டது நின்றுது. காருக்குள் இருக்கும் ஆட்களை ராஜ் யாரென்று அனுமானிக்கும் முன்னரே இசடூதியாக மின் தடியர்கள் குத்திது இறங்கினர். அவர்களில் இரண்டாபரே அவனுக்குக் கிட்டவர மின் றாமவன் பஸ் தரிப்பு வாசலை மறதை துக் கொண்டு நின்றுான்.

ராஜ்வை நரூங்கி வந்த இரூவரில் ஒருவனது கையில் துவக்கு இருந்தது. துவக்கைப் பிடித்திருந்தவன் "எடு ஹரேரோயினை" என்று கத்தினான். மற்றவன் வாகாக நின்றுகொண்டு ராஜ்வின் முகத்தில் ஓங்கிக் குத்தினான். சொண்டு கிழிந்து இரத்தம் வழிந்தது. அடித்தவன் நரூங்கி வந்து ஐக்கெட்டைத் தட்டிச் சோதித்தான். ராஜ் திமிறி அவனைத் தள்ளிவிட அவன் தடமாறிகண்ணாடிச் சுவரூடன் சாயந்து பின் நிதானித்துக் கொண்டு காலால் எட்டி ராஜ்வின் வயிறறில் உதற்தான். ராஜ் வுக்கு உயிர்த்தலத்தில் இருந்து சிவ்வென்று வதேனை கிளம்பியது. மச்சு விட முடியாதவாறு நஞ்சு அடதைது அந்தரமாக அப்படியே குனிந்து நிலத்தில் இருந்து விட்டான். கண்ணிமகைகும் நரேத்திற்குள் ராஜ்வின் ஐக்கெட் தடியனின் கையில் இருந்தது. ஐக்கெட்டை தலகை ழாகப் பிடித்து உதறிப்பார்த்துவிட்டு துள்ளிநின்றுான்.

"ஹரேரோயின் எங்கமான் ஹரேரோயின்..?"

என்று தலமையிரில் பிடித்து இழுத்தான். தலமையிர்ப்பிடுங்கப் பட்டுவிடும் போல வலித்தது. தலையை விடுவிக் கும் நோக்கத்துடன் பலமெல்லாவற்றையும் திரட்டி தடியனைத் தள்ளிவிட்டான் ராஜ். அதநேரம் காரிலிருந்த மின் றாவது ஆள் சகாக் களை "சீக்கிரம் வா.. வா..!" என கத்தினான். வீதியில் வாகனம் ஒன்றின் வளிச்சம திரிந்ததும் தலமையிர்ப்பிடியை மெல்ல விட்டான் தடியன். ராஜ் எழும்புவதற்கு முயற்சிக்க இவகேத்துடன் வந்து தலையைத் தாக்கியது சூத்தியல் அடி. அதன்பின் வானத்து

நட்சத்திரமும் இவீ திலடைகளும் ராஜிவின் மடிகைக்குள் வந்து குதிக்கி
பஸ்தரிப்புக்குள் நினவைற்று விழுந்தான்.

ஐன்தலனான ஆஸ்பத்திரி அவசரப்பிரிவில் பதுத்திருந்தான் ராஜி. தலையில் அம்மியதை
துக்கி வதைத்திருப்பது மாதிரி பாரித்தது. வலக்கையை அசைக்க முடியவில்லை சலேனை
ஏறிக்கொண்டிருந்தது.

"பயப்படும்படியாக ஓன்றும் இல்லலை. நீ நிறையை இரத்தத்தை இழந்திருக்கிறாய்.
பலவீனம் மட்டும் தான்." என்று நர்ஸ் கறிவிட்டுச் சனெறிருந்தாள். ஆனாலும் ராஜி
பயந்தபடிதான் இருந்தான். தான் எப்படி ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தனே என்ற ஞாபகத்தை
தடீ அலநைந்தான்..

விடிகாலையும் கறுப்புச் சவலடெ்காரும் மடினு எதிரிகளும் ஞாபகத்தில் எழும்பினர்.
அதை நினதை மறுவிநாடியதே இதுயத்துடிப்பு உச்சத்துக்க்கு ஏறியது. சடாரனெ எழும்பி
பட்டை விட்டு இறங்க முயன்றான். தலலையில் இருந்து அதைப் பார்த்துவிட்ட நர்ஸ்
அவனை நனாகி விரநைந்து வந்தாள்.

"ஏதாவது அசைக்கமாக இருக்கிறதா?" கட்டைள் நர்ஸ்.

இல்லலை என்குமாப்பல தலையை ஆட்டினான்.

"வலு-ரம் பகைப் பகையா..?"

அதற்கும் இல்லலை என்று தலையாட்டினான்.

"மிஸ்டர்..! இதே இந்த சலேனை ஏறிமுடிந்ததும் டக்டர் வந்து இன்னொருமுறை
காயத்தைப் பரிசுதித்துவிட்டு இ உன்னவை ட்டிற்கு அனுப்பிவிடுவார்
அவசரப்படாதே..!"

என அவனுக்க்கு ஆறுதல் சலல்லி இ திரும்பவும் அவனை பட்டில் பதுக்க விட்டு
அகன்றாள்.

அடித்தது யாரனென்று திரியவில்லை. அவன் தனது வாடிககைக்காரர்கள் அனைவரது
முகங்களையும் ஓவ்வொன்றாக மீட்டிப்பார்க்க முயன்றான். அவற்றில் ஓன்றும்
அடித்தவர்களில் இல்லலை. அப்பது யார் அடித்தார்கள்? ஏன் அடித்தார்கள்..? அடித்து
துள்ளைப் பறிப்பது மட்டும் அவர்கள் குறிக்கோள் அல்ல. தன்னகைக்கொல்ல
முனநை திருக்கிறார்கள். தலையில் ஓட்டியிருந்த பிளாஸ்ரரை தடவிப்பார்த்தான்.
நறெறிக்கு மலேமே முன்மண்டை முழுவதையும் மறதைப்படி வியாபித்திருந்தது பிளாஸ்ரர்.
அப்பகை கொல்லத்தான் முனநை திருக்கிறார்கள். தன்னகைக்கொல்வதுதான்

அவர்களது திட்டம் என்றால் இங்கு ஆஸ்பத்திரிக் குக்ட தடேவந்து விடுவார்கள் எனற பயம் பீ பித்தது. அவனால் பட்டில் படுத்திருக்க முடியவில்லை. எழும்பி இருப்பதும் சூற்றுமுற்றும் மிரட்சியுடன் பார்ப்பதுமாக இருந்தான்.

அது காலநேரம். தாதிகள் வலேமை முடிப்பதிலும் பகல் விட்ட காரர் வலேமை ஆரம்பிப்பதிலும் பிஸியாக இருந்தனர். அத்துடன் இவன் ஒன்றும் அவசரப்பிரிவுக்கு ஏற்ற நோயாளியும் அல்லவே!

சலேனைபைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு மெல்ல ஆஸ்பத்திரியை விட்டு ஓடிவிடுவோமா என்று யோசித்தான். ஓடிவிடலாம் ஆனால் தனியாக வளியில் போகமுடியாது. அவர்கள் ஆஸ்பத்திரி வளியில் காவல் இருப்பார்கள். அதில் வைத்தே தனது கதையை முடித்துவிடுவார்கள். என்ன செய்வது என்று திரியாமல் பதகளித்தபடி இருக்க புதிய தாதி ஒருத்தி அவனிடம் வந்தாள்.

"காலவைணக்கம் இன்று எப்படி இருக்கிறாய்?" என்று தொடர்ச்சியாக ஒப்புவித்துக்கொண்டு விசயத்திற்கு வந்தாள்.

"டாக்டர் உன்னைப் போகச் சொல்லிவிட்டார். உன்னை அழைத்துப்போவதற்கு உறவினர் வரமுடியுமா? நீ மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறாய்." என்றாள்.

ஆக எனக்கு ஆபத்து என்று அவளுக்கே தெரிந்திருக்கிறது. வளியில் எதிரிகளின் கறும்புகாரை இவளும் பார்த்திருக்கிறாள் போலும். எதிரிகள் எத்தனைபேர் வந்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்போமா என ராஜுவின் மனதில் களேவி ஓடியது.

"எத்தனைபேர்..?" என்று அரைகுறையாக நர்சைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

"யாராவது ஒருவர். உனது உறவினர் அல்லது நண்பர்கள் வந்தால் நல்லது. யாரும் வரஇயலாவிட்டால் சொல்"

நான் உன்னை அம்புலன்சில் அனுப்பிவைக்கிறேன். ஆனால் நீ அதற்கு கட்டணம் செலுத்தவேண்டும்." என்று சொன்னாள் தாதி.

ராஜுவுக்கு கோபம் வந்தது. தான் ஏதோ கேட்க இவள் ஏதோ மறுமொழி சொல்லுகிறாள் விசரி..!

தான் அபிவணேடியது மாமன மாருக்கோ குமாருக்கோ திரியக்கூடாது என்ற முடிவில் இருந்தான் ராஜு. ரஞ்சனுக்கு விசயத்தைத் தெரிவித்து அவனை இங்கே கப்பிபிடுவதுதான் நல்லது. ஆனால் தான் தனியாக ரெலிபோன் பண்ணப் போகமுடியாது. ஆகவே ரஞ்சனது தொலைபேசி இலக்கத்தைச் சொல்லி அவனை அழைக்கும்படி நர்ஸிடம் சொன்னான்.

கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை மணித்தியாலத்திற்குப் பிறகு அபித்துப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடிவந்தான் ரஞ்சன். வலேமை உடும்பில் எண்ணெய்க் கறையும் மாவுமாக இருந்தது. அவனது வலேமை இடத்திலிருந்து நரோக இங்கு வருகிறான் என்று ஊக்கிக் முடிந்தது.

"என்ன நடந்தது ராஜு..! வலேமை தலத்துக்கு மனசு போன் பண்ணிச்சுது. அங்க

ரஞ்சன் அறையைவிட்டு வளையறையிலும் கதவடை அடிச்சுப்பிட்டி மஹேஸ்வரன் பட்டினத்தையும் லொகப்பண்ணி சிறையிலே நகர்த்தி கதவடைக்கு முண்டுகொடுத்து விட்டு வந்து இருந்தான் ராஜ்.

பக்கிரிக்குள் நுழைந்ததும் உடனே ராஜ்வின்கினகிதி ஐஸிலுக்கு பஜேரில் தடையாடிகொண்டான் ரஞ்சன். அரமணத்தியாலத்தின் பின்னர் ரெலிபேன் எடுத்த ஐஸிலுக்கு ராஜ்வுக்கு நடந்ததை விரிவாக எடுத்துக்கறி நாளாவரை அவனுடன் கட்டத்தங்கும் படியும் இசாப்பாட்டு வசதிகளை ஒழுங்கு செய்யும் படியும் கட்டுக்கொண்டான்.

இவ்வளவையும் கட்டு மிகப் பொறுப்புடன் சமத்தித்த ஐஸில் ரெலிபேனை வைத்ததும் ராஜ்வின்கொப்பிடத்திற்கு இனிமலே போகக்கூடாதென்று முடிவெடுத்துக்கொண்டான்.

0000000000 - 00000000 2002 00000 27-

8

அவனது பார்வை வறியிருந்திருந்த இரண்டினில் இருந்து வானம் வளையத்தது. மின்சாரக்கம்பியில் இரவகை கழித்த மாகப்பைப்பறவை சிறகைக்கோதி நெட்டிமுறித்துஇ அந்தப்புதிய நாளாவை எதிர்கொண்டு தீனி தடேபி எழும்பிப் பறந்தது. நரத்தை வானத்தை கிளித்துக்கோட்டு போட்டிருந்த மின்சாரவயர்களாவை காற்று அதட்டியது. உலகம் மல்ல மல்ல விபிந்து வர அவனது மனம் மலேமும் இருட்டும் ப்பிசியது.

அடக்கிடபடக்கிடயாக ராஜ்வுடன் ஓட்டிக்கொண்டு திரிந்த ஐஸிலாவை நான்கு நாட்களாக இந்தப் பக்கமே காணவில்லை. சிறையிலுமலையில் கந்தி இருந்த ராஜ்வின்கொப்பியில் பற்றி எரிகிறது. இடத்தை விட்டு எழும்பி ததே தண்ணி போட்டுக் குடிக்கவும் அவனுக்குப் பயமாக இருக்கிறது. எந்த நேரமும் எதிரிகள் தாக்கவரக்கூடும் என்ற அச்சம் சிலந்திவலவை போல பின்னிப்படர்கிறது. அவனுக்கு இரவும் பகலும் கூட பதேமற்றுப் போய் விட்டது. சிறுசிறு சத்தம் கட்டாலும் உடல் சிலிர்த்து பயத்தால் நடுங்குகிறது. விபிந்ததிலிருந்து ரெலிபேன் ஓயாது ஒலித்தபடி இருக்கிற ஆனால் அதனருக்கே போவதற்கு இந்த இடத்தைவிட்டு எழும்புமுடியாது. அவனை இந்த இடத்தை விட்டு நகரச்செய்து அடித்து கொண்டுவிடத்துடிக்கும் எதிரிகள் தான் ரெலிபேன் மலம் சதிசெய்கிறார்கள் என்று ப்பிரணமாக நம்புகிறான்.

இறச்சிவெட்டும் கத்தி சூத்தியல் குறடும் இன்னும் அந்த அப்பார்ட்மெண்டுக்குள்

இருந்த இரும்பு உபகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் சகேரித்து கட்டிலுக்குக் கீழே ஒளித்து வைத்துவிட்டாயிற்று. 'பரிகஜ'க்குள் ஒளித்திருந்து எதிரிகள் தன்னதை தாக்கி விடக்கூடும் என்பதால் அதன் கதவதை திறந்து விட்டிருந்தான். 'பரிகஜ'லிருந்து தண்ணீர் வடிந்து கார்ப்பெட் நனதை விட்டது. சற்றெரிக்கவரை உருவி தன்னை முழுமையாகப் போர்த்திக் கொண்டுகுறங்கி சற்றெறிமலையில் இருந்த ராஜுவுக்குத் தன் அப்பார்ட்மெண்ட் ஆளோடியில் யாரோ நடக்கும் காலடிசைகடேடது. காலடிச்சத்தம் வரவர தனது அப்பார்ட்மெண்ட் கதவை நெருங்கி வருவதுபோல பிரமலை உண்டானது. காததை தீட்டி மனதை ஓரூம்பைப்படுத்த முயன்றான். உடம்பு நடுங்கியது. எதிரிகள் தான் வருகிறார்கள் என்ற எண்ணம் உச்சநிலையை அடைய அவனையறியாமல் சாரத்துடன் சிறுநீர் கழிந்துவிட்டது. சப்டான மத்திரம் காலநனைத்துக் கொண்டு சற்றெறியில் ஊறியது.

இப்போது அவனது அப்பார்ட்மெண்ட் கதவு தடதடவென தட்டுப்பட்டது. தட்டும் கதி கட்டக்கட்ட அவனது நெஞ்சில் எதிரிகள் மாயந்து மாயந்து தாக்குவது போல இருந்தது. உடனே சற்றெரிக்கவரால் தலையையும் இழுத்து மட்டிக்கொண்டு நடுங்கினான்.

"ராஜு..! ராஜு..!" என்று கப்பிடும் சத்தம் அவனுக்கு கட்டேடது. அவனுக்கு வளையிலிருந்து வந்த குரலை இனங்காண முடிந்தது. வந்திருப்பது ரஞ்சன். இருந்தும் கதவதை திறக்க முடியாது. எதிரிகள் கட்ட குரலை மாற்றிக் கப்பிடக்கூடும் ஆகையால் சிறுஅசைவுமற்று உறந்தது போய் இருந்தான்.

"ராஜு.. ராஜு..! கதவதை திறவாங்கோ நான் ரஞ்சன் வந்திருக்கிறன்."

பத்துத்தடவகைக்குமலே ரஞ்சன் கப்பிட்டதற்குப் பிறகுதான் ராஜு பதில் எழுப்பினான்.

"நான் திறக்கமாட்டன். நீ அடிக்க வந்திருக்கிறாய்."

"ராஜு. நான் உன் ரை பிரெண்ட் ரஞ்சன் வந்திருக்கிறன் கதவதை திற பிளீஸ்..! உனக்கு சாப்பாடும் கொண்டு வந்திருக்கிறன்."

"நீ .. சாப்பாட்டுக்கை விசம் போட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய். நான் திறக்க மாட்டன்."

"ராசாண்ணை.. நான் உன் ரை தம்பியல்லே.. பிளீஸ் கதவதை திற..!"

ராஜுவுக்கோ அகோரப்பசி. ரஞ்சன் சாப்பாடும் என்று சொன்ன சொல் திரும்பத் திரும்ப மடளையில் எதிரொலித்தபடி இருக்க மலெல்ல சற்றெறியை விட்டு எழும்பினான். ஒரு பினையைப் போல மெத்தடிவதை கதவருகே வந்து திறந்து விட்டதும் சடாரென ஓடி பாத்தரிமுக்குள் ஒளிந்து கொண்டான்.

கதவதை திறந்து அறகைக்குள் நுழைந்த ரஞ்சனுக்கு குப்பெனத் தாக்கியது மத்திரமணம். ஹோல் முழுக்க கஞ்சலும் குப்பையும் நிறைந்து வீடே அழுக்கில்துரநாற்றமடித்தது. சூற்றுமூற்றும் ராஜுவதை தடேினான். பாத்தரிமுக்குள் ளால் அச்சத்தில் இருண்ட ராஜுவின் முகமும் தலையில் ஓட்டியிருந்த வளெளபை பிளாஸ் ரரூம் தரெந்தது.

சிறுகுழந்தையைப் போல ஓளித்துப் பார்க்கும் ராஜுவகை கண்டதும் ரஞ்சனின் நடுஞ்சிலிருந்து வதேனை கிளம்பி மிச்சை அடையத்தது.

யாருக்கும் அஞ்சாத ராஜுவின் கம்பீரமும் வலேதைத்தலத்தில் அவனது திறமையும் வகேமும் எங்கே போய் விட்டது..? அதைவிட ரஞ்சனின் மனவையகைக் கப்பிட காசில்லாமல் அலநைத்தபோது கத்தையாக பத்தாயிரம் டொலசதை துக்கிக் கொண்டு வந்து தந்த மனிதாபிமானமும் எங்கே மறநைத்தது..? மனிதனை ஆசகாட்டி ஆடவிட்டு அட்டிளியம் புரியவதை து இறுதியில் அவனது கழுத்தை நிரித்து முடமாக் கிவிடும் விதியின் கயையையார் தடும்பார்..?

எண்ணச்சுமயையுடன் ராஜுவகை கயைபைப் பிடித்து பாத்ரமுக்குள்ளால் அழதைத்து வந்து சறறியில் இருத்தினான் ரஞ்சன். அப்போதும் சறறி மிலகைக் குள் ஓடும் கிக் கொண்டு ரஞ்சனை மிரள மிரளப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ராஜு.

"ராஜு ததே தண்ணி போட்டுத் தரட்டே..?"

"எனக்குப் பசிக் குது" என்றான் ஒரு சின்னக் குழந்தையைப் போல ராஜு.

ரஞ்சன் தான் கொண்டுவந்த பின்பொக்சதை திறந்து ராஜுவின் கயையில் கொடுத்தான். அதீ தநடும் கத்துடன் பின்பொக்சை வணேட்டிய ராஜு கை கழுவக் கபிட முயலாமல் இடியப் பத்தகைக் குழதை து பறிய பறிய கவளமாக அள்ளிச் சாப்பிடத் தொடங்கினான். கிளாசில் தண்ணி கொண்டு வந்து வதை துவிட்டு வீட்டை ஓழும் கு படுத்த முயன்றான் ரஞ்சன்.

அடும்பபிக் குள் இருந்த நனநைத் கார்ப்பெட்டை துக்கி பல்கனியில் போடும் வதற் கு இ ஹலால் ஐன்னலதை திறப்பதற் கு ரஞ்சன் முயல சாப்பாட்டதைத் தரையில் வதை துவிட்டு எழும்பி உள்ளே ஓடும் யன்றான் ராஜு.

"திறக் காதை திறக் காதை அவங்கள் வந்து அபிச்சும் போடும் வாங்கள்". என்று பரிதாபமாக முறையிட்டான் ரஞ்சனிடம்.

"ராஜு ஆரும் உன்னை அபிக் க மாட்டாங்கள். நீ இருந்து சாப்பிடு. நான் இருக்கிறன் இஞ்ச ஆர் வரவாங்கள் வடும் வாக் கள்..! பாப்பம் ஒரு கை. நீ யும் நானும் சநேத்து கும் மித் துலசைச் சும் போட மாட்டமே..!"

ரஞ்சன் கறியதகைக் கட்டதும் உற்சாகம் வந்தது ராஜுவுக்கு. ஈ..ஈ.. எனச் சிரித்தபபிக் கு திரும்பவும் சாப்பிடத் தொடங்கினான்.

"நீ அவங்களை கட்டிப்பிடி..! நான் சுத்தியலால் அபிக் கிறன் என்ன"

என்று வாய்க் குள் இடியப் பத்ததை அடக்கிக் கொண்டு வீரம் பசினான் ராஜு.

இந்த உற்சாக மனநிலையைக் கண்டதும் ரஞ்சனும் சந்தோசமடநைத்தான். அவனுக்கு ராஜுவிடம் பசேவதற் கு விடயமொன்று இருந்தது. இவனை இங்கிருந்து மலெலக் கிளப்பிக் கொண்டு போய் பறிய மாமனது வீட்டில் சநேத்துவிடும் ஆயத்தத்துடன் ராஜுவின் பறிய மாமன் யகலிங்கத்திடம் வாதாடி ஓபும் கு கொள்ள வதை திரும்பினான்.

"ராஜு!.. சாப்பிட்டபிறகு வளிக் கிட்டுகக் கொண்டு நாங்கள் வளியால போவம் என்ன?"

வளியால போகவணேட்டும் என்றதும் சந்தோச மனநிலை மாறி திரும்பவும் மிரட்சி அவனது முகத்தில் குடியிறேவிட்டது. சாப்பிட்ட இடியப்பக் குழையைல் வாய்க்குள் திரிய வாயை ஆவனென்று திறந்தபடி நினையில் மழ்கிப் போனான்.

"ராஜு!.. ராஜு!.. முதல்லை சாப்பிடுங்கோ..! என்னோடவை வளியில வரகேக் கொ ஒரு துரும்பு உங்களில் படலேமே அதாவும் நாங்கள் யோகலிங்கமண்ணர் வீட்டைதானே போகப்போறம்."

"நான் மாட்டன்.. நான் மாட்டன்... கள்ளப்பெரியமாமன் வீட்டை நான் வரமாட்டன். அவன்தான் ஆளவைச்சு எனக்கு அடிப்பிச்சவன்."

"இல்லலை ராசாண்ணை நடந்ததைக் களேவிப்பட்டதும் அந்தாள் கலங்கிப் போச்சு பாவம்..! உங்களையெல்லாம் உடனாகக் கொண்டு எண்டு சொன்னது"

"அப்ப போவம் ஆனால் மதுவந்திக் கு சொக்கிலடே வணைபிக்கொண்டு போகோணும்"

ராஜு இந்தமட்டுக்கு வர இசைந்ததே ரஞ்சனுக்கு பெரிய வறெறியாக இருந்தது. இருந்தும் யோகலிங்கம் வீட்டில் ராஜுவதைத் தங்கவைப்பதற்கு சம்மதம் பெற நேற்றிரவு தான் பட்டகஸ்ட்டை நினைத்துப்பார்த்தான். எவ்வளவு எடுத்துக் கறியும் சம்மதிக்க மறுத்துவிட்டான் யோகலிங்கம். முதலில் தனது மனைவி குழந்தைகளுக்கு விருப்பமில்லை என்று சாட்டுச் சொல்லி தட்டிக் கழிக்கப்பார்த்தான். சாமபதே தானங்கள் என்ற வரிசையில் முயன்று முடியாமல் போக இறுதியில் தண்டத்தை பாவித்துத்தான் அவனை இணங்கவைக்க முடிந்தது.

"இப்ப மிளவை கலங்கிப் போய் இருக்கிறான் துள்ளி வித்த காசை உங்களிடத்தைத் தான் தந்து வைச்சிருக்கிறான் என்று பொலிசுக்குக் கிளிசுக்கு சொல்லித் துலசைசான் எண்டா உங்கள்குப் பெரிய தலையிடியாப் போடும். அதைவிட அவன் சுகப்பட்டு வரகைக் குக் கட்டவைச்சுப் பாத் திட்டு வளியால விட்டா நல்லது. எனக்கென்ன உங்கட நன்மைக்குத்தான் சொல்லுறன்."

என்று ஒரு கறிய அம்பை விட்டதும் மெல்ல சம்மதம் தந்து விட்டான் யோகலிங்கம். ஆனாலும் நிறைய சட்டதிட்டங்கள் போட்டுவிட்டுத்தான் இன்று காலகைக் கட்டிவரச் சொன்னான்.

ராஜு பசோமல் வீட்டில் இருப்பான் ஆனால் வைத்திருப்பதாகவும் கத்திக் குளறி லுட்டி அடித்தால் வளியால விரட்டி விடுவனே எனவும் ரஞ்சனிடம் கறினான் யோகலிங்கம்.

ஏதோ ரஞ்சன்தான் ராஜுவ்க்கு உறவினன் மாதிரியும் ரஞ்சனது முகத்துக்காக தன் மருமகனை வீட்டில் வைத்திருக்க இசைந்திருப்பது போலவும் பட்டது.

மனிதர்களின் மனதுகளில் இருந்த நசேம் அன்பு தயவுதாட்சணியங்கள் எல்லாவற்றையும் சூயநலம் என்ற மகாராட்சன் விழுங்கி ஏப்பமிட்டுவிட்டான். இதில் உறவர்கள் பந்தங்கள்குக் குக் கட்ட அவன் விட்டுவைக்கவில்லை. எல்லாவற்றையும்

Written by - மகை கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

வளித்துத் துடதைத் துவிட்டான். அதுவும் நாடும் கடந்து இங்கு வாழும் அந் நியதசேத தில் அரவணதைத் து வாழ்வணை டிய பந் தங்கள் காசு பணத்தால் முகத்தை மபிமிறதைத் து பார்வை இழந்து விட்டன.

தயோய்த்து நாளாகிவிட்ட இரண்டு ஐனன்சுகளையும் ஒன்றிரண்டு ரீ சடே சாரம் ஐட்டி என பவற்றை டீல்டர் பாக கில் எடுத்து வதைத் து ஆயத்தப்படுத்துதினான் ரஞ்சன்.

"மதுவந்தியபைப் பாத்திட்டும் உடன திரும்பி வாறதுக்கு என்னத்துக்கு உடும்பு பாக?" என்று ஐமிச்சப்பட்டும் கட்டென் ராஜி.

"ராசாண்ணை..! அப்பிடியே இரண்டுநாள் என்ர வீ ட்டில இருந்திட்டும் வாங்கோ. இஞ்ச தனிய இருந்து உங்களுக்கு போரடிச்சிருக்கும்."

"அப்ப சரி உன்னடோடே இருந்தா ஒருத்தரும் வரலோது..! போவம்."

"உப்பிடியே வரப்போறியளே போய் காலமுகம் கழுவிட்டும் வளிக்கிடுங்கோ"

என்று ராஜிவை பாத்ரமுகுக்கு அனுப்பினான் ரஞ்சன்.

ராஜி பாத்ரம் போனதும் அறகைக்குள் இருந்த ரலெபிபோன் கனகெச்சனகை கழட்டிவிட்டும் பிரிகல்குக்குள் இருந்த குறசை சாப்பாடுகளை குப்பதைத் தோட்டியில் கொட்டி அதை எடுத்து வளியால் எறிந்து வீ ட்டதைத் தயாராக்கினான். இப்போதகைக்கு இந்த அப்பாட்டமெண்டுகு ராஜி திரும்பி வரமுடியாது அவனது மாறாட்டமும் பயமும் இடம் மாறி இருப்பதால் நாளாவட்டத்தில்தான் சுகப்பட்டும். அதுவரை தான்கிட்ட இங்கு வருவதைத் தவிர்த்து விடவணேட்டும். இப்போதுகிட்ட ராஜி இந்த அப்பாட்டமெண்டுகுள்ள எங்காவது துள்ள பார்சல்களை ஒளித்து வதைத் திரும்பக்கிட்டும். அவனில்லாத நேரம் தான் இங்கு வந்து ஆபத்தலைவிலகை கு வணேட்டமுடியாது.

???

வணேட்டா வறும்பாக "வாங்கோ" என்று வரவறேறான் யகலிங்கம். சறெறியில் இருந்து பலநிமிசமாயும் மளெனம் நீ டித்தது. யாரும் சம்பாசனையைத் தோடங்கவில்லை. சும்மா வந்து தலையைக் காட்டிவிட்டும் சமயைலறகைக்குள் மறதைத் து விட்டார் தவமணி மாமி.

புதிதாகக் கனடா வந்த பிரகிருதி மாதிரி ரலெவினயையும் ரபேச்சறெறயையும் இசுவர் அலுமாரியையும் பநேதப் பநேத பார்த்தபடி இருந்தான் ராஜி. அவனது மனத்தில் லசோக ஒரு வடெகம் ஓடிப் படர்ந்தது. தலகை காயத்தலை மறதைத் துக் கொள்ள முடிந்திருந்தால் எவ்வளவு நல்லதாக இருக்கும். தான் அடிவணேட்டி விட்டனே என்று பரெயமாமன் ஊர் பாராகச் சொல்ல போகிறானே என்று கபிச்சமாக இருந்தது.

"அப்ப யகலிங்கண்ணை..! நான் வரப்போறன். இரண்டொருநாள் தள்ளி வாறன்."

என்று எழும்பினான் ரஞ்சன். அவன் எழும்பியதும் ராஜிவும் உடனே சறெறியை விட்டும் எழும்பினான்.

"இரு தம்பி! அக்கா ததேதண்ணி போர்றா. குடிச்சிட்டும் போகலாம்."

எனக்கறித்யபடி லசோக ராஜுவகைக் குறித்துக் கண்ணகைக் காட்டினான் யோகலிங்கம்.

திரும்பவும் சற்றெறியில் குந்திய ரஞ்சன் ராஜுவிடம் சொன்னான்.

"பெரியமாமா தன்னோடே ரண்டு நாள் உங்களதைத் தங்கச் சொல்லுறார். இரங்கலோவன் இரண்டு நாள் கழிச்சு வந்து கட்டிக் கொண்டு போறன்."

டர்யேயில் ததே தண்ணி கொண்டு தவமணி மாமி வந்தார். ரஞ்சனுக்கு ததே தண்ணியை எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு ராஜுவைப் பார்த்து சுகம் விசாரித்தார்.

மதுவந்தியைப் பற்றிக் கேட்டபடி பெரியமாமியுடன் கதையைத் துவக்கினான் ராஜு. ரஞ்சனுக்கு வலையை சூலபமாகி விட்டது. அவன் மெதுவாக எழும்பி வாசலுக்கு வந்தான்.

யோகலிங்கம் ரஞ்சனுடன் வளையாசல் வரவை வந்து திரும்பவும் ஒருமுறை தனது குடும்பக் கஸ்ட்டங்களை சொல்லத் தொடங்கினார்.

0000000000 - 00000000 2002 00000 28

9

வளையாசல் காற்று அடங்கிப்போக குளிரின் வீச்சு சற்றுக் குறைந்துவிட்டது. ஆனால் வீட்டுக்குள் ஹீட்டரின் வெப்பம் தணியாமல் அமுக்கமாக இருந்தது. அறையைக் குள் ஓரே பூழுக்கமாகி ஆனந்தனின் உடம்பு சட்டறேத் தொடங்கிவிட்டது. அவன் அச்சத்தை எவ்வளவுதான் இழுத்து துர எறிந்தும் அது அடங்காமட்டனே என்று நழுவி ஓடிவந்து கொண்டிருந்தது.

அசம்பாவிதம் எதுவும் நடந்தால் சடாரென எழும்பி வளையே ஓடிவிடும்ளவுக்கு தயாராக அறையாசல் பக்கமாகத் தான் படுத்து திருந்தான். அன்றுபகல் பராகவும் இடும்புமுறிய சயெத் வலையைக் களபைப் பிறகு இவ்வளவுநேரம் அடித்துப் போட்டதுமாதிரி உறங்கியிருக்க வேண்டும். எனினும் உறக்கச் சடையில் கண்ணமைப்ட முயன்றால் படுக்கையில் சதா குந்திக்கொண்டிருக்கும் ராஜுதான் நினையில் வந்தான். இப்போது என்ன சயெக்கிறான் என்று கவனிக்க தலையைத் துக்கிப்பார்த்தால் எங்கே தன்னில் கோபப்பட்டது அடித்து நொறுக்கி விடும்வானோ என்று பயமாக இருந்தது. பதைத்தியங்கள் அடிக்கும் என்று காலங்காலமாக நிலைத்துவிட்ட பிம்பத்தனை ஆனந்தனால் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டது சுகமாக நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை.

எதற்கும் விடிய அக்காவுடன் கததைத் து இதற்கு ஒரு முடிவுகட்டிவிட வேண்டும் என நினைத்துக் கொண்டான். ராஜி இந்த தவிட்டுக்கு இருப்பதற்கு வந்த அன்றே கனடியன் ரரை கடகைக்குப் போய் பிட்டு வாங்கிவந்து தனது பெற்றும்கதவுக்குப் போட்டுப்பிட்டி தன்னையும் மகளையும் காபந்து பண்ணிவிட்டான் அக்கா. தனக்கு மட்டும் தான் இந்த நித்திரை இல்லாத இரவும் பயமும் தொல்லையும் என்று நொந்து கொண்டான்.

வகையையும் பழுக்கமும் வறூ உடம்பை நசநசக்க வதைத்து வறூப்பதே துகிறது. ஐன்னலை சிறிது நீக்கிவிட்டு குளிர் காற்று வரச்செய்யக்கூட ஐன்னலைத் திறக்கவிடாப்பிடியாக ராஜி மறுத்துவிட்டான். நன்றாகப் பிட்டியிருக்கும் கதவையும் ஐன்னலையும் கூட இரவுமழுக்க கண்காணித்துக் கொண்டு ஆந்தமைதிரி குந்தி இருக்கிறான்.

எப்போதும் வெறித்துப்போன பார்வையும் இவரெண்ட முகத்தையும் பார்க்கவே ராஜிவின் அசாதாரண மனதை ஆனந்தனால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இருந்தும் அமையாக இருந்துவிட்டு புயலடிப்பது மாதிரி ஏதாவது தண்டாமுண்டா செய்துவிடுவானோ என்றுதான் அவனுக்கு பயமாக இருந்தது.

விடிந்து நிலம் வளுத்துப்பிறகு ராஜிவுக்கு நிம்மதி வந்தது. ஓயாது உசார் நிலையில் இருந்த மிளையும் ஓய்வு கொண்டது கூடவே நித்திரையும் வந்தது. இரவு பிளாகவும் தன்னை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றிவிட்டதில் மனநிறைவு வறூ ஏற்பட்டிருந்தது. பகலில் தன்னையாரும் வந்து தாக்க முடியாது ஆகையால் தலையணையில் மெல்ல தலவைத்துக் கொண்டான்.

ஆனந்தன் எவ்வளவு நல்லவன். தன்னுடன் சரேந்து துணையாக அவனும் இரவு மழுக்க நித்திரை கொள்ளாமல் காவல் காத்து முளித்துக் கிடந்தான். இன்றிரவு அவனை நிம்மதியாக படுக்கச் சொல்லிவிட்டு தான் தனியாக காவல் இருக்கவேண்டும். பாவம் அவன் வலையைக் கூட போய் விட்டு வருபவன் ஏன் நித்திரை முளிக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான். யோசனையின் ஊடே ராஜிவுக்கு நித்திரை வந்தது.

தண்ணியை எத்தி முகத்தைக் கழுவ மிளகாய்த்துள்ள பட்டதுமாதிரி கண்கள் எரிந்தது ஆனந்தனுக்கு. நறூ நிரவு என நிலலை நான்கு இரவுகளாக போதிய நித்திரை இல்லை. நித்திரை இழக்கும் போதெல்லாம் பதைதியம் முற்றி ராஜி தன் கழுத்தை நடுநித்துவிடுவானோ என்ற பயத்தில் வந்த நித்திரையும் பறந்து போய் விடுகிறது.

அக்காவிற்கு திரியாமலே நறூ அவன் ஏற்பாடொன்று செய்துவிட்டான். இன்றிரவு தனது நண்பனொருவன் வீட்டில் இரவில் தங்குவதென்று. இந்த விசயம் திரிந்தால் அக்கா துள்ளிக் குதிப்பாள் என்றாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அத்தான் காரணம் இதுவரை எதுவும் பெரிதாகப் பேசிய பழக்கம் கிடையாது. அவனுக்கு தனது அத்தான் யோகலிங்கம் மீது பல வறூப்புகள் இரண்டு வருடங்களாக வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. தன்னைக் கனடா கிட்டத்தற்கு செல்வம் மட்டுந்தான் வேண்டினனே என்று ஊருக்குச் சொல்லிக் கொண்டு இரண்டு மடங்கு காசை ஏமாற்றி வேண்டிய போக்கி என்னும் கோபம் தணியாமட்டாமல் உள்ளுக்குள் புகரைத்து கொண்டிருந்தது. இப்போதுகூட இங்கு தங்கியிருப்பதற்கு சாப்பாட்டுக் காசு வேண்டாம். வாடகை மட்டும் தந்தால் போதும் என்று சொல்லிவிட்டு வாடகையிலேயே சாப்பாட்டுக் காசையும் சரேத்து கறந்து கொள்கிறார்.

வளையாட்களாகக் கு அத்தானது சூயர்பம் தரெய்வராது. மாறாக அவரது உதவிமனப்பான்மையான தரெயும்.

கூளித்துவிட்டு அறகைக் கு வந்த ஆனந்தனை வரவறேறது ராஜ்வினக் குறட்டசைச் சத்தம். மல்லாந்து விறதைத்து மாதிரி படுத திருந்த ராஜ்வினக் இரண்டு ககைகளும் தாகக் குவதற்கு தயாராகியது போல இமூபி இறூகியப்பி இரூப்பதைப் பாரக் க ஆனந்தனாக் கு விறதோதமாக இரூந்தது. அரவம் காட்டாமல் உடுப்பு மாற்றிக் கொண்டு சமயைலறகைக் கு வந்தான். ததே தண்ணி வதைத்துக் கொண்டிருந்த அக்கா தவமணி ஆனந்தனைக் கண்டதும் கரலதைத் தாழ்த்தி குசுகுசுத்தப்பிக் கு கட்டோள்.

”பதைத்தியம் எங்க.. நித்திரையோ முழிப்போ..?”

ஆனந்தனாக் கு அக்காவைப் பாரக் க எரிச்சல் வந்தது. நன்றாக நித்திரை கொண்ட மலர்ச்சி அவளது முகத்தில் தரெந்தது. கட்டவசேற்று வடிக் கையாகவும் அவள் கட்டப்போது அடக்கியிருந்த ஆத்திரத்தை அவிட்டு விட்டான்.

”இனிமயும் ஓர்நிமிசம் என்னால இந்த வீட்டில இரூக்கலோது. நாலுநாளா நித்திரை இல்லாம ஓர்மனிசன் என்னெண்டு வலேலை செய் யிறதெண்டு யோசிச்சுப் பார்..!” எனக் கோப்பட்டான் ஆனந்தன்.

”உதைப்போய் அத்தானிட்ட சொல்லுறதுக் கு என்னோடே ஏன் எரிஞ்சு விழறாய். ஏன் நானே இந்த வீட்டில பதைத்தியத்தை கட்டியிந்து கட்டி அழுதுகொண்டிருக்கிறது” என்று பதிலளித்தாள் தவமணி.

”விசரி.. பதைத்தியம் பதைத்தியம் எண்டாதை அவனாக் குக் கட்டோ முதல்லை உனக்குத்தான் மொத்து விழும்.”

ஆனந்தன் சொன்னதைக் கட்டதும் தவமணிக் கு மிகவும் பயம் வந்துவிட்டது. கிணற்றுக் குள் ளிருந்து பசேவது போன்ற கரலில் மிகப் பரிதாபமாகச் சொன்னாள்.

”நான் என்னடா ஆனந்தா செய் யிறது.. நான் ஏதும் சொல்லப்போக தன்றை ஆக்களைப்பற்றி குறை சொல்லுறன் எண்டு என்னோடே ஏறிவிழுவார். உனக்குத் தரெயுந்தானே உவள் மதுவந்தியைப் பார்..! எந்தநரேமும் வரூண்டு கொண்டுகிடக்கிறாள்.”

கறேறில் விசிலபித்து தான் சட்டாகிவிட்டதைத் தரெயப்படுத்த அக்கா மக்கை உறிஞ்சியபி ததே தண்ணி கலந்தாள். ஆனந்தனாக் கு இப்போது அக்காமீது பரிதாபம் வந்துவிட்டது.

”சரி.. சரி காலங்காத்தால ஏன் அழுகிறாய்”

என்று அக்காவை சமாதானப்படுத்தியபிக் கு பாணை எடுத்து ரோஸ் ரரில் நுழைத்து தனக்கான சாண்ட் விசை தயாரப்படுத்த தொடங்கினான்.

மத்தியானச் சமயைல் எல்லாவற்றையும் ஒப்பறேறிவிட்டு சிறிது சறேறியில் ஆற அமர்ந்தப்போதுதான் தவமணிக் கு தன் தனிமை பகீ ரென்று நடுஞ்சதைத் தாக்கியது. மதுவந்தி ஸ்கபிலுக் கு சனென்றுவிட்டாள். ஆனந்தனும் யோகலிங்கமும் இல்லாத இந்த

நரேம ராஜு ஏதாவது கபோபதாபத்தில் தன்னதை தாக்கிவிடக்கூடும் என்ற பயம் தோற்றிக் கொள்ள அவளாகக் கயையும் ஓடவில்லை. காலும் ஓடவில்லை. இவ்வளவு நரேமும் இதைப்பற்றி தான் நினைத்துக்கூடப் பார்க்காமல் தனியநின்றிருக்கிறனே!! ஆண்டவா..!! அவன்பாவிக் குபெரியமாமனவைவிட என்னிலதைானேசரியான கபோம் இருக்கும். என்று அஞ்சல் ஓட்டத்தில் ஒன்றையொன்றைத் துரத்தியபடி ஓடியது தவமணிக் கு இதுவரை தான் ராஜுவக் கு சயெ த திருகுதாளங் கள் .

சாப்பிடக்கூட முனையாமல் மளமளவென்று உடும்பு மாற்றினாள் . எங்காவது வளியில் சூற்றிவிட்டு கணவனும் மகளும் வந்தபிறகு வரலாமென்று கதவைப் பட்டிக் கொண்டு வளியே கால்வதை தாள் . அதன்பிறகுதான் படக் படக்கென்று அடித்த அவளது இதயம் சாந்தமாகியது.

நல்லாக வறியைப் போட்டுவிட்டு மல்லாந்துவிடும் தனது புரூ'னுக் கு அவளது கஸ்ரங் கள் தரெய்வராது. தனக் கும் மகளக் கும் தான் எங்கே எதுவும் நடந்துவிடாமலேவென்ற பயம் இருபுத்திநாலு மணித் தியாலமும் கிடந்து ஆட்டுகிறது. காசு பணம் இருந்தும் இப்படி நிம்மதி இல்லாமல் வாழுகிறது என்ன வாழ்க்கை என்று வறும்பு வந்தது அவளக் கு.

“கள்ளச் சபாலிங் கம் பண்டிலுக் கு ஒரு கஸ்ரமும் இல்லை. அவன் ரை காசயையும் காரயையும் ஏமாத் திப் புடும்ங்கிப் போட்டு நிம்மதியா நித்திரை வறே கொள்ளுறாள் “ என்று வீ தியில் புறும்புறுத்தபடி சொப்பிங் சனெ டரை நோக்கிச் சனென்று கொண்டிருந்தாள் தவமணி.

சாயங்காலம் நாலுமணிக் கு முழிப்பு வந்தது ராஜுவக் கு. முழிப்புக்கண்டதும் வயிறு பசியில் காந்துவதை உணர்ந்தான் . வீட்டில் எந்த அரவத்தயையும் காணவில்லை. தன்னதை தனியே விட்டுவிட்டு ஒரு பொறுப்பில்லாமல் எல்லாரும் வளியே போய் விட்டார்களே யாராவது எதிரிகள் வந்து என்னை அடித்துக்கொண்டு விட்டால் என்ன சயெ வது என்ற பதகளிப்பு உடனே அவனிடம் தோற்றிக் கொண்டது. சட்டென்று எழும்பி சமயைலறகைக் குள் நுழைந்து கத்தியதைத் தேடி எடுத்துக் கையில் வதைத்துக் கொண்டான் .

எதிரிகள் உள் நுழையக்கூடிய வழிகள் எல்லாவற்றயையும் முதலில் அடத்துவிடவேண்டும் . சமயைலறகை ஐன்னல் நன்றாகப் பட்டியிருந்தது. உடும்புணிகள் வகைக் குக் குளசொற பாத்ரம் எல்லாவற்றயையும் சோதித்துவிட்டான் . ஆனால் பெரியமாமனது பெட்ரம் கதவுப் பட்டியிருந்ததால் அந்த அறகை ஐன்னல் சாத்தி இருக்கிறதா என்று தரெய்வில்லை. உள்ளுக் குக் கு யாராவது எதிரிகள் நிற்கிறார்களோ என்ற சந்தேகமும் வந்தது. கதவதைத் தள்ளித் திறந்து பார்த்தான் . திறக்கமுடியவில்லை. சிறிது நரேம கத்தியை ஓங்கிப்பிடித்தபடி ஆடாமல் அசயாமல் நின்றும் இடையே யாராவது நடமாடுகிறார்களா என்று அரவங்கடேடான் . அறகைக் குக் கு எவ்வித சத்தமும் இன்றி அமதையாக இருந்தது. ஆனாலும் நம்பமுடியாது தான் போவதற்கு திரும்பும் போது சடாரனெக் கதவதைத் திறந்து தலையில் தாக்கிவிடக்கூடும் . ஆகயால் கத்தியதைத் தயாராகப் பிடித்தபடி ரிவர்சில் நடந்து சமயைலறகைக் குக் கு வந்தான் .

ராஜுவக் குப் பசித்தது. சமயைலறகையில் சாப்பாடும் எல்லாம் தயாராக இருந்தது. சாப்பிடும் போதுக்கூட தனக் கு ஏதாவது தாக்குதல் நடந்துவிடலாம் என்று அவனது உள்ளுணர்வு சொன்னது. உடனே திரும்பவும் பெட்ரம் கதவுக் கருகே வந்தான் .

Written by - மகை கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

உறுதியாக நிலையெடுத்து நின்றுகொண்டு இ காலால் ஓங்கிக் கதவை உதறத்தான் . கதவுப் பலகை கிழிந்து கொண்டே பிட்டு விலகியது. இப்போது உள்ளே நன்றாகப் பார்க்க முடிந்தது. உள்ளே யாரும் இல்லலை என்று தள்ளிவாங்கியதும் நிம்மதியாக இருந்தது.

கோழிஇறச்சிக் குழம்பும் கத்தரிக் காய் பால்க் கறியும் பெரியமாமி சமத்தை வதை திருந்தாள் . தானே சாப்பாட்டைப் போட்டுக் கொண்டு சாப்பாட்டு மசேயையில் இருந்து சாப்பிட்டான் . வயிறு நிறைந்தது. தண்ணிக் குப்பதில் 'பரிகஜ்'க் குள் இருந்த பாலை எடுத்துக் குடித்தான் . பால்தான் உடம்புக்கு நல்ல பலம்தரும் . உடம்பு பலமற்றினால் யாரும் தன்னை அசைக்க முடியாது. இரண்டுகிளாஸ் நிறையப் பாலைக் குடித்து சத்தமாக ஏவறவிட்டு தானே "சொறி" சொல்லிக் கொண்டான் . கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு அறக்கை வரம் ண்டும் நித்திரை வந்தது. வீட்டுக்கு ஆட்கள் வரும் வரை நித்திரை கொள்ள முடியாது. ஆகவே படுக்கையில் இருந்து கொண்டு கத்தியை அருகே வதைத்துக் கொண்டான் .

அதே காவல் நிலையில் இரண்டு மணித்தியாலமாக இருந்த பிறகு தன் வளிக் கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. உடனே உசாராகி கத்தியை கையில் எடுத்துக் கொண்டான் . உடம்புகள் தொங்கவிடும் குளோசுற்றுக் குள் ஒளித்துக் கொண்டு இ காததை தீட்டியார் உள்ளே நுழைவது எனக் கவனித்துக் கேட்டான் . மதுவந்தியின் குரல் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பெரியமாமனது குரலும் கேட்டது. நிம்மதியாகத் திரும்பிவந்து படுக்கையில் சாய்ந்து மறக்காமல் கத்தியை எடுத்து தலையணைக் குள் ஒளித்து வதைத்தான் .

"டாடி.. டாடி.. கதவு உடனே சூப்போச்சு"

என்ற மதுவந்தியின் குரலைக் கேட்டு யோகலிங்கம் ஓடிவந்து பார்த்தான் . பெட்ரீம் கதவு கிழிந்துபோய் ஓவென்று கிடந்தது. அவனுக்கு உடனே விரரென்று ஏறியது ராஜ்வின மீது அடக்க முடியாத கோபம் . ராஜ்வினை தனியாக வீட்டில் விட்டுவிட்டு இ சதிராடப் போய் விட்ட தவமணியிலும் ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது.

"நீட்டுக் களண்டவனை வீட்டை நாசமாகக் விட்டீட்டு கொம்மா எங்க போனவள்" என்று மதுவந்தியைப் பார்த்துத் திட்டிக் கொண்டு ராஜ் இருந்த அறக்கைக் குள் போனான் .

"டயே மடயா அருமந்த கதவை உடசைச்செறிஞ்சிருக்கிறியே... உனக்கென்ன விசரே பிபிச்சிருக்குது. போயும் போயும் உன்னைய் பிபிச்சு கனடா கப்பிட்டதுக்கு என்னசைச்செருப்பால அடிக்கோணும் . பசாசு..!"

யோகலிங்கம் ராஜ்வினைத் திட்டிநொறுக்கிக் கொண்டு அபிப்பதற்கு கையை ஓங்கினான் . உடனே பயத்தில் வருண்டு போய் தலையை இரண்டு கைகளாலும் பொத்திக் கொண்டு "அடிக் காதை பெரியமாமா.. அடிக் காதை பெரியமாமா..!" என்று குனிந்து கொண்டு முன்கினான் .

"ஏன் ரா நாயே கதவை உடசைச்சனி.. நீ யே பிட்டு வணைப்பிப் போட்டனி படவா..!"

"இல்லையே பெரியமாமா அது பிட்டிக் கிடந்துது உள்ளை ஆராவது ஒளிச்சிருப்பாங்கள் ண்டு திறந்து பாத் தனான் ."

Written by - மகைக் கல் -

Wednesday, 14 September 2016 17:58 - Last Updated Thursday, 15 September 2016 06:00

"டயே மடயைா.! பட்டின வீட்டுக்கை எவன் வருவான். உப்பிடி அட்டளியம் செய்தியண்டா விசராஸ்பத்திரியிலகொண்டபேப்போட்டிடுவன். கவனம்..!"

"இல்லபைப் பெரியமாமா.. இனிமே உடகைக்கமாட்டன்" என்று வகேமவகேமாக தலையை ஆட்டிக் கொண்டு பதில் சொன்னான் ராஜு.

யகலிங்கத்திற்கு என்ன செய்வதென்று விளங்கவில்லை. இவனை இப்படியே விட்டால் பெரிய தாந்தரவுகளைத் தந்துவிடுவானோ என்ற பயமும் வந்தது. அதைவிட மகள் மதுவந்தி அச்சத்தில் உறந்து போய் பச்சேச்சுமச்சிச்சு சற்றெறியில் இருப்பதைப் பார்க்க இன்றே இவனுக்கு எங்காவது வேறொரு இடம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டான்.

மருமகனின் இந்த நிலையை நின்கைக்க பெரும் கவலை வந்தாலும் யகலிங்கத்தின் சூயநலமடிகளை இந்தப் பாரத்தை தாங்கவிரும்பவில்லை.

சற்றெறியில் தனது மகளுக்கு அருகே இருந்து நாடிதாங்கி பலநிமிசமாக யகசித்தான். ஓர்வழியும்பிடிபட மாட்டனே என்றது. எதற்கும் தம்பி சபாலிங்கத்துடன் கலந்தாலோசிப்பதுதான் நல்லது என்று எண்ணினான். இரவருக்குள்ளும் கதைச்சுப்போக்குவரத்து நின்றுபோய் பலவாங்குகளாகி விட்டது. இப்போது தானே வலியப்போய் தம்பியுடன் கதைப்பதா என்று சங்கப்பட்டது அவனது மனது. ஆனாலும் ரலிபோனை எடுத்து நம்பரடையல் பண்ணினான்.

சபாலிங்கத்தின் முடிவான சரியென்று தெரிந்தது. தாங்கள் இரண்டுபேரும் குடும்பஸ்தர்கள். அத்துடன் நாளகைக்கு குமராகிவிடும் பிள்ளைகள் வேறும் வீட்டில் இருக்கிறார்கள். பசோமல் ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டுபோய் ராஜுவை அட்டமிட் ஆக்கிவிடுவதுதான் நல்லது. அதற்குப் பிறகு அவங்கள் ஆச்சு இவனாச்சு அந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்காமல் விட்டால் கதை முடிஞ்சுது.

தவமணி வீட்டுதிரும்பும் வரை சற்றெறியிலயே குந்தி இருந்தான் யகலிங்கம். தவமணி வந்ததும் நடந்ததைக் கேட்டு நெஞ்சைப் பொத்திக் கொண்டு சற்றெறியில் இருந்துவிட்டான். கதவாக்கு விழுந்த உதையகைக்கு விழுந்திருக்க வேண்டியது ஆனால் தனது சாமரத்தியத்தால் தப்பிவிட்டனே என்பது அவளது வாதம்.

சித்தப்பா வீட்டுக்கு வரச்சொல்லியதற்குப் பிறகு மதுவந்தி அங்கு போவதற்கு தகப்பனிடம் நச்சரித்தபடி இருந்தான் அவளுக்கு யசோதராவாடனும் பிரியங்காவாடனும் விளையாடக் கிடத்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட விரும்பவில்லை. மகளின் ஆயக்கினையாலும் இன்னும் திரும்பி கரமாக திட்டம் போடுவதற்காகவும் யகலிங்கம் தவமணியையும் இழுத்துக் கொண்டு சபாலிங்கம் வீட்டுக்குப் போனான்.

பெரியமாமன் நடத்திய ரலிபோன் உரையாடலை மிகத் தெளிவாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ராஜுவாக்கு இன்னமும் முழுப்பதை தியம் ஆக்கி விட்டார்கள் என்று ஆத்திரம் மூட்டியது. வெறும் சப்பப்பலகை கதவு உடையை சதுக்கு இந்தத் துள்ளுத் துள்ளுற கள்ளப் பெரியமாமன் இந்த வீட்டிலை நிறைஞ்சு கிடக்கிற தளபாடங்களும் ரலிவி'னும் இரபே சற்றெறும் தான்தானே வேண்டிக் குடுத்து என்பதை மறந்து விட்டாடீன் என்ற ஆக்ரோசம் வந்தது.

அறையை விட்டு வளியே வந்து எல்லாவற்றையும் ஒருமுறை வடிவாகப் பார்த்தான். இத்தாலியமொடல் பெட்ரீம் சிறை இரண்டாயிரத்து எழுநூற்று டொலர்ஸ் ரெகனிக்ஸ் ரபேசிறை ஆயிரத்து ஐநூற்று டொலர்ஸ் ஹோலில் கிடந்த பீத்தல் ரெலிவின்கை துக்கி எறிஞ்சு போட்டு நான் வாங்கிக் குடுத்த சொனிரெலிவின்தொள்ளாயிரம் டொலர்ஸ் இந்தச் சிறைறிவறே ஆயிரம் டொலர்ஸ் அதுவும் அரச சிம்மாசனம் போல வணைமண்டு தடே எடுத்துக் குடுத்தது. இவ்வளவுக்கும் பிறகு நான் பதைதியமோ ராஸ்கல்..!

”என்னை ஆஸ்பத்திரிக் கு அனுப்பப் போறியளளோ அப்ப உங்களுக்கு என்னத்துக்கு நான் வணைபித்தந்த சாமான்கள்”

தனக்குள்ளே கறுவிக் கொண்டு ஓடிப்போய் சாமிபடத்துக்கு சாம் பிராணி கொழுத்த வதை திருந்த நெருப்புப் பட்டியை எடுத்து வந்து உரசி உரசி சிறையிலே எறிந்தான். பல யத்தனங்களுக்குப் பிறகுதான் சிறையிலே ஒழுங்காக நெருப்புப் பிடித்தது.

அவன் இவ்வளவு விரைவில் நடக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. சிறை புகார்ப்பத்தி எறிந்தது. வீட்டுக்குள் சுவாசிக் கமுடியாமல் புகை சமீபத்து மிச்சு முட்டியது. ஹோலுக்கு விரித்திருந்த சின்னக் கார்ப்பெட்டை உருவி சிறையிலே போட்டு நெருப்பை அணைக்க முயன்றான். மனித முயற்சியை நெருப்பு தோற்கடித்து பொசுக்கியது. அலையலையாக நாக்கை நீட்டி அது கோரநடனம் ஆடத் தொடங்கியது.

அங்குமிங்குமாக ஓடித் திரிந்தான் இப்படி நெருப்பை அணைப்பது என்று தரெியாமல் கண்ணுக்குப்பட்ட பொருட்களை எல்லாம் துக்கித் தீயினமீது எறிந்தான். பயர் அலாம் கீச்சிடத் தொடங்கியதும் பயத்தினால் அவனது உடம்பு பதறியது. இனிமலேம நிறக் கமுடியாது ஆட்கள் வரப்போகிறார்கள் என்ற ஐக்கிரத உணர்வு உந்தி எமர்ஜன்ஸிக் கதவதை திறந்து கொண்டு கராஜ்க்குள் ஓடினான்.

அந்த அப்பார்ட்மெண்டில் வசித்த சகலரையும் வளியறேறி உடனுக்குடன் தீயணைப்புப் பிரிவின் பஸ்ஸில் ஏற்றினார்கள். ராஜுவை மட்டும் கைவிலங்கிட்டு ஒரு பொலிஸ்காரில் ஏற்றினார்கள்.

10

நெற்றிப்பொட்டில் துளையிட்டு நுழைந்து பிடரிக் கு ஊர்கிறது நாக்குளிப்புழு. அதன் அசிங்கமான வளவள உடல் மௌனத்தோறும் நெளிந்து புரண்டு பிடரிக் குச் செல்லும் பயணத்துரம் பராவும் அடக்கமுடியாத ஆவசேமும் மனஉதறலும் மாறி மாறித் தாக்குகிறது ராஜுவ்க்கு.

ஒருவிநாடி நேரம்கூட இருக்கமுடியவில்லை. அந்த எட்டுக்குப் பத்துச் சதுரம் முழுவதும் நட.. நட.. ஓயாதநட. தகேம் அயர்ச்சியில் ஒத்துழைக்க மறுக்கும் ஒவ்வொருகணமும் இநாக்குளிப்புழு புரண்டு நெளிந்து அவனை நடக்க வதைத்துவிடுகிறது.

